

Hof van Cassatie

LIBERCAS

2 - 2020

AANNEMING VAN WERK

- Aannemer en architect - Tienjarige aansprakelijkheid - Gebrek dat de stabiliteit geheel of gedeeltelijk in het gedrang brengt

Voor het krachtens de artikelen 1792 en 2270 B.W. instellen van de vordering tegen de aannemer en de architect binnen de tienjarige termijn is niet vereist dat het gebrek de stabiliteit van het gebouw of het groot werk geheel of gedeeltelijk in het gedrang brengt binnen de tienjarige termijn, maar volstaat het dat binnen deze termijn een gebrek aan het licht komt dat de stevigheid van het gebouw of van één van zijn belangrijke onderdelen op korte of langere termijn in het gedrang brengt of kan brengen (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 1792 en 2270 Burgerlijk Wetboek

11 januari 2019

C.2018.0351.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190111.4](#)

AC nr. ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

ALGEMEEN

Algemeen - Vordering op grond van buitencontractuele aansprakelijkheid - Bewijslast

Uit de artikelen 870 Ger.W. en 1315 B.W. volgt dat bij een vordering op grond van buitencontractuele aansprakelijkheid de bewijslast van de tot aansprakelijkheid leidende gebeurtenis, de schade en het oorzakelijk verband tussen beide, in de regel op de benadeelde rust (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 1315 en 1382 Burgerlijk Wetboek

- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek

11 januari 2019

C.2018.0210.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190111.2](#)

AC nr. ...

Algemeen - Vordering op grond van buitencontractuele aansprakelijkheid - Miskenning van algemene zorgvuldigheidsplicht - Schending van informatieverplichting - Bewijslast

Wanneer de benadeelde aanvoert dat de door hem geleden schade werd veroorzaakt door de miskenning van de algemene zorgvuldigheidsplicht doordat de aangesprokene hem welbepaalde informatie niet heeft gegeven, moet hij niet alleen bewijzen dat de aangesprokene hem deze informatie had moeten geven maar ook dat hij dat niet heeft gedaan (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 1315 en 1382 Burgerlijk Wetboek

- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek

11 januari 2019

C.2018.0210.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190111.2](#)

AC nr. ...

BIJZONDERE AANSPRAKELIJKHEID

Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder - Verkeersongeval - Vergoeding door de arbeidsongevallenverzekeraar - Subrogatoire rechtsvordering - WAM-verzekering - WAM 1989 - Betrokkenheid van een aan spoorstaven gebonden motorrijtuig - Eigenaar van het voertuig - NMBS

Artikel 544 Burgerlijk Wetboek kent aan elke eigenaar het recht toe om van zijn zaak een normaal genot te hebben; iemand is slechts tot compensatie van een abnormale burenhinder gehouden indien die hinder is veroorzaakt door een daad, een verzuim of een gedraging die hem kan worden toegerekend, zelfs al heeft hij daarbij geen fout begaan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 393.

24 juni 2019

C.2018.0609.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190624.1](#)

AC nr. ...

SCHADE

Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Toepassing

De rechter dient de schade te bepalen op het tijdstip dat dit van het effectieve herstel ervan zo dicht mogelijk benadert, dit is op het tijdstip van zijn uitspraak, zodat bij vernietiging de rechter op verwijzing in geval van toepassing van de kapitalisatiemethode de berekening moet maken op datum van zijn uitspraak (1). (1) Cass. 13 december 1988, AR 2075, AC 1988-1989, nr. 221.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

22 januari 2019

P.2018.0937.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190122.2](#)

AC nr. ...

ARBEIDSONGEVAL

VERZEKERING

Verzekering - Verkeersongeval - Vergoeding door de arbeidsongevallenverzekeraar - Subrogatoire rechtsvordering - WAM-verzekering - WAM 1989 - Betrokkenheid van een aan spoorstaven gebonden motorrijtuig - Eigenaar van het voertuig - NMBS

Uit de combinatie van de artikelen 48ter, eerste en tweede lid, en 29bis, eerste en tweede lid, WAM, volgt dat bij een verkeersongeval waarbij een aan spoorstaven gebonden motorrijtuig betrokken is, de arbeidsongevallenverzekeraar die de getroffenene vergoed heeft gesubrogeerd wordt in de rechten die laatstgenoemde krachtens voornoemd artikel 29bis, §1, tweede lid, tegen de eigenaar van dat motorrijtuig had kunnen uitoefenen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 392.

24 juni 2019

C.2018.0359.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190624.3](#)

AC nr. ...

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

- Verplichting tot betaling - Tekortkoming - Bestuurdersaansprakelijkheid - Artikel 93undecies C, § 1, Btw-wetboek - Bestuurder

Bestuurders aan wie krachtens de wet het dagelijks bestuur van de vennootschap is opgedragen gelden als bestuurders bedoeld in artikel 93undecies C, §1, eerste lid; de wet bepaalt geen rangorde tussen de bestuurders zodat zij kunnen worden aangesproken zonder dat hierbij een rangorde moet worden in acht genomen.

- Art. 93undecies C, § 1, eerste lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

25 januari 2019

F.2017.0067.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190125.4](#)

AC nr. ...

- Controlemaatregelen - Boeken en stukken - Verplichting tot bewaring en voorlegging - Rechtspersoon - Hoedanigheid van degene aan wie voorlegging moet worden gevraagd

Uit de samenhang van de artikelen 60, §1, eerste lid, en 61, §1, eerste en derde lid Btw-wetboek volgt dat de voorlegging van de boeken, facturen en andere stukken slechts kan worden geëist van degene die op grond van artikel 60 Btw-wetboek gehouden is tot bewaring ervan of van zijn lasthebber; wanneer degene die gehouden is tot bewaring een rechtspersoon betreft, dan kan de voorlegging van de boeken, facturen en andere stukken rechtsgeldig gebeuren door het daartoe bevoegde orgaan van de rechtspersoon of door degene aan wie de rechtspersoon een daartoe strekkende volmacht heeft verleend of van wie de ambtenaren redelijkerwijze mochten veronderstellen dat hij hiertoe bevoegd was (1). (1) Zie conclusie OM.

- Artt. 60, § 1, eerste lid, en 61, § 1, eerste en derde lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

25 januari 2019

F.2017.0039.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190125.2](#)

AC nr. ...

- Verplichting tot betaling - Bestuurdersaansprakelijkheid - Tekortkoming ten gevolge van financiële moeilijkheden die aanleiding hebben gegeven tot faillissement - Bewijslast

Het bewijs dat de niet-betaling van de belasting over de toegevoegde waarde het gevolg is van financiële moeilijkheden die aanleiding hebben gegeven tot het openen van de procedure van gerechtelijke reorganisatie, van faillissement of van gerechtelijke ontbinding, moet worden geleverd door de bestuurder van de betrokken vennootschap.

- Art. 93undecies C, §§ 2 en 3 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

25 januari 2019

F.2017.0067.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190125.4](#)

AC nr. ...

- Verplichting tot betaling - Tekortkoming - Bestuurdersaansprakelijkheid - Artikel 93undecies C, § 1, Btw-wetboek - Meerdere bestuurders - Volgorde van aanspreken

Bestuurders aan wie krachtens de wet het dagelijks bestuur van de vennootschap is opgedragen gelden als bestuurders bedoeld in artikel 93undecies C, §1, eerste lid; de wet bepaalt geen rangorde tussen de bestuurders zodat zij kunnen worden aangesproken zonder dat hierbij een rangorde moet worden in acht genomen.

- Art. 93undecies C, § 1, eerste lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

25 januari 2019

F.2017.0067.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190125.4](#)

AC nr. ...

BESLAG

ALLERLEI

Allerlei - Ontdraging van in beslag genomen goederen - Begrip

Artikel 507, eerste lid, Strafwetboek beschermt de schuldeiser niet alleen tegen het vernietigen of wegmaken van roerende goederen die het voorwerp uitmaken van een beslagmaatregel, maar ook tegen het vernietigen of het wegmaken van de toebehoren van een beslagen onroerend goed in de mate dat deze goederen kunnen worden losgemaakt en ontdragen; in dat geval is voor strafbaarheid niet vereist dat het beslagen onroerend goed zelf geheel of gedeeltelijk is vernietigd.

11 december 2018

P.2018.0472.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.3](#)

AC nr. 700

BEVOEGDHEID EN AANLEG

STRAFZAKEN

Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels) - Administratie van Douane en Accijnzen - Vordering tot betaling van ontdoken rechten - Strafrechter - Bevoegdheid

Wanneer de strafrechter regelmatig is geadieerd van overtredingen, fraudes, misdrijven of misdaden als bedoeld in de artikelen 281 en 282 AWDA en de belastingschuldige regelmatig in het proces is betrokken, moet de rechter zich over de fiscale rechtsvordering van de vervolgende partij uitspreken (1). (1) Cass. 14 juni 2005, AR P.05.0123.N, AC 2005, nr. 339; Cass. 29 april 2003, AR P.02.1461.N, AC 2013, nr. 269.

- Artt. 281, 282 en 283 Algemene Wet 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen

13 november 2018

P.2018.0649.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.5](#)

AC nr. 628

BEWIJS

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Vordering op grond van buitencontractuele

---

---

aansprakelijkheid - Miskenning van algemene zorgvuldigheidsplicht - Schending van informatieverplichting - Bewijslast

Wanneer de benadeelde aanvoert dat de door hem geleden schade werd veroorzaakt door de miskenning van de algemene zorgvuldigheidsplicht doordat de aangesprokene hem welbepaalde informatie niet heeft gegeven, moet hij niet alleen bewijzen dat de aangesprokene hem deze informatie had moeten geven maar ook dat hij dat niet heeft gedaan (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 1315 en 1382 Burgerlijk Wetboek
- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek

11 januari 2019 C.2018.0210.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190111.2](#) AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Vordering op grond van buitencontractuele aansprakelijkheid - Bewijslast

Uit de artikelen 870 Ger.W. en 1315 B.W. volgt dat bij een vordering op grond van buitencontractuele aansprakelijkheid de bewijslast van de tot aansprakelijkheid leidende gebeurtenis, de schade en het oorzakelijk verband tussen beide, in de regel op de benadeelde rust (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 1315 en 1382 Burgerlijk Wetboek
- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek

11 januari 2019 C.2018.0210.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190111.2](#) AC nr. ...

STRAFZAKEN***Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Wegverkeerswet - Artikel 62 - Proces-verbaal van overtreding - Laattijdige toezending aan de overtreder***

Bij afwezigheid van een tijdige toezending aan de overtreder van het proces-verbaal van overtreding als bedoeld in artikel 62, achtste lid, Wegverkeerswet verliest dit proces-verbaal zijn bijzondere bewijswaarde; de erin vervatte vaststellingen blijven evenwel gelden als eenvoudige inlichtingen, waarvan de rechter de bewijswaarde onaantastbaar beoordeelt (1). (1) Cass. 22 oktober 1985, AR 9748, AC 1985-1986, nr. 116.

- Art. 62 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

12 december 2017 P.2017.0888.N [ECLI:BE:CASS:2017:ARR.20171212.5](#) AC nr. 709

Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Artikel 62, Wegverkeerswet - Proces-verbaal - Bijzondere bewijswaarde - Verbalisant - Persoonlijke betrokkenheid bij geverbaliseerd misdrijf - Deelname aan het verkeer door de verbalisant - Aangifte door verbalisant niet persoonlijk betrokken te zijn

Uit het enkele feit dat een verbalisant in zijn proces-verbaal aangeeft geen persoonlijk betrokken verbalisant te zijn, volgt niet dat hij een persoonlijk betrokken verbalisant is; het staat aan de rechter te oordelen of een verbalisant daadwerkelijk persoonlijk betrokken is.

11 december 2018 P.2018.0896.N [ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.6](#) AC nr. 703

Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Zwijgrecht - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging - Bewijs ontleend aan gegevens verkregen onder dreiging van een sanctie - Louter administratieve onderzoeken

Opdat de rechter ertoe zou zijn gehouden bewijs te weren wegens miskennis van het zwijgrecht van een beklagde omdat dit bewijs werd verzameld ter gelegenheid van een administratief onderzoek waaraan deze laatste zijn medewerking moest verlenen onder dreiging van een strafsancie, is vereist dat de beklagde ten tijde van dat onderzoek te beschouwen was als een persoon die wordt vervolgd in de zin van de artikelen 6.1 en 6.3 EVRM en de artikelen 14.1 en 14.3.g IVBPR wat veronderstelt dat tegen hem een strafonderzoek werd ingesteld of minstens het instellen van een strafonderzoek werd beoogd; daarentegen is het zwijgrecht niet van toepassing op louter administratieve onderzoeken die enkel ertoe strekken materiële vaststellingen te doen met het oog op het naleven van de toepasselijke reglementering, zonder dat de persoon die het voorwerp ervan uitmaakt wordt beticht van een inbreuk of zich bevindt onder dreiging van strafvervolg.

20 november 2018

P.2018.0688.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.5](#)

AC nr. 647

Strafzaken - Bewijsvoering - Onregelmatigheid van bewijsmateriaal - Ander bewijsmateriaal

De strafvordering en het recht de strafvordering uit te oefenen ontstaan door het plegen van het als misdrijf omschreven feit, ongeacht de wijze waarop zij verder worden uitgeoefend en onafhankelijk van de wijze waarop de bewijsgaring verloopt zodat bijgevolg de sanctie op de onregelmatigheid van bewijsmateriaal in de regel niet bestaat uit de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering, maar uit de verplichting voor de rechter om dat onregelmatige bewijs te weren en vervolgens zijn oordeel enkel te steunen op eventueel aanwezig ander bewijsmateriaal, in zoverre dat regelmatig is verkregen en niet louter voortvloeit uit of onontwaarbaar is vermengd met het onregelmatige bewijs; daarentegen kan de rechter de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering enkel uitspreken wanneer vaststaat dat het, niettegenstaande de wering van de onregelmatige bewijselementen, volstrekt onmogelijk is geworden om de strafvordering voort te zetten met eerbiediging van het recht op een eerlijk proces zoals gewaarborgd door artikel 6 EVRM (1). (1) Cass. 18 januari 2017, AR P.16.0626.F, AC 2017, nr. 39 met concl. van advocaat-generaal NOLET DE BRAUWERE in Pas. 2017, nr. 39; Cass. 30 maart 2010, AR P.09.1789.N, AC 2010, nr. 231, met concl. van advocaat-generaal DUINSLAEGER.

20 november 2018

P.2018.0688.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.5](#)

AC nr. 647

Strafzaken - Algemeen - Onregelmatigheid van bewijsmateriaal - Ontvankelijkheid van de strafvordering

De strafvordering en het recht de strafvordering uit te oefenen ontstaan door het plegen van het als misdrijf omschreven feit, ongeacht de wijze waarop zij verder worden uitgeoefend en onafhankelijk van de wijze waarop de bewijsgaring verloopt zodat bijgevolg de sanctie op de onregelmatigheid van bewijsmateriaal in de regel niet bestaat uit de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering, maar uit de verplichting voor de rechter om dat onregelmatige bewijs te weren en vervolgens zijn oordeel enkel te steunen op eventueel aanwezig ander bewijsmateriaal, in zoverre dat regelmatig is verkregen en niet louter voortvloeit uit of onontwaarbaar is vermengd met het onregelmatige bewijs; daarentegen kan de rechter de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering enkel uitspreken wanneer vaststaat dat het, niettegenstaande de wering van de onregelmatige bewijselementen, volstrekt onmogelijk is geworden om de strafvordering voort te zetten met eerbiediging van het recht op een eerlijk proces zoals gewaarborgd door artikel 6 EVRM (1). (1) Cass. 18 januari 2017, AR P.16.0626.F, AC 2017, nr. 39 met concl. van advocaat-generaal NOLET DE BRAUWERE in Pas. 2017, nr. 39; Cass. 30 maart 2010, AR P.09.1789.N, AC 2010, nr. 231, met concl. van advocaat-generaal DUINSLAEGER.

20 november 2018

P.2018.0688.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.5](#)

AC nr. 647

Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Zwijgrecht - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging - Bewijs ontleend aan gegevens verkregen onder dreiging van een sanctie

Het zwijgrecht, zoals gewaarborgd door artikel 6.1 EVRM en artikel 14.1 en 14.3.g IVBPR, houdt niet alleen het recht in om niet tegen zichzelf te getuigen, maar ook het recht van iedere persoon die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd om niet mee te werken aan zijn eigen beschuldiging; aangezien een vervolgte persoon niet kan worden gedwongen om mee te werken aan het bewijs van de gegrondheid van de beschuldiging die tegen hem zal worden ingebracht, kan hij niet gestraft worden voor het niet-meedelen van gegevens die hem zullen ontmaskeren waaruit volgt dat de rechter die uitspraak moet doen over een strafvervolgning, het bewijs moet weren dat ontleend is aan gegevens die van de vervolgte persoon zijn verkregen onder dreiging van een sanctie, tenzij vaststaat dat daardoor het eerlijk karakter van het proces in zijn geheel niet is aangetast (1). (1) Cass. 19 juni 2013, AR P.12.1150.F, AC 2013, nr. 380, met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH in Pas. 2013, nr. 380.

20 november 2018

P.2018.0688.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.5](#)

AC nr. 647

Strafzaken - Getuigen - Hoger beroep - Ter terechtzitting gehoorde getuigen - Aantekening van voornaamste verklaringen door griffier

De verplichting die artikel 155 Wetboek van Strafvordering aan de griffier oplegt om aantekening te houden van de voornaamste verklaringen van de ter rechtszitting gehoorde getuigen, geldt niet voor de strafrechtbanken die in hoger beroep uitspraak doen en vereist evenmin dat het vonnis of arrest de voornaamste inhoud van de getuigenverklaringen vermeldt; het feit dat het proces-verbaal van de rechtszitting of het vonnis of arrest de voornaamste verklaringen van de ter rechtszitting gehoorde getuigen niet vermeldt, houdt geen schending in van artikel 149 Grondwet noch miskennen van enige motiveringsverplichting van de rechter en evenmin wordt het Hof daardoor belet zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen waarbij het feit dat bij gebrek aan aantekening van de getuigenverklaringen geen controle kan worden uitgeoefend op de bewijswaardering of de eventuele miskennen van de bewijskracht van die verklaringen door de rechter, daaraan geen afbreuk doet (1). (1) Cass. 9 oktober 2007, AR P.07.0380.N, AC 2007, nr. 462; Cass. 27 september 2006, AR P.06.1262.F, AC 2006, nr. 443; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2014, nr. 2388.

20 november 2018

P.2018.0506.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.3](#)

AC nr. 645

Strafzaken - Bewijsvoering - Onregelmatigheid van bewijsmateriaal

De strafvordering en het recht de strafvordering uit te oefenen ontstaan door het plegen van het als misdrijf omschreven feit, ongeacht de wijze waarop zij verder worden uitgeoefend en onafhankelijk van de wijze waarop de bewijsgaring verloopt zodat bijgevolg de sanctie op de onregelmatigheid van bewijsmateriaal in de regel niet bestaat uit de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering, maar uit de verplichting voor de rechter om dat onregelmatige bewijs te weren en vervolgens zijn oordeel enkel te steunen op eventueel aanwezig ander bewijsmateriaal, in zoverre dat regelmatig is verkregen en niet louter voortvloeit uit of onontwaarbaar is vermengd met het onregelmatige bewijs; daarentegen kan de rechter de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering enkel uitspreken wanneer vaststaat dat het, niettegenstaande de wering van de onregelmatige bewijselementen, volstrekt onmogelijk is geworden om de strafvordering voort te zetten met eerbiediging van het recht op een eerlijk proces zoals gewaarborgd door artikel 6 EVRM (1). (1) Cass. 18 januari 2017, AR P.16.0626.F, AC 2017, nr. 39 met concl. van advocaat-generaal NOLET DE BRAUWERE in Pas. 2017, nr. 39; Cass. 30 maart 2010, AR P.09.1789.N, AC 2010, nr. 231, met concl. van advocaat-generaal DUINSLAEGER.

20 november 2018

P.2018.0688.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.5](#)

AC nr. 647

Strafzaken - Bewijsvoering - Afluistermaatregelen - Aanwijzingen voor het bevelen van afluistermaatregelen gedeeltelijk gesteund op een onwettig verklaarde huiszoeking - Draagwijdte

De appelrechters die oordelen dat de beschikkingen waarbij de af luistermaatregelen werden bevolen voldoende steun vinden in andere aanwijzingen die ze vermelden en die, ongeacht de nietige huiszoeking, de af luistermaatregel schragen, laten aldus niet na het verband tussen de nietige huiszoeking en de af luistermaatregel te onderzoeken en verantwoorden naar recht de beslissing het bewijs verkregen door de af luistermaatregelen niet uit te sluiten (1). (1) Cass. 10 mei 2016, AR P.15.1643.N, AC 2016, nr. 310 en NC 2017.155, met noot van B. DE SMET, "Voegen van stukken aan het dossier en verwijderen van stukken wegens de 'fruit of the poisonous tree'-doctrine"; J. MEESE, "Het bewijs in strafzaken", in P. TAE LMAN (ed.), Efficiënt procederen voor een goede rechtsbedeling, XLste postuniversitaire cyclus Willy Delva, Mechelen, Wolters Kluwer, 2016, 537-537.

15 januari 2019

P.2018.0790.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.3](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Artikel 62, Wegverkeerswet - Proces-verbaal - Bijzondere bewijswaarde - Verbalisant - Oordeel van rechter dat verbalisant niet persoonlijk betrokken is bij ge verbaliseerd misdrijf

Uit de omstandigheid dat de rechter oordeelt dat een verbalisant niet persoonlijk betrokken is en de in het proces-verbaal vermelde zintuiglijke vaststellingen bijgevolg een bijzondere bewijswaarde hebben, volgt niet dat de overtreder zich betreffende die vaststellingen niet meer zou kunnen verweren.

11 december 2018

P.2018.0896.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.6](#)

AC nr. 703

Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Artikel 62, Wegverkeerswet - Proces-verbaal - Bijzondere bewijswaarde - Verbalisant - Persoonlijke betrokkenheid bij ge verbaliseerd misdrijf - Deelname aan het verkeer door de verbalisant

De bijzondere bewijswaarde van de processen-verbaal krachtens artikel 62, eerste lid, Wegverkeerswet geldt niet wanneer de verbalisant van een dergelijk proces-verbaal persoonlijk betrokken is bij het misdrijf dat het voorwerp uitmaakt van dat proces-verbaal; de enkele omstandigheid dat de verbalisant die proces-verbaal opstelt deelneemt aan het verkeer en bij die deelname overtredingen vaststelt waarvan hij proces-verbaal opstelt en na die vaststellingen met de overtreder wordt geconfronteerd, volstaat niet om te besluiten tot persoonlijke betrokkenheid van de verbalisant (1). (1) Zie Cass. 5 september 2017, AR P.16.1055.N, AC 2017, nr. 443.

11 december 2018

P.2018.0896.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.6](#)

AC nr. 703

Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Schuldigverklaring aan een witwasmisdrijf

Voor de schuldigverklaring aan het door artikel 505, eerste lid, 2°, Strafwetboek bedoelde misdrijf is vereist dat de illegale herkomst of oorsprong van de in artikel 42, 3°, Strafwetboek bedoelde zaken vaststaat zonder dat is vereist dat de strafrechter het precieze misdrijf kent dat de vermogensvoordelen heeft opgeleverd; het volstaat dat de rechter op grond van de feitelijke gegevens van de zaak elke legale herkomst of oorsprong kan uitsluiten (1). (1) Cass. 17 september 2013, AR P.12.1162.N, AC 2013, nr. 453.

- Artt. 42, 3° en 505, eerste lid, 2° Strafwetboek

13 november 2018

P.2018.0787.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.7](#)

AC nr. 630

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING

- Administratie van Douane en Accijnzen - Vordering tot betaling van ontdoken rechten - Strafrechter - Bevoegdheid

Wanneer de strafrechter regelmatig is geadeerd van overtredingen, fraudes, misdrijven of misdaden als bedoeld in de artikelen 281 en 282 AWD A en de belastingschuldige regelmatig in het proces is betrokken, moet de rechter zich over de fiscale rechtsvordering van de vervolgende partij uitspreken (1). (1) Cass. 14 juni 2005, AR P.05.0123.N, AC 2005, nr. 339; Cass. 29 april 2003, AR P.02.1461.N, AC 2013, nr. 269.

- Artt. 281, 282 en 283 Algemene Wet 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen

13 november 2018

P.2018.0649.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.5](#)

AC nr. 628

- Aanhangigmaking bij de strafrechter - Voorwaarde - Verval van de strafvordering door betaling van een minnelijke schikking

De burgerlijke rechtsvordering kan slechts op een ontvankelijke wijze bij de strafrechter aanhangig worden gemaakt indien de strafvordering op dat ogenblik niet reeds is vervallen en die regel geldt ook indien het verval van de strafvordering is ingetreden op grond van artikel 216bis Wetboek van Strafvordering (1). (1) Cass. 1 februari 2000, AR P.97.0991.N, AC 2000, nr. 83; Cass. 6 mei 1993, AR 6416, AC 1993, nr. 325 met concl. van advocaat-generaal BRESSELEERS.

- Art. 216bis Wetboek van Strafvordering

- Art. 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

18 december 2018

P.2018.0699.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181218.2](#)

AC nr. 720

CASSATIE

VERNIETIGING. OMVANG

Vernietiging - Omvang - Algemeen - Vernietiging met verwijzing - Rechter op verwijzing en partijen

De rechter op verwijzing heeft slechts rechtsmacht binnen de grenzen van de vernietiging en de verwijzing en het staat aan die rechter te bepalen, onder controle van het Hof, in hoeverre hij van de zaak kennis moet nemen en dus welke de vernietigde beslissingen van de bestreden rechtelijke uitspraak zijn die door hem opnieuw moeten worden beoordeeld want het zijn immers slechts die beslissingen, met inbegrip van de onafscheidbare beslissingen en de gevolgbeslissingen, die de omvang van de vernietiging en de verwijzing bepalen en dus niet de onderliggende reden of redenen die aanleiding hebben gegeven tot cassatie; de vernietiging met verwijzing plaatst de partijen binnen de grenzen van de vernietiging en de verwijzing in de toestand waarin de partijen zich zouden hebben bevonden voor de rechter wiens beslissing is vernietigd (1). (1) Zie Cass. 13 juni 2007, AR P.07.528.F, AC 2007, nr. 322.

- Art. 435 Wetboek van Strafvordering

20 november 2018

P.2018.1106.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.10](#)

AC nr. 652

CASSATIEBEROEP

STRAFZAKEN

Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging - Betekeningsplicht van de partij die cassatieberoep instelt - Draagwijdte - Uitzondering

Met artikel 427, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, heeft de wetgever aan de eisers in cassatie een algemene verplichting tot betekening opgelegd, met als enige en dus strikt te interpreteren uitzondering het geval waarbij het cassatieberoep uitgaat van een vervolgte partij tegen een beslissing over de strafvordering zelf en daarmee gelijk te stellen gevallen (1). (1) Cass. 22 september 2015, AR P.15.0512.N, AC 2015, nr. 544.; Cass. 22 september 2015, AR P.15.0398.N, AC 2015, nr. 543; Cass. 22 september 2015, AR P.15.0397.N, AC 2015, nr. 540; zie F. VAN VOLSEM, "Cassatieberoep in strafzaken na ?Potpourri II", in B. MAES en P. WOUTERS (eds.), Procederen voor het Hof van Cassatie, Cassatiebalie, pp. 249-261.

15 januari 2019

P.2018.0641.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.1](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Jeugdbescherming - Minderjarige die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd - Beslissing houdende uithandengeving en verwijzing in de zin van artikel 57bis Jeugdbeschermingswet - Onmogelijkheid tot onmiddellijk cassatieberoep - Grondwettelijk gelijkheidsbeginsel - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof

In zoverre artikel 20 van de wet van 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie in strafzaken een minderjarige de mogelijkheid ontnemt om onmiddellijk cassatieberoep in te stellen tegen een beslissing tot uithandengeving en verwijzing in de zin van artikel 57bis Jeugdbeschermingswet en deze minderjarige aldus gelijk stelt met een inverdenkinggestelde die evenmin onmiddellijk cassatieberoep kan instellen tegen een beslissing tot verwijzing van het onderzoeksgerecht, terwijl de gevolgen van het ontbreken van een onmiddellijk cassatieberoep in beide situaties wezenlijk verschillend zijn, stelt zich de vraag of hogervermeld artikel 20 de artikelen 10 en 11 Grondwet schendt (1). (1) Het OM had in deze geconcludeerd tot het stellen van een andere prejudiciële vraag, namelijk in de zin van Cass. 31 oktober 2018, AR P.18.0897.F, AC 2018, nr. 598 met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH, in Pas. 2018, nr. 598. De vraag of de uithandengeving van een minderjarige een beslissing is die betrekking heeft op de bevoegdheid in de zin van artikel 420, tweede lid, 1° Wetboek van Strafvordering, wordt in sommige rechtsleer positief beantwoord (J. PUT, Handboek Jeugdbescherming, Brugge, Die Keure, 2015, 294; zie ook B. DE SMET "Cassatieberoep gericht tegen een arrest van uithandengeving van een minderjarige", noot onder Cass. 17 mei 2017, T. Strafr.2016/4, 234-237). Deze interpretatie druist evenwel in tegen de rechtspraak van het Hof nopens het begrip 'beslissing inzake bevoegdheid' - zie Cass. 6 maart 2018, AR P.17.1284.N, AC 2018, nr. 153; zie F. VAN VOLSEM, "Cassatieberoep in strafzaken na Potpourri II", in Bruno MAES en Paul WOUTERS (eds.), Procederen voor het Hof van Cassatie, 220.AW

- Art. 420, tweede lid, 1° Wetboek van Strafvordering

14 januari 2020

P.2018.0972.N

[#Type!](#)

AC nr. 723

Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging - Stedenbouw - Herstelmaatregel - Betekening van het cassatieberoep aan het openbaar ministerie en aan de herstellvorderende overheid - Verplichting

Uit de bepalingen van artikel 427, eerste lid, Wetboek van Strafvordering en de artikelen 6.1.41, §1, eerste lid, 6.1.41, §4, en 6.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening volgt dat hij tegen wie op grond van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening een herstelmaatregel is bevolen, zijn cassatieberoep wat betreft die beslissing niet alleen moet laten betekenen aan de eiser tot herstel, maar ook aan het openbaar ministerie bij het gerecht dat die beslissing heeft genomen (1). (1) Cass. 22 september 2015, AR P.15.0512.N, AC 2015, nr. 544; Cass. 22 september 2015, AR P.15.0398.N, AC 2015, nr. 543; Cass. 22 september 2015, AR P.15.0397.N, AC 2015, nr. 540; zie F. VAN VOLSEM, "Cassatieberoep in strafzaken na ?Potpourri II", in B. MAES en P. WOUTERS (eds.), Procederen voor het Hof van Cassatie, Cassatiebalie, pp. 249-261.

15 januari 2019

P.2018.0641.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.1](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig

cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Jeugdbescherming - Minderjarige die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd - Beslissing houdende uithandengeving en verwijzing in de zin van artikel 57bis Jeugdbeschermingswet - Onmogelijkheid tot onmiddellijk cassatieberoep - Grondwettelijk gelijkheidsbeginsel - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof

In zoverre artikel 20 van de wet van 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie in strafzaken een minderjarige de mogelijkheid ontnemt om onmiddellijk cassatieberoep in te stellen tegen een beslissing tot uithandengeving en verwijzing in de zin van artikel 57bis Jeugdbeschermingswet en deze minderjarige aldus gelijk stelt met een in verdenking gestelde die evenmin onmiddellijk cassatieberoep kan instellen tegen een beslissing tot verwijzing van het onderzoeksgerecht, terwijl de gevolgen van het ontbreken van een onmiddellijk cassatieberoep in beide situaties wezenlijk verschillend zijn, stelt zich de vraag of hogervermeld artikel 20 de artikelen 10 en 11 Grondwet schendt (1). (1) Het OM had in deze geconcludeerd tot het stellen van een andere prejudiciële vraag, namelijk in de zin van Cass. 31 oktober 2018, AR P.18.0897.F, AC 2018, nr. 598 met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH, in Pas. 2018, nr. 598. De vraag of de uithandengeving van een minderjarige een beslissing is die betrekking heeft op de bevoegdheid in de zin van artikel 420, tweede lid, 1° Wetboek van Strafvordering, wordt in sommige rechtsleer positief beantwoord (J. PUT, Handboek Jeugdbescherming, Brugge, Die Keure, 2015, 294; zie ook B. DE SMET "Cassatieberoep gericht tegen een arrest van uithandengeving van een minderjarige", noot onder Cass. 17 mei 2017, T. Strafr.2016/4, 234-237). Deze interpretatie druist evenwel in tegen de rechtspraak van het Hof nopens het begrip 'beslissing inzake bevoegdheid' - zie Cass. 6 maart 2018, AR P.17.1284.N, AC 2018, nr. 153; zie F. VAN VOLSEM, "Cassatieberoep in strafzaken na Potpourri II", in Bruno MAES en Paul WOUTERS (eds.), Procederen voor het Hof van Cassatie, 220.AW

- Art. 420, tweede lid, 1° Wetboek van Strafvordering

14 januari 2020

P.2018.0972.N

[#Type!](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde - Einde - Voorlopige hechtenis

Het cassatieberoep inzake voorlopige hechtenis moet, in de regel, worden ingesteld uiterlijk op de dag volgend op die waarop de betekening van de bestreden beslissing is gedaan, op het sluitingsuur van de griffie van het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen (1). (1) Zie Cass. 6 augustus 2002, AR P.02.1181.N, AC 2002, nr. 408.

- Art. 31, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 425, § 1, eerste lid Wetboek van Strafvordering

10 juli 2019

P.2019.0694.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190710.3](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging - Vorm van de neerlegging - Eiser in cassatie onder aanhoudingsbevel onder elektronisch toezicht - Verklaring van cassatieberoep - Plaats

Artikel 426, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, is niet van toepassing op de eiser in cassatie die onder aanhoudingsbevel onder elektronisch toezicht is geplaatst.

- Art. 426, eerste lid Wetboek van Strafvordering

10 juli 2019

P.2019.0694.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190710.3](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde - Einde - Voorlopige hechtenis - Verstrijken van de wettelijke termijn - Ontvankelijkheid - Voorwaarde - Overmacht

Overmacht die de ontvankelijkheid van een na het verstrijken van de wettelijke termijn ingesteld cassatieberoep verantwoordt, kan enkel voortvloeien uit een omstandigheid buiten de wil van de eiser, die deze omstandigheid noch heeft kunnen voorzien noch heeft kunnen voorkomen (1). (1) Cass. 31 oktober 2017, AR P.17.0255.N, AC 2017, nr. 606.

- Art. 31, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

10 juli 2019

P.2019.0694.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190710.3](#)

AC nr. ...

CASSATIEMIDDELEN

STRAFZAKEN

Strafzaken - Belang - Vreemdeling - Maatregel van vrijheidsberoving - Redenen - Geen onverwijld kennisgeving, in een taal die hij verstaat - Raadkamer - Invrijheidstelling - Hoger beroep - Kennisgeving van de redenen van de maatregel van vrijheidsberoving - Ontvankelijkheid

Niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang, is het middel dat aanvoert dat de eiser niet onverwijld, in een taal die hij verstaat, op de hoogte is gebracht van de redenen van de maatregel van vrijheidsberoving, terwijl de raadkamer zijn invrijheidstelling om die reden heeft bevolen en de kamer van inbeschuldigingstelling heeft vastgesteld dat de eiser achteraf op regelmatige wijze op de hoogte is gebracht (1). (1) Zie Cass. 24 maart 1999, AR P.99.0293.F, AC 1999, nr. 180.

- Art. 5.2 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

3 juli 2019

P.2019.0621.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190703.1](#)

AC nr. ...

COMMUNICATIE TELECOMMUNICATIE

- Operator - Maatregelen ingeval van wanbetaling - Instellen van een minimumdienst - Gratis karakter

Uit de artikelen 119, §1, eerste lid, en §2, derde lid, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, krachtens dewelke de operator in geval van onbetaalde rekening de maatregel kan nemen om vóór de volledige verbreking van de aansluiting gratis een beperkte dienst te verstrekken, volgt dat de eindgebruiker tijdens de periode van minimumdienst niet gehouden is tot betaling van de abonnementskosten (1). (1) Zie concl. OM.

- zoals van toepassing vóór de vervanging ervan door art. 25 Wet 31 juli 2017 houdende diverse bepalingen inzake elektronische communicatie

- Artt. 119, § 1, eerste lid, en § 2, derde lid Wet 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie

11 januari 2019

C.2018.0222.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190111.3](#)

AC nr. ...

DADING

- Dadingsovereenkomst - Aard van de maatregel - Draagwijdte

Er is sprake van een strafvervolgung als bedoeld in artikel 6.1 EVRM en artikel 4.1 Zevende Aanvullend Protocol EVRM wanneer deze vervolgung beantwoordt aan een strafrechtelijke kwalificatie volgens het interne recht, de inbreuk volgens haar aard geldt voor alle burgers of de sanctie op de inbreuk volgens haar aard en haar ernst een repressief of preventief oogmerk heeft; maatregelen van burgerlijke aard vervat in een consensuele dadingsovereenkomst laten zich niet vereenzelvigen met een straf zodat het non bis in idem beginsel niet kan miskend zijn (1). (1) Cass. 29 januari 2013, AR P.12.0402.N, AC 2013, nr. 67 met concl. van advocaat-generaal DE SWAEF.

DIEFSTAL EN AFPERSING

- Artikel 478 Strafwetboek - Diefstal bij nacht - Begrip nacht - Draagwijdte

De bepaling van het begrip nacht, opgenomen onder boek II, titel IX, hoofdstuk 1, afdeling III Strafwetboek, heeft enkel betrekking op de diefstallen vermeld in hoofdstuk 1 van Titel IX van boek II van het Strafwetboek en het opschrift van titel IX van dit hoofdstuk "betekenis van sommige in dit wetboek voorkomende uitdrukkingen" doet hieraan geen afbreuk, daar artikel 478 Strafwetboek geen definitie geeft van het begrip "nacht" maar wel van het begrip "diefstal bij nacht", met name een strafbaar feit dat naar zijn aard verschillend is van het verstoren van de nachtrust bedoeld in artikel 561/1 Strafwetboek, zodat die feiten voor de respectieve daders ervan met elkaar niet vergelijkbare rechtssituaties uitmaken en er aldus er geen grond is tot het stellen van de prejudiciële vraag (1). (1) Cass. 22 januari 1991, AR 4213, AC 1990-91, nr. 265; Cass. 7 november 1898, Pas. 1899, I, 11; L. DE SCHEPPER, "Nachtlawaai", Comm. Straf., 3-4, nrs. 4-5; P. ARNOU, "Nacht", Comm. Straf., 9-23, nrs. 24-77.

DIPLOMATEN EN CONSULS

- Immuniteit - Diplomaat - Verdrag van Wenen - Immuniteit verleend door een derde Staat - Voorwaarde - Doorreis

De onschendbaarheid en de immuniteiten van een diplomaat worden door de ontvangstaat van de diplomaat en door een derde Staat verleend, wanneer de diplomaat op het grondgebied van de derde Staat op doorreis is om zijn werkzaamheden op zijn post te aanvaarden of om naar zijn post terug te keren, of wanneer hij naar zijn eigen land terugkeert.

- Artt. 29, 31.1, 39.1 en 40.1 Verdrag van Wenen van 18 april 1961, goedgekeurd bij de wet van 30 maart 1968

- Immuniteit - Diplomaat - Verdrag van Wenen - Immuniteit verleend door een derde Staat - Doorreis

Onder doorreis als bedoeld in het strikt uit te leggen artikel 40.1, eerste zin, Verdrag van Wenen, wordt enkel verstaan de doorreis die verband houdt met de uitoefening van de diplomatieke opdracht van de diplomaat, met name de reis vanuit het land van herkomst om de diplomatieke standplaats te vervoegen of om naar het thuisland terug te keren, ofwel de reis vanuit de standplaats naar het land waar de diplomaat een diplomatieke missie dient te vervullen of om, na de vervulling van die missie, vanuit dit land naar de diplomatieke standplaats terug te keren; een terugkeer uit een derde land waar de diplomaat op vakantie verblijft naar de standplaats, is vreemd aan de uitoefening van de diplomatieke opdracht en is bijgevolg geen doorreis als bedoeld in artikel 40.1, eerste zin, Verdrag van Wenen (1). (1) J. SALMON, Manuel de droit diplomatique, Bruxelles, Bruylant, 1994, p. 421-422; J.-P. PANCRACIO, Droit et institutions diplomatiques, Paris, Pedone, 2007, p. 228.

- Art. 40.1 Verdrag van Wenen van 18 april 1961, goedgekeurd bij de wet van 30 maart 1968

DOUANE EN ACCIJNZEN

- Dwangbevel - Motiveringsverplichting - Wet Motivering Bestuurshandelingen - Toepasselijkheid

Inzake douane en accijnzen is het dwangbevel een bestuurshandeling waarop de Wet Motivering Bestuurshandelingen van toepassing is, zodat het bestuur de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan de belastingschuld waarvoor het dwangbevel werd uitgevaardigd; aangezien het dwangbevel de belastingschuld concretiseert, is het onder meer vereist dat het belastbare feit, het bedrag en de hoedanigheid van de schuldenaar duidelijk worden gemaakt.

- Artt. 2 en 3 Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

25 januari 2019

F.2015.0086.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190125.1](#)

AC nr. ...

- Misdrijf - Verzuimsmisdrijf - Handelingsmisdrijf - Moreel bestanddeel

Ook al houdt inzake douane en accijnzen het feit van de overtreding zelf in dat de dader daaraan schuldig moet worden geacht, behoudens overmacht of onoverwinnelijke dwaling, en de overtreder dus het wettelijke vermoeden van schuld kan doen omkeren, toch neemt dit wettelijk omkeerbare schuldvermoeden niet weg dat de dader weet moet hebben gehad van het feit van de overtreding (1); bij het misdrijf dat bestaat in het verzuim aan een wettelijke verplichting te voldoen, volgt die kennis uit de kennis van de wettelijke verplichting zelf en bij een ander misdrijf moet die kennis bij de dader worden aangetoond. (1) Cass. 12 september 2006, AR P.06.0416.N, AC 2006, nr. 406.

4 december 2018

P.2018.0825.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181204.2](#)

AC nr. 680

- Legaliteitsbeginsel - Strafzaken - Douane en accijnzen - Algemene Wet Douane en Accijnzen - Artikelen 139, 6°, 202 en 261 - Omstandige aangifte - Draagwijdte

De bepalingen van de artikelen 139, 6°, 202 en 261 AWDA, stellen een douane-expediteur in beginsel strafbaar wanneer hij invoeraangiften indient waarop goederen onder een onjuiste waarde zijn vermeld, alsook wanneer ingevolge die onjuiste aangifte de op de goederen verschuldigde rechten of accijnzen niet of niet volledig worden geïnd; de appelrechters die oordelen dat de voormelde bepalingen van de AWDA voor de beklagde als professionele tussenpersoon inhouden dat hij bij wijze van algemene voorzorgsmaatregel bijzonder oplettend moet zijn bij het vermelden op invoeraangiften van de waarde van goederen die fraudegevoelig zijn wegens hun onderworpenheid aan hoge invoer- en antidumpingrechten, omschrijven aldus nader de voormelde bepalingen van de AWDA en laten een normaal en voorzichtig douane-expediteur toe om op het moment van het stellen van de hem verweten gedragingen, de feiten en nalatigheden te kennen die zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zodat het legaliteitsbeginsel niet is miskend en de beslissing naar recht verantwoord is.

15 januari 2019

P.2018.0722.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.2](#)

AC nr. ...

- Koninklijk besluit van 19 mei 2014 inzake accijnzen betreffende controlemaatregelen voor brandstoffen - Artikel 3, § 1 - Rijden op de openbare weg met een door explosie- of verbrandingsmotor aangedreven voertuig - Brandstof die denaturanten of merkstoffen bevat - Misdrijf - Aard

Artikel 3, §1, van het koninklijk besluit van 19 mei 2014 inzake accijnzen betreffende controlemaatregelen voor brandstoffen verbiedt dat men zich, behalve in de wettelijk bepaalde gevallen, op de openbare weg begeeft met een door een explosie- of verbrandingsmotor aangedreven voertuig, zonder na te gaan of de daarvoor gebruikte brandstof denaturanten of merkstoffen bevat; dergelijk misdrijf maakt geen handelingsmisdrijf uit, maar een verzuimsmisdrijf.

- Art. 3, § 1 KB 19 mei 2014 inzake accijnzen betreffende controlemaatregelen voor brandstoffen

4 december 2018

P.2018.0825.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181204.2](#)

AC nr. 680

- Algemene Wet Douane en Accijnzen - Artikelen 135, tweede lid, en 261/2, 1° - Douanevertegenwoordiger - Strafbaarheid van de douanevertegenwoordiger - Draagwijdte

Krachtens de artikelen 135, tweede lid, en 261/2, 1°, AWDA, is de douanevertegenwoordiger die de instructies van zijn klant voor de douaneaangifte heeft gevolgd, niet strafbaar wanneer bewezen is dat zijn klant schuldig is aan sluikerij.; evenwel blijft de douanevertegenwoordiger die optreedt als indirecte vertegenwoordiger, hoofdelijk met zijn klant gehouden tot de betaling van de belasting (1). (1) Cass. 5 november 2002, AR P.02.0013.N, AC 2002, nr. 581; S. VASTMANS en P.VANVAECK, "Douanerechten en accijnzen", in A. TIBERGHIEN, Handboek voor fiscaal recht 2017/2018, Wolters Kluwer, pp. 1997-1998.

15 januari 2019 P.2018.0722.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.2](#) AC nr. ...

- Koninklijk besluit van 19 mei 2014 inzake accijnzen betreffende controlemaatregelen voor brandstoffen - Artikel 3, § 1 - Rijden op de openbare weg met een door explosie- of verbrandingsmotor aangedreven voertuig - Brandstof die denaturanten of merkstoffen bevat - Misdrijf - Moreel bestanddeel

Behoudens overmacht of onoverwinnelijke dwaling, houdt de loutere overtreding van het voorschrift van artikel 3, §1, van het koninklijk besluit van 19 mei 2014 inzake accijnzen betreffende controlemaatregelen voor brandstoffen in dat de dader daaraan schuldig moet worden geacht omdat de kennis van het feit van de overtreding volgt uit de kennis van de wettelijke verplichting zelf.

- Art. 3, § 1 KB 19 mei 2014 inzake accijnzen betreffende controlemaatregelen voor brandstoffen

4 december 2018 P.2018.0825.N [ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181204.2](#) AC nr. 680

- Communautair Douanewetboek - Artikelen 4.5, 217.1, 221.1, 243 en 246 - Beschikking van de douaneautoriteit - Draagwijdte

Uit het geheel van de bepalingen van de artikelen 4.5, 217.1, 221.1, 243 en 246 van het CDW en de artikelen 267, 268, 271, 281, §1, en 283 van de Algemene Wet Douane en Accijnzen volgt dat een door artikel 267 AWDA bedoeld proces-verbaal geen loutere administratieve beslissing en dus geen door artikel 4.5 CDW bedoelde beschikking is, ook al geldt het opstellen ervan als een boeking in de zin van artikel 217.1 CDW, geldt het bezorgen van een afschrift ervan als een mededeling in de zin van artikel 222.1 CDW en oordeelt de strafrechter tevens over de burgerlijke rechtsvordering tot betaling van rechten en accijnzen; dat proces-verbaal heeft immers eveneens als finaliteit de strafrechter in te lichten over de erin vastgestelde misdrijven wanneer voor die misdrijven strafvervolgning wordt ingesteld, ongeacht het feit dat het proces-verbaal zelf geen beslissing bevat om de strafvordering in te stellen en het is dan ook niet vereist dat de personen tegen wie proces-verbaal wordt opgesteld vooraf kennis krijgen van de gegevens waarop het proces-verbaal is gesteund en vooraf worden gehoord en evenmin moet tegen een dergelijke beslissing een hoger beroep als bedoeld door artikel 243 CDW openstaan; het recht van verdediging van de personen die het voorwerp uitmaken van dit proces-verbaal wordt afdoende gewaarborgd door de mogelijkheid om inzage te nemen van het proces-verbaal of door de toezending van dit proces-verbaal en de rechten op inzage en verweer die zij voor de strafrechter kunnen uitoefenen (1). (1) Cass. 4 oktober 2016, AR P.14.1881.N, AC 2016, nr. 540.

15 januari 2019 P.2018.0722.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.2](#) AC nr. ...

- Administratie van Douane en Accijnzen - Vordering tot betaling van ontdoken rechten - Grondslag

De rechtsvordering tot invordering van door een misdrijf ontdoken douane- of accijnsrechten, die door de douaneadministratie worden gevorderd voor de strafrechter op grond van artikel 283 AWDA, is een burgerlijke rechtsvordering die niet uit het misdrijf voortvloeit, maar haar grondslag rechtstreeks vindt in de wet die de verplichting tot betaling van de rechten oplegt (1). (1) Cass. 8 oktober 2013, AR P.12.1043.N, AC 2013, nr. 504.

- Artt. 281, 282 en 283 Algemene Wet 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen

13 november 2018 P.2018.0649.N [ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.5](#) AC nr. 628

- Dwangbevel - Motiveringsverplichting - Wet Motivering Bestuurshandelingen - Draagwijdte - Vermelding van alle toepasselijke wetsbepalingen - Vereiste

De formele motiveringsplicht vereist niet dat het dwangbevel verwijst naar de precieze artikelen en het opschrift van de toepasselijke wetgeving; het volstaat dat het dwangbevel de belastingplichtige toelaat om, eventueel na het inwinnen van juridisch advies, de toepasselijke wetsbepalingen te achterhalen.

- Artt. 2 en 3 Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

25 januari 2019

F.2015.0086.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190125.1](#)

AC nr. ...

- Strafrechter - Vordering tot betaling van ontdoken rechten - Bevoegdheid

Wanneer de strafrechter regelmatig is geadieerd van overtredingen, fraudes, misdrijven of misdaden als bedoeld in de artikelen 281 en 282 AWDA en de belastingschuldige regelmatig in het proces is betrokken, moet de rechter zich over de fiscale rechtsvordering van de vervolgende partij uitspreken (1). (1) Cass. 14 juni 2005, AR P.05.0123.N, AC 2005, nr. 339; Cass. 29 april 2003, AR P.02.1461.N, AC 2013, nr. 269.

- Artt. 281, 282 en 283 Algemene Wet 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen

13 november 2018

P.2018.0649.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.5](#)

AC nr. 628

- Algemene Wet Douane en Accijnzen - Artikelen 70/3, § 2 en 127 - Aangifte tot het in het vrije verkeer brengen van goederen - Hoedanigheid van de aangever - Draagwijdte

Uit de communautaire bepalingen van artikel 5.2 en 5.4 CDW en uit de internrechtelijke bepalingen van de artikelen 70/3, §2, en 127 AWDA volgt, eensdeels, dat een lidstaat de methode van de indirecte vertegenwoordiging mocht opleggen (1) aan een ingeschreven douane-expediteur die in deze hoedanigheid de aangifte indiende en, anderdeels, dat een douane-expediteur die de aangifte niet in deze hoedanigheid deed, wel degelijk de mogelijkheid had om die aangifte te doen als directe vertegenwoordiger van zijn opdrachtgever; noch uit de wijziging van de artikelen 70/3 en 127 AWDA met de wet van 12 mei 2014 noch uit de parlementaire voorbereiding van die wijzigende wet blijkt het tegendeel (2). (1) Ten tijde van de feiten die dateerden van 3 maart 2011 tot 22 juni 2011. (2) Cass. 20 maart 2018, AR P.17.1017.N, AC 2018, nr. 193.

15 januari 2019

P.2018.0722.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.2](#)

AC nr. ...

- Communautair Douanewetboek - Artikelen 5.2 en 5.4 - Vertegenwoordiging - Draagwijdte

Uit de communautaire bepalingen van artikel 5.2 en 5.4 CDW en uit de internrechtelijke bepalingen van de artikelen 70/3, §2, en 127 AWDA volgt, eensdeels, dat een lidstaat de methode van de indirecte vertegenwoordiging mocht opleggen (1) aan een ingeschreven douane-expediteur die in deze hoedanigheid de aangifte indiende en, anderdeels, dat een douane-expediteur die de aangifte niet in deze hoedanigheid deed, wel degelijk de mogelijkheid had om die aangifte te doen als directe vertegenwoordiger van zijn opdrachtgever; noch uit de wijziging van de artikelen 70/3 en 127 AWDA met de wet van 12 mei 2014 noch uit de parlementaire voorbereiding van die wijzigende wet blijkt het tegendeel (2). (1) Ten tijde van de feiten die dateerden van 3 maart 2011 tot 22 juni 2011. (2) Cass. 20 maart 2018, AR P.17.1017.N, AC 2018, nr. 193.

15 januari 2019

P.2018.0722.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.2](#)

AC nr. ...

- Algemene Wet Douane en Accijnzen - Artikelen 267, 268, 271, 281, § 1, en 283 - Opstellen van een proces-verbaal - Draagwijdte

Uit het geheel van de bepalingen van de artikelen 4.5, 217.1, 221.1, 243 en 246 van het CDW en de artikelen 267, 268, 271, 281, §1, en 283 van de Algemene Wet Douane en Accijnzen volgt dat een door artikel 267 AWDA bedoeld proces-verbaal geen loutere administratieve beslissing en dus geen door artikel 4.5 CDW bedoelde beschikking is, ook al geldt het opstellen ervan als een boeking in de zin van artikel 217.1 CDW, geldt het bezorgen van een afschrift ervan als een mededeling in de zin van artikel 222.1 CDW en oordeelt de strafrechter tevens over de burgerlijke rechtsvordering tot betaling van rechten en accijnzen; dat proces-verbaal heeft immers eveneens als finaliteit de strafrechter in te lichten over de erin vastgestelde misdrijven wanneer voor die misdrijven strafvervolgning wordt ingesteld, ongeacht het feit dat het proces-verbaal zelf geen beslissing bevat om de strafvordering in te stellen en het is dan ook niet vereist dat de personen tegen wie proces-verbaal wordt opgesteld vooraf kennis krijgen van de gegevens waarop het proces-verbaal is gesteund en vooraf worden gehoord en evenmin moet tegen een dergelijke beslissing een hoger beroep als bedoeld door artikel 243 CDW openstaan; het recht van verdediging van de personen die het voorwerp uitmaken van dit proces-verbaal wordt afdoende gewaarborgd door de mogelijkheid om inzage te nemen van het proces-verbaal of door de toezending van dit proces-verbaal en de rechten op inzage en verweer die zij voor de strafrechter kunnen uitoefenen (1). (1) Cass. 4 oktober 2016, AR P.14.1881.N, AC 2016, nr. 540.

15 januari 2019

P.2018.0722.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.2](#)

AC nr. ...

- Accijnzen - Aanduiding van de accijnsschuldenaar - Plaats van de overtreding of onregelmatigheid - Vaststelling - Onmogelijkheid

Om de accijnsschuldenaar aan te duiden op grond van artikel 20, §§ 2 en 3 van het Koninklijk Besluit van 29 december 1992 betreffende de algemene regeling van accijnsprodukten, dient niet te worden aangetoond dat de overtreding of onregelmatigheid was begaan tijdens het verkeer te lande.

- Art. 20, §§ 2 en 3 KB 29 december 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop

25 januari 2019

F.2015.0086.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190125.1](#)

AC nr. ...

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED

GEVOLGEN T.A.V. DE PERSONEN

Gevolgen t.a.v. de personen - Allerlei - Contractuele erfstelling ten voordele van de echtgenoot - Echtscheiding in het voordeel van de begiftigde echtgenoot - Vroegere artikelen 299 en 300 Burgerlijk Wetboek - Nieuwe wet - Overlijden van de erfsteller - Gevolg - Toepasselijke wet

In geval van echtscheiding geschiedt het behoud van de contractuele erfstelling, voortvloeiend uit het vroegere artikel 300 Burgerlijk Wetboek, of het verval ervan, voortvloeiend uit het nieuwe artikel 299 van dat wetboek, en is het onherroepelijk verkregen op het ogenblik dat de echtscheiding uitwerking krijgt; hieruit volgt dat de echtgenoot die de echtscheiding heeft verkregen vóór de inwerkingtreding van de wet van 27 april 2007 en het voordeel van een contractuele erfstelling heeft behouden krachtens het vroegere artikel 300 Burgerlijk Wetboek, dat voordeel niet kan worden ontnomen ten gevolge van de opheffing van die bepaling en de inwerkingtreding van het nieuwe artikel 299 van dat wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 391.

24 juni 2019

C.2015.0328.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190624.2](#)

AC nr. ...

ERFENISSEN

- Nalatenschap waarin blote eigendom aanwezig is - Langstlevende echtgenoot - Eventueel

---

---

vruchtgebruik - Uitwerking - Tijdstip

De langstlevende echtgenoot die in toepassing van artikel 745bis, §1, eerste lid B.W. het vruchtgebruik verkrijgt van een nalatenschap waarin een blote eigendom aanwezig is, verkrijgt een eventueel vruchtgebruik op dat goed; dit vruchtgebruik zal pas uitwerking krijgen bij het overlijden van de actuele vruchtgebruiker of bij het verstrijken van de termijn waarvoor het eerdere vruchtgebruik werd toegestaan, op voorwaarde dat de houder van het eventuele vruchtgebruik op dat tijdstip nog in leven is (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 745bis, § 1, eerste lid Burgerlijk Wetboek

25 januari 2019

F.2017.0080.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190125.5](#)

AC nr. ...

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL

- Belgisch Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging gevraagd aan Nederland - Overlevering ter fine van strafuitvoering - Vermelding in het Europees aanhoudingsbevel van de vrijheidsbenemende hoofdgevangenisstraf - Geen vermelding in het Europees aanhoudingsbevel van de bijkomende straf van terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank - Draagwijdte

De uitvaardigende rechterlijke autoriteit moet in het Europees aanhoudingsbevel ter fine van strafuitvoering niet alleen melding maken van de vrijheidsbenemende hoofdstraf waartoe de betrokkene bij definitieve beslissing is veroordeeld, maar ook van de door artikel 34bis Strafwetboek bedoelde bijkomende straf die hem bij dezelfde beslissing en wegens hetzelfde strafbare feit is opgelegd, maar de enkele omstandigheid dat die autoriteit geen melding heeft gemaakt in het Europees aanhoudingsbevel van de bijkomende straf en de rechterlijke autoriteit van de uitvoerende staat de tenuitvoerlegging van het bevel en dus de overlevering van de betrokkene heeft toegestaan, heeft evenwel niet tot gevolg dat de bijkomende straf in de uitvaardigende staat niet kan worden uitgevoerd; de beslissing van de rechterlijke autoriteit van de uitvoerende staat strekt er immers niet toe toestemming te geven voor de uitvoering van een vrijheidsstraf in de uitvaardigende staat, maar blijft beperkt tot het toestaan van de overlevering van de betrokkene in overeenstemming met het Kaderbesluit Europees Aanhoudingsbevel opdat het gepleegde strafbare feit niet onbestraft blijft, zodat het niet-vermelden door de autoriteit van de uitvaardigende staat in het Europees aanhoudingsbevel van de bijkomende straf niet belet dat die bijkomende straf in die staat kan worden uitgevoerd, indien de rechterlijke autoriteit van de uitvoerende staat de mogelijkheid had om zich op de artikelen 3 tot en met 5 Kaderbesluit Europees Aanhoudingsbevel te beroepen; aan die voorwaarde is voldaan indien de autoriteit van de uitvaardigende staat in het Europees aanhoudingsbevel melding maakt van de vrijheidsbenemende hoofdstraf waartoe de betrokkene bij definitieve beslissing is veroordeeld, zodat de autoriteit van de uitvoerende staat zich ervan kan vergewissen of het Europees aanhoudingsbevel binnen de werkingssfeer van het Kaderbesluit Europees Aanhoudingsbevel valt en inzonderheid of de vereiste grens is bereikt, alsook indien de betrokkene die bekend was met de duur en het bestaan van de bijkomende straf zich bij de uitvoerende rechterlijke autoriteit niet heeft beroepen op het ontbreken van de vermelding van die bijkomende straf in het Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Het Hof van Justitie beantwoordde in zijn arrest van 6 december 2018, C-551/118 PPU, de door het Hof van Cassatie bij arrest van 29 augustus 2018 gestelde prejudiciële vragen; zie over de inlichtingen die een EAB conform artikel 2, §4, Wet van 19 december 20003, dient te bevatten Cass. 1 maart 2006, AR P.06.0280.F, AC 2006, nr. 116.

22 januari 2019

P.2018.0902.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190122.3](#)

AC nr. ...

- Belgisch Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging gevraagd aan Nederland - Overlevering ter fine van strafuitvoering - Vermelding in het Europees aanhoudingsbevel van de vrijheidsbenemende hoofdgevangenisstraf - Geen vermelding in het Europees aanhoudingsbevel van de bijkomende straf van terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank -

---

Draagwijdte

De uitvaardigende rechterlijke autoriteit moet in het Europees aanhoudingsbevel ter fine van strafuitvoering niet alleen melding maken van de vrijheidsbenemende hoofdstraf waartoe de betrokkene bij definitieve beslissing is veroordeeld, maar ook van de door artikel 34bis Strafwetboek bedoelde bijkomende straf die hem bij dezelfde beslissing en wegens hetzelfde strafbare feit is opgelegd, maar de enkele omstandigheid dat die autoriteit geen melding heeft gemaakt in het Europees aanhoudingsbevel van de bijkomende straf en de rechterlijke autoriteit van de uitvoerende staat de tenuitvoerlegging van het bevel en dus de overlevering van de betrokkene heeft toegestaan, heeft evenwel niet tot gevolg dat de bijkomende straf in de uitvaardigende staat niet kan worden uitgevoerd; de beslissing van de rechterlijke autoriteit van de uitvoerende staat strekt er immers niet toe toestemming te geven voor de uitvoering van een vrijheidsstraf in de uitvaardigende staat, maar blijft beperkt tot het toestaan van de overlevering van de betrokkene in overeenstemming met het Kaderbesluit Europees Aanhoudingsbevel opdat het gepleegde strafbare feit niet onbestraft blijft, zodat het niet-vermelden door de autoriteit van de uitvaardigende staat in het Europees aanhoudingsbevel van de bijkomende straf niet belet dat die bijkomende straf in die staat kan worden uitgevoerd, indien de rechterlijke autoriteit van de uitvoerende staat de mogelijkheid had om zich op de artikelen 3 tot en met 5 Kaderbesluit Europees Aanhoudingsbevel te beroepen; aan die voorwaarde is voldaan indien de autoriteit van de uitvaardigende staat in het Europees aanhoudingsbevel melding maakt van de vrijheidsbenemende hoofdstraf waartoe de betrokkene bij definitieve beslissing is veroordeeld, zodat de autoriteit van de uitvoerende staat zich ervan kan vergewissen of het Europees aanhoudingsbevel binnen de werkingssfeer van het Kaderbesluit Europees Aanhoudingsbevel valt en inzonderheid of de vereiste grens is bereikt, alsook indien de betrokkene die bekend was met de duur en het bestaan van de bijkomende straf zich bij de uitvoerende rechterlijke autoriteit niet heeft beroepen op het ontbreken van de vermelding van die bijkomende straf in het Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Het Hof van Justitie beantwoordde in zijn arrest van 6 december 2018, C-551/118 PPU, de door het Hof van Cassatie bij arrest van 29 augustus 2018 gestelde prejudiciële vragen; zie over de inlichtingen die een EAB conform artikel 2, §4, Wet van 19 december 20003, dient te bevatten Cass. 1 maart 2006, AR P.06.0280.F, AC 2006, nr. 116.

22 januari 2019

P.2018.0902.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190122.3](#)

AC nr. 438

- Belgisch bevel tot aanhouding - Procedure van tenuitvoerlegging in Nederland - Artikelen 22 en 35 van de Nederlandse Overleveringswet - Niet naleving van de termijnen in Nederland - Draagwijdte

Noch de bepalingen van de artikelen 5, 6 en 13 EVRM, de artikelen 12 en 13 van de Grondwet, artikel 18 Wet Voorlopige Hechtenis, de artikelen 22 en 35 van de Nederlandse Overleveringswet noch het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een eerlijk proces laat de rechter van de lidstaat die een Europees aanhoudingsbevel heeft uitgevaardigd toe om de rechterlijke beslissingen van andere lidstaten over de tenuitvoerlegging van dit bevel te toetsen op hun rechtsgeldigheid, ook niet wanneer tegen deze beslissingen in de lidstaat van de tenuitvoerlegging geen rechtsmiddel open staat (1). (1) Zie M.-A. BEERNAERT, H. D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, la Charte, 2017, II, 1861 ; zie wat betreft de uitlevering P.-E. TROUSSE en J. VANHALEWIJN, Uitlevering en internationale rechtshulp in strafzaken , APR, pp. 112-113, nrs. 257-260.

18 december 2018

P.2018.1267.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181218.6](#)

AC nr. 724

GERECHTSKOSTEN

STRAFZAKEN

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Hoger beroep - Uitspraak over gegrondheid van verzet van beklaagde

Uit de bepalingen van de artikelen 162, 176 en 187, laatste lid, zoals toen toepasselijk, en §10, zoals thans toepasselijk, Wetboek van Strafvordering volgt dat de strafrechter die uitspraak doet over de gegrondheid van het verzet van de beklaagde, deze moet veroordelen tot de door het verzet veroorzaakte kosten, met inbegrip van de kosten van uitgifte en van betekening van het vonnis, ook wanneer hij de strafvordering vervallen verklaart door verjaring, indien hij vaststelt dat het verstek aan hem te wijten is (1). (1) Art. 187 Wetboek van Strafvordering zoals vervangen bij art. 83 Wet 5 februari 2016 (BS 19 februari 2016 (ed. 4)); Zie Cassatie 26 april 2006, AR P.06.214.F, AC 2006, nr. 241.

11 december 2018

P.2018.0625.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.4](#)

AC nr. 701

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Procedure in hoger beroep - Rechtsplegingsvergoeding - Draagwijdte

Aangezien de aan de burgerlijke partij verschuldigde rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep enkel afhangt van de veroordeling tot schadevergoeding veroorzaakt door het misdrijf waaraan de beklaagde schuldig is verklaard, blijft ze verschuldigd ook als het bedrag van de bij het beroepen vonnis aan de burgerlijke partij toegekende schadevergoeding op het hoger beroep van de beklaagde wordt herleid (1). (1) Cass. 8 mei 2013, AR P.13.0053.F, AC 2013, nr. 286; Cass. 7 mei 2013, AR P.12.0753.N, AC 2013, nr. 284.

15 januari 2019

P.2018.0908.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.4](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding - Bepaling van het bedrag - Beoordeling door de rechter op verwijzing

Artikel 1022, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek vereist dat de rechter bij het bepalen van het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding, de erin vermelde criteria toepast op de feiten die hij zelf beoordeelt; de rechter op verwijzing moet dat bedrag niet afwegen tegen bedragen die andere rechters hebben bepaald in een voorheen vernietigd vonnis of arrest, noch, behoudens daartoe strekkende conclusie, motiveren waarom hij een ander bedrag bepaalt in vergelijking met het voorheen bepaalde bedrag.

- Art. 1022, derde lid Gerechtelijk Wetboek

4 december 2018

P.2018.0849.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181204.3](#)

AC nr. 681

GRONDWET

GRONDWET 1994 (ART. 1 TOT 99)

Art. 12 - Legaliteitsbeginsel - Strafzaken - Draagwijdte

Het legaliteitsbeginsel in strafzaken is een grondrecht dat op geheel of gedeeltelijk analoge wijze is gewaarborgd door de artikelen 12, tweede lid, en 14 Grondwet en de artikelen 7.1 EVRM en 15.1 IVBPR; de legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze voldoende toegankelijk is en op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen op voldoende precieze wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft, zodat de draagwijdte ervan redelijk voorzienbaar is en het gegeven dat de rechter bij het nader omschrijven van de strafbepaling over een zekere beoordelingsvrijheid beschikt, is als dusdanig niet strijdig met de vereiste van redelijke voorzienbaarheid aangezien er rekening moet worden gehouden met het algemene karakter van wetten, de uiteenlopende situaties waarop zij van toepassing zijn en de evolutie van de gedragingen die zij bestraffen; het beginsel zelf van de algemeenheid van de wet brengt mee dat de bewoordingen ervan vaak geen absolute precisie kunnen hebben zodat aan de vereiste van de redelijke voorzienbaarheid is voldaan wanneer het voor de persoon op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is om op grond van de strafbepaling en zo nodig met behulp van de interpretatie daarvan door de rechtscolleges, op het moment van het stellen van de hem verweten gedraging de handelingen en verzuimen te kennen die zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen en bij het beoordelen van die vereiste kan de rechter onder meer rekening houden met de bijzondere hoedanigheid of functie van de persoon tot wie de strafbepaling zich richt, zijn bijzondere vertrouwdheid met de materie of het gegeven dat hij beroepsmatig beschikt of kan beschikken over goede informatie (1). (1) Cass. 16 mei 2017, AR P.15.0807.N, AC 2017, nr. 336.

15 januari 2019

P.2018.0722.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.2](#)

AC nr. ...

Art. 10 - Gelijkheid van de Belgen voor de wet - Rechtspersoon - Verval van de strafvordering - Artikel 20 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen - Invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening van een rechtspersoon - Verdere uitoefening van de strafvordering - Voorwaarden - Draagwijdte - Inverdenkingstelling van een rechtspersoon vóór de invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening - Verwijzing door de raadkamer naar de correctionele rechtbank of rechtstreekse dagvaarding voor de strafrechter van een rechtspersoon vóór de invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening - Gevolg - Bestaanbaarheid met de Grondwet

Uit de wetsgeschiedenis van de wet van 4 mei 1999 tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen blijkt dat de wetgever met artikel 20 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering heeft willen beletten dat de strafvordering door vereffening of ontbinding wordt verhinderd, wanneer zij met name wordt ingesteld nadat de rechtspersoon ten gevolge van een inverdenkingstelling met zekerheid kennis heeft gekregen van het feit dat hij zal worden vervolgd en hetzelfde geldt a fortiori voor een dagvaarding of verwijzing naar de correctionele rechtbank; hieruit volgt dat ook ten aanzien van de rechtspersonen die vóór hun invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening door de raadkamer zijn verwezen naar de correctionele rechtbank of rechtstreeks voor de strafrechter ten gronde zijn gedagvaard, het bewijs niet moet geleverd worden dat de invereffeningstelling, de gerechtelijke ontbinding of de ontbinding zonder vereffening tot doel had te ontsnappen aan de vervolging en aldus bestaat de aangeklaagde ongelijke behandeling niet met de rechtspersoon die vóór de invereffeningstelling, de gerechtelijke ontbinding of de ontbinding zonder vereffening in verdenking werd gesteld (1). (1) A. DE NAUW en F. DERUYCK, "De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen", RW 1999-2000, nr. 27, 897-914.

27 november 2018

P.2018.0007.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181127.2](#)

AC nr. 667

Art. 10 - Gelijkheid van de Belgen voor de wet - Rechtspersoon - Verval van de strafvordering - Artikel 20 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen - Invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening van een rechtspersoon - Verdere uitoefening van de strafvordering - Voorwaarden - Draagwijdte - Inverdenkingstelling door de onderzoeksrechter van een rechtspersoon vóór de invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening - Verwijzing door

---

---

de raadkamer naar de correctionele rechtbank of rechtstreekse dagvaarding voor de strafrechter van een rechtspersoon vóór de invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening - Gevolg - Schending

Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest nr. 54/2017 van 11 mei 2017 het artikel 20, tweede lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering slechts onderzocht in het licht van de interpretatie dat deze bepaling een verschil in behandeling doet ontstaan doordat ten aanzien van de rechtspersoon die vóór het verlies van de rechtspersoonlijkheid door de onderzoeksrechter in verdenking is gesteld niet het bewijs moet worden geleverd dat de invereffeningstelling of ontbinding tot doel had aan de vervolging te ontsnappen, terwijl dat in andere gevallen wel steeds moet worden geleverd en het stelt vervolgens een schending vast van de artikelen 10 en 11 Grondwet in zoverre het een verschil in behandeling instelt tussen, enerzijds de rechtspersonen die vóór hun invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening in verdenking zijn gesteld door een onderzoeksrechter en, anderzijds, de rechtspersonen die vóór hun invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening door de raadkamer zijn verwezen naar de correctionele rechtbank of rechtstreeks voor de strafrechter ten gronde zijn gedagvaard (1). (1) GwH 11 mei 2017, nr. 54/2017.

27 november 2018

P.2018.0007.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181127.2](#)

AC nr. 667

Art. 14 - Douane en accijnzen - Administratie van Douane en Accijnzen - Vordering tot betaling van ontdoken rechten - Niet-retroactiviteit van de strafwet - Toepasselijkheid

De artikelen 7 EVRM, 15 IVBPR, 14 Grondwet en 2, eerste lid, Strafwetboek betreffende de niet-retroactiviteit van de strafwet zijn niet van toepassing op de fiscale rechtsoverdracht van de vervolgende partij.

- Art. 2, eerste lid Strafwetboek

- Art. 14 De gecoördineerde Grondwet 1994

- Art. 15 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 december 1966

- Art. 7 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

13 november 2018

P.2018.0649.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.5](#)

AC nr. 628

Art. 14 - Legaliteitsbeginsel - Strafzaken - Draagwijdte

Het legaliteitsbeginsel in strafzaken is een grondrecht dat op geheel of gedeeltelijk analoge wijze is gewaarborgd door de artikelen 12, tweede lid, en 14 Grondwet en de artikelen 7.1 EVRM en 15.1 IVBPR; de legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze voldoende toegankelijk is en op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen op voldoende precieze wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft, zodat de draagwijdte ervan redelijk voorzienbaar is en het gegeven dat de rechter bij het nader omschrijven van de strafbepaling over een zekere beoordelingsvrijheid beschikt, is als dusdanig niet strijdig met de vereiste van redelijke voorzienbaarheid aangezien er rekening moet worden gehouden met het algemene karakter van wetten, de uiteenlopende situaties waarop zij van toepassing zijn en de evolutie van de gedragingen die zij bestraffen; het beginsel zelf van de algemeenheid van de wet brengt mee dat de bewoordingen ervan vaak geen absolute precisie kunnen hebben zodat aan de vereiste van de redelijke voorzienbaarheid is voldaan wanneer het voor de persoon op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is om op grond van de strafbepaling en zo nodig met behulp van de interpretatie daarvan door de rechtscolleges, op het moment van het stellen van de hem verweten gedraging de handelingen en verzuimen te kennen die zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen en bij het beoordelen van die vereiste kan de rechter onder meer rekening houden met de bijzondere hoedanigheid of functie van de persoon tot wie de strafbepaling zich richt, zijn bijzondere vertrouwdheid met de materie of het gegeven dat hij beroepsmatig beschikt of kan beschikken over goede informatie (1). (1) Cass. 16 mei 2017, AR P.15.0807.N, AC 2017, nr. 336.

15 januari 2019

P.2018.0722.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.2](#)

AC nr. ...

Art. 11 - Genot van de rechten en vrijheden zonder discriminatie - Rechtspersoon - Verval van de strafvordering - Artikel 20 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen - Invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening van een rechtspersoon - Verdere uitoefening van de strafvordering - Voorwaarden - Draagwijdte - Inverdenkingstelling van een rechtspersoon vóór de invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening - Verwijzing door de raadkamer naar de correctionele rechtbank of rechtstreekse dagvaarding voor de strafrechter van een rechtspersoon vóór de invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening - Gevolg - Bestaanbaarheid met de Grondwet

Uit de wetsgeschiedenis van de wet van 4 mei 1999 tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen blijkt dat de wetgever met artikel 20 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering heeft willen beletten dat de strafvordering door vereffening of ontbinding wordt verhinderd, wanneer zij met name wordt ingesteld nadat de rechtspersoon ten gevolge van een inverdenkingstelling met zekerheid kennis heeft gekregen van het feit dat hij zal worden vervolgd en hetzelfde geldt a fortiori voor een dagvaarding of verwijzing naar de correctionele rechtbank; hieruit volgt dat ook ten aanzien van de rechtspersonen die vóór hun invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening door de raadkamer zijn verwezen naar de correctionele rechtbank of rechtstreeks voor de strafrechter ten gronde zijn gedagvaard, het bewijs niet moet geleverd worden dat de invereffeningstelling, de gerechtelijke ontbinding of de ontbinding zonder vereffening tot doel had te ontsnappen aan de vervolging en aldus bestaat de aangeklaagde ongelijke behandeling niet met de rechtspersoon die vóór de invereffeningstelling, de gerechtelijke ontbinding of de ontbinding zonder vereffening in verdenking werd gesteld (1). (1) A. DE NAUW en F. DERUYCK, "De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen", RW 1999-2000, nr. 27, 897-914.

27 november 2018

P.2018.0007.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181127.2](#)

AC nr. 667

Art. 11 - Genot van de rechten en vrijheden zonder discriminatie - Rechtspersoon - Verval van de strafvordering - Artikel 20 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen - Invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening van een rechtspersoon - Verdere uitoefening van de strafvordering - Voorwaarden - Draagwijdte - Inverdenkingstelling door de onderzoeksrechter van een rechtspersoon vóór de invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening - Verwijzing door de raadkamer naar de correctionele rechtbank of rechtstreekse dagvaarding voor de strafrechter van een rechtspersoon vóór de invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening - Gevolg - Schending

Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest nr. 54/2017 van 11 mei 2017 het artikel 20, tweede lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering slechts onderzocht in het licht van de interpretatie dat deze bepaling een verschil in behandeling doet ontstaan doordat ten aanzien van de rechtspersoon die vóór het verlies van de rechtspersoonlijkheid door de onderzoeksrechter in verdenking is gesteld niet het bewijs moet worden geleverd dat de invereffeningstelling of ontbinding tot doel had aan de vervolging te ontsnappen, terwijl dat in andere gevallen wel steeds moet worden geleverd en het stelt vervolgens een schending vast van de artikelen 10 en 11 Grondwet in zoverre het een verschil in behandeling instelt tussen, enerzijds de rechtspersonen die vóór hun invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening in verdenking zijn gesteld door een onderzoeksrechter en, anderzijds, de rechtspersonen die vóór hun invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening door de raadkamer zijn verwezen naar de correctionele rechtbank of rechtstreeks voor de strafrechter ten gronde zijn gedagvaard (1). (1) GwH 11 mei 2017, nr. 54/2017.

27 november 2018

P.2018.0007.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181127.2](#)

AC nr. 667

Art. 13 - Recht op zijn natuurlijke rechter - Europees aanhoudingsbevel - Belgisch bevel tot aanhouding - Procedure van tenuitvoerlegging in Nederland - Artikelen 22 en 35 van de

Nederlandse Overleveringswet - Niet naleving van de termijnen in Nederland - Draagwijdte

Noch de bepalingen van de artikelen 5, 6 en 13 EVRM, de artikelen 12 en 13 van de Grondwet, artikel 18 Wet Voorlopige Hechtenis, de artikelen 22 en 35 van de Nederlandse Overleveringswet noch het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een eerlijk proces laat de rechter van de lidstaat die een Europees aanhoudingsbevel heeft uitgevaardigd toe om de rechterlijke beslissingen van andere lidstaten over de tenuitvoerlegging van dit bevel te toetsen op hun rechtsgeldigheid, ook niet wanneer tegen deze beslissingen in de lidstaat van de tenuitvoerlegging geen rechtsmiddel open staat (1). (1) Zie M.-A. BEERNAERT, H. D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, la Charte, 2017, II, 1861 ; zie wat betreft de uitlevering P.-E. TROUSSE en J. VANHALEWIJN, Uitlevering en internationale rechtshulp in strafzaken , APR, pp. 112-113, nrs. 257-260.

18 december 2018

P.2018.1267.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181218.6](#)

AC nr. 724

Art. 12 - Recht op vrijheid - Europees aanhoudingsbevel - Belgisch bevel tot aanhouding - Procedure van tenuitvoerlegging in Nederland - Artikelen 22 en 35 van de Nederlandse Overleveringswet - Niet naleving van de termijnen in Nederland - Draagwijdte

Noch de bepalingen van de artikelen 5, 6 en 13 EVRM, de artikelen 12 en 13 van de Grondwet, artikel 18 Wet Voorlopige Hechtenis, de artikelen 22 en 35 van de Nederlandse Overleveringswet noch het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een eerlijk proces laat de rechter van de lidstaat die een Europees aanhoudingsbevel heeft uitgevaardigd toe om de rechterlijke beslissingen van andere lidstaten over de tenuitvoerlegging van dit bevel te toetsen op hun rechtsgeldigheid, ook niet wanneer tegen deze beslissingen in de lidstaat van de tenuitvoerlegging geen rechtsmiddel open staat (1). (1) Zie M.-A. BEERNAERT, H. D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, la Charte, 2017, II, 1861 ; zie wat betreft de uitlevering P.-E. TROUSSE en J. VANHALEWIJN, Uitlevering en internationale rechtshulp in strafzaken , APR, pp. 112-113, nrs. 257-260.

18 december 2018

P.2018.1267.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181218.6](#)

AC nr. 724

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE)**GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Strafzaken - Beslissing over de strafvordering - Motiveringsplicht**

Uit artikel 6 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, volgt dat de rechter ook bij afwezigheid van een conclusie, de voornaamste redenen moet vermelden die hem hebben overtuigd om wat betreft de strafvordering te beslissen tot een vrijspraak dan wel een veroordeling; de motivering, die beknopt mag zijn, moet de in de zaak betrokken partijen en de samenleving, in staat stellen de redenen te kennen die de rechter tot zijn beslissing heeft gebracht (1). (1) Cass. 8 juni 2011, AR P.11.0570.F, AC 2011, nr. 391 met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH in Pas. 2011, nr. 391.

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

13 november 2018

P.2018.0787.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.7](#)

AC nr. 630

GRONDWETTELIJK HOF

- Hof van Cassatie - Prejudiciële vraag - Minderjarige die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd - Beslissing houdende uithandengeving en verwijzing in de zin van artikel 57bis Jeugdbeschermingswet - Onmogelijkheid tot onmiddellijk cassatieberoep - Grondwettelijk gelijkheidsbeginsel

In zoverre artikel 20 van de wet van 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie in strafzaken een minderjarige de mogelijkheid ontnemt om onmiddellijk cassatieberoep in te stellen tegen een beslissing tot uithandengeving en verwijzing in de zin van artikel 57bis Jeugdbeschermingswet en deze minderjarige aldus gelijk stelt met een in verdenking gestelde die evenmin onmiddellijk cassatieberoep kan instellen tegen een beslissing tot verwijzing van het onderzoeksgerecht, terwijl de gevolgen van het ontbreken van een onmiddellijk cassatieberoep in beide situaties wezenlijk verschillend zijn, stelt zich de vraag of hogervermeld artikel 20 de artikelen 10 en 11 Grondwet schendt (1). (1) Het OM had in deze geconcludeerd tot het stellen van een andere prejudiciële vraag, namelijk in de zin van Cass. 31 oktober 2018, AR P.18.0897.F, AC 2018, nr. 598 met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH, in Pas. 2018, nr. 598. De vraag of de uithandengeving van een minderjarige een beslissing is die betrekking heeft op de bevoegdheid in de zin van artikel 420, tweede lid, 1° Wetboek van Strafvordering, wordt in sommige rechtsleer positief beantwoord (J. PUT, Handboek Jeugdbescherming, Brugge, Die Keure, 2015, 294; zie ook B. DE SMET "Cassatieberoep gericht tegen een arrest van uithandengeving van een minderjarige", noot onder Cass. 17 mei 2017, T. Strafr.2016/4, 234-237). Deze interpretatie druist evenwel in tegen de rechtspraak van het Hof nopens het begrip 'beslissing inzake bevoegdheid' - zie Cass. 6 maart 2018, AR P.17.1284.N, AC 2018, nr. 153; zie F. VAN VOLSEM, "Cassatieberoep in strafzaken na Potpourri II", in Bruno MAES en Paul WOUTERS (eds.), Procederen voor het Hof van Cassatie, 220.AW

- Art. 420, tweede lid, 1° Wetboek van Strafvordering

14 januari 2020

P.2018.0972.N

[#Type!](#)

AC nr. 723

- Hof van Cassatie - Strafbare feiten - Diefstal bij nacht - Nachtrumoer - Begrip nacht - Onderscheiden strafbare feiten - Prejudiciële vraag gesteund op niet vergelijkbare rechtssituaties - Verplichting voor het Hof

De bepaling van het begrip nacht, opgenomen onder boek II, titel IX, hoofdstuk 1, afdeling III Strafwetboek, heeft enkel betrekking op de diefstallen vermeld in hoofdstuk 1 van Titel IX van boek II van het Strafwetboek en het opschrift van titel IX van dit hoofdstuk "betekenis van sommige in dit wetboek voorkomende uitdrukkingen" doet hieraan geen afbreuk, daar artikel 478 Strafwetboek geen definitie geeft van het begrip "nacht" maar wel van het begrip "diefstal bij nacht", met name een strafbaar feit dat naar zijn aard verschillend is van het verstoren van de nachtrust bedoeld in artikel 561/1 Strafwetboek, zodat die feiten voor de respectieve daders ervan met elkaar niet vergelijkbare rechtssituaties uitmaken en er aldus er geen grond is tot het stellen van de prejudiciële vraag (1). (1) Cass. 22 januari 1991, AR 4213, AC 1990-91, nr. 265; Cass. 7 november 1898, Pas. 1899, I, 11; L. DE SCHEPPER, "Nachtlawaai", Comm. Straf., 3-4, nrs. 4-5; P. ARNOU, "Nacht", Comm. Straf., 9-23, nrs. 24-77.

18 december 2018

P.2018.0777.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181218.3](#)

AC nr. 721

- Hof van Cassatie - Prejudiciële vraag - Minderjarige die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd - Beslissing houdende uithandengeving en verwijzing in de zin van artikel 57bis Jeugdbeschermingswet - Onmogelijkheid tot onmiddellijk cassatieberoep - Grondwettelijk gelijkheidsbeginsel

In zoverre artikel 20 van de wet van 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie in strafzaken een minderjarige de mogelijkheid ontnemt om onmiddellijk cassatieberoep in te stellen tegen een beslissing tot uithandengeving en verwijzing in de zin van artikel 57bis Jeugdbeschermingswet en deze minderjarige aldus gelijk stelt met een in verdenking gestelde die evenmin onmiddellijk cassatieberoep kan instellen tegen een beslissing tot verwijzing van het onderzoeksgerecht, terwijl de gevolgen van het ontbreken van een onmiddellijk cassatieberoep in beide situaties wezenlijk verschillend zijn, stelt zich de vraag of hogervermeld artikel 20 de artikelen 10 en 11 Grondwet schendt (1). (1) Het OM had in deze geconcludeerd tot het stellen van een andere prejudiciële vraag, namelijk in de zin van Cass. 31 oktober 2018, AR P.18.0897.F, AC 2018, nr. 598 met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH, in Pas. 2018, nr. 598. De vraag of de uithandengeving van een minderjarige een beslissing is die betrekking heeft op de bevoegdheid in de zin van artikel 420, tweede lid, 1° Wetboek van Strafvordering, wordt in sommige rechtsleer positief beantwoord (J. PUT, Handboek Jeugdbescherming, Brugge, Die Keure, 2015, 294; zie ook B. DE SMET "Cassatieberoep gericht tegen een arrest van uithandengeving van een minderjarige", noot onder Cass. 17 mei 2017, T. Strafr.2016/4, 234-237). Deze interpretatie druist evenwel in tegen de rechtspraak van het Hof nopens het begrip 'beslissing inzake bevoegdheid' - zie Cass. 6 maart 2018, AR P.17.1284.N, AC 2018, nr. 153; zie F. VAN VOLSEM, "Cassatieberoep in strafzaken na Potpourri II", in Bruno MAES en Paul WOUTERS (eds.), Procederen voor het Hof van Cassatie, 220.AW

- Art. 420, tweede lid, 1° Wetboek van Strafvordering

14 januari 2020

P.2018.0972.N

[#Type!](#)

AC nr. ...

- Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Beantwoording van de prejudiciële vraag door het Grondwettelijk Hof - Draagwijdte

Krachtens artikel 28, eerste lid, van de Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, moeten het rechtscollege dat de prejudiciële vraag heeft gesteld evenals elk ander rechtscollege dat in dezelfde zaak uitspraak doet, voor de oplossing van het geschil naar aanleiding waarvan de in artikel 26 bedoelde vragen zijn gesteld, zich voegen naar het arrest van het Grondwettelijk Hof; deze verplichting bestaat evenwel slechts indien de wet moet worden uitgelegd zoals door het Grondwettelijk Hof gedaan om de grondwettigheid ervan te beoordelen en niets belet het Hof evenwel krachtens zijn grondwettelijke en wettelijke opdracht, de wet die het voorwerp uitmaakt van de prejudiciële vraag anders uit te leggen.

27 november 2018

P.2018.0007.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181127.2](#)

AC nr. 667

- Vernietiging van een strafwet - Strafvuivering - Strafvuiveringsrechtbank - Vonnis tot herroeping van een uitvoeringsmodaliteit van de straf - Rechtbank die bij verstek uitspraak heeft gedaan - Beslissing vatbaar voor verzet

Uit arrest nr. 37/2009 van 4 maart 2009 van het Grondwettelijk Hof volgt dat artikel 96 Wet Strafvuivering de artikelen 10 en 11 Grondwet schendt in zoverre het de veroordeelde die niet is verschenen niet toestaat verzet aan te tekenen tegen de beslissing van de strafvuiveringsrechtbank met betrekking tot de herroeping van een uitvoeringsmodaliteit van zijn straf (1). (1) Cass. 26 januari 2011, AR P.11.0035.F, AC 2011, nr. 77, met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH in Pas. 2011, nr. 77; Cass. 23 september 2009, AR P.09.1359.F, AC 2009, nr. 522, met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH in Pas. 2009, nr. 522.

7 augustus 2019

P.2019.0763.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190807.1](#)

AC nr. ...

HERSTEL IN EER EN RECHTEN

- Levenslang rijverbod - Toepassing

Uit de bepalingen van de artikelen 619, 621, eerste lid, en 622 Wetboek van Strafvordering volgt dat een levenslang rijverbod een straf is die niet in aanmerking komt voor uitwissing en dus het voorwerp kan uitmaken van herstel in eer en rechten op voorwaarde dat, behoudens hier niet toepasselijke uitzonderingen, de veroordeelde de vrijheidsstraffen heeft ondergaan en de geldstraffen heeft gekweten.

20 november 2018

P.2018.0836.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.9](#)

AC nr. ...

HERZIENING

ADVIES EN VERWIJZING TOT HERZIENING

Advies en verwijzing tot herziening - Herzieningsaanvraag - Verwijzing voor advies naar het aangewezen hof van beroep - Beoordeling door de burgerlijke kamer voorgezeten door de eerste voorzitter - Aanduiding door de eerste voorzitter van drie raadsheren - Voorwaarde

De bepaling van artikel 445, vierde lid, Wetboek van Strafvordering, gegrond op artikel 443, eerste lid, 3°, Wetboek van Strafvordering vereist geen bijzondere formaliteit voor de vervanging van de eerste voorzitter wanneer hij wettig is belet te zetelen, noch is zij voorgeschreven op straffe van een welbepaalde sanctie; uit het feit dat een kamervoorzitter of een raadsheer in het hof van beroep de burgerlijke kamer voorzit die kennis neemt van de herzieningsaanvraag, volgt dat de eerste voorzitter wettig belet is om te zetelen zonder dat de eerste voorzitter dat wettig belet of de samenstelling van de kamer die eruit volgt, uitdrukkelijk bij beschikking moet vaststellen of motiveren en het arrest melding moet maken van een dergelijke beschikking (1). (1) Zie Cass. 26 maart 2013, AR P.11.1476.N, AC 2013, nr. 209.

11 december 2018

P.2017.0227.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.1](#)

AC nr. ...

Advies en verwijzing tot herziening - Herzieningsaanvraag - Verwijzing voor advies naar het aangewezen hof van beroep - Beoordeling door de burgerlijke kamer voorgezeten door de eerste voorzitter - Aanduiding door de eerste voorzitter van drie raadsheren - Voorwaarde

De bepaling van artikel 445, vierde lid, Wetboek van Strafvordering, gegrond op artikel 443, eerste lid, 3°, Wetboek van Strafvordering vereist geen bijzondere formaliteit voor de vervanging van de eerste voorzitter wanneer hij wettig is belet te zetelen, noch is zij voorgeschreven op straffe van een welbepaalde sanctie; uit het feit dat een kamervoorzitter of een raadsheer in het hof van beroep de burgerlijke kamer voorzit die kennis neemt van de herzieningsaanvraag, volgt dat de eerste voorzitter wettig belet is om te zetelen zonder dat de eerste voorzitter dat wettig belet of de samenstelling van de kamer die eruit volgt, uitdrukkelijk bij beschikking moet vaststellen of motiveren en het arrest melding moet maken van een dergelijke beschikking (1). (1) Zie Cass. 26 maart 2013, AR P.11.1476.N, AC 2013, nr. 209.

11 december 2018

P.2017.0227.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.1](#)

AC nr. 698

HOGER BEROEP

BURGERLIJKE ZAKEN (HANDELSZAKEN EN SOCIALE ZAKEN INBEGREPEN)

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Akte van hoger beroep - Taal van de rechtspleging - Gebruik van in de rechtstaal algemeen gekende en aanvaarde uitdrukkingen of adagia

De uitdrukking "Justice must not only be done, but also be seen to be done" is een algemeen gekende en aanvaarde uitdrukking die in een groot aantal landen van de Europese Unie deel uitmaakt van de rechtstaal van die landen.

- Art. 1057, 7° Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 24 en 40, eerste lid Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

11 januari 2019

C.2017.0680.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190111.1](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Akte van hoger beroep - Taal van de rechtspleging

Een akte van de rechtspleging wordt geacht in de taal van de rechtspleging te zijn gesteld wanneer alle vermeldingen vereist voor de regelmatigheid van de akte in die taal zijn gesteld, of, in het geval een aanhaling in een andere taal dan die van de rechtspleging is opgenomen, wanneer in de akte tevens de vertaling of de zakelijke inhoud ervan in de taal van de rechtspleging is weergegeven, waaraan niet afdoet het gebruik van in de rechtstaal algemeen gekende en aanvaarde uitdrukkingen of adagia (1). (1) Zie Cass. 16 maart 2007, AR C.06.0067.N, AC 2007, nr. 143. met betrekking tot de rechtsspreuk "accessorium sequitur principale"; Zie Cass.22 mei 2009, AR C.08.0300.N, AC 2009, nr. 335 met betrekking tot de rechtsspreuk "Nul ne plaide par procureur".

- Art. 1057, 7° Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 24 en 40, eerste lid Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

11 januari 2019

C.2017.0680.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190111.1](#)

AC nr. ...

STRAFZAKEN (DOUANE EN ACCIJNZEN INBEGREPEN)

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Hoger beroep door openbaar ministerie tegen de vrijspraak of tegen een bepaalde straf - Vordering tot bevestiging van het beroepen vonnis

Het openbaar ministerie dat hoger beroep instelt tegen de vrijspraak van een beklaagde of tegen de beslissing om een beklaagde een bepaalde straf op te leggen, verliest zijn belang bij dat hoger beroep niet door het enkele feit dat het ter rechtszitting van de appelrechter de bevestiging van het beroepen vonnis vordert want het hoger beroep van het openbaar ministerie verleent immers rechtsmacht aan de appelrechter om de door het beroepen vonnis uitgesproken vrijspraak of straf te hervormen tot een veroordeling of een hogere straf, terwijl de bedoelde vordering ter rechtszitting noch de appelrechter noch het openbaar ministerie zelf bindt; afstand van een rechtsmiddel vereist een uitdrukkelijke en ondubbelzinnige wilsuiting van degene die het heeft ingesteld wat niet het geval is wanneer het openbaar ministerie ter rechtszitting van de appelrechter louter de bevestiging vraagt van de vrijspraak of de straf waartegen het hoger beroep heeft ingesteld.

20 november 2018

P.2018.0818.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.8](#)

AC nr. 650

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Ter terechtzitting gehoorde getuigen - Aantekening van voornaamste verklaringen door griffier

De verplichting die artikel 155 Wetboek van Strafvordering aan de griffier oplegt om aantekening te houden van de voornaamste verklaringen van de ter rechtszitting gehoorde getuigen, geldt niet voor de strafrechtbanken die in hoger beroep uitspraak doen en vereist evenmin dat het vonnis of arrest de voornaamste inhoud van de getuigenverklaringen vermeldt; het feit dat het procesverbaal van de rechtszitting of het vonnis of arrest de voornaamste verklaringen van de ter rechtszitting gehoorde getuigen niet vermeldt, houdt geen schending in van artikel 149 Grondwet noch miskennen van enige motiveringsverplichting van de rechter en evenmin wordt het Hof daardoor belet zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen waarbij het feit dat bij gebrek aan aantekening van de getuigenverklaringen geen controle kan worden uitgeoefend op de bewijswaardering of de eventuele miskennen van de bewijskracht van die verklaringen door de rechter, daaraan geen afbreuk doet (1). (1) Cass. 9 oktober 2007, AR P.07.0380.N, AC 2007, nr. 462; Cass. 27 september 2006, AR P.06.1262.F, AC 2006, nr. 443; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2014, nr. 2388.

20 november 2018

P.2018.0506.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.3](#)

AC nr. 645

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Strafvordering - Heromschrijving van de feiten - Voorwaarden - Heromschrijving die tot strafverzwaring kan leiden - Toepassing

De appelrechter die ertoe gehouden is aan het bij hem regelmatig aanhangig gemaakte feit en voor zover hij bevoegd is de juiste kwalificatie te geven (1), verzwart de toestand van een beklaagde niet indien hij het feit, door het beroepen vonnis omschreven als een inbreuk op artikel 52.2, eerste lid, 2°, eerste lid, Wegverkeersreglement, heromschrijft naar één van de overtredingen bedoeld door artikel 38, §6, Wegverkeerswet en voor dat feit eenzelfde straf oplegt als het beroepen vonnis; de veroordeling wegens één van de overtredingen bedoeld door artikel 38, §6, Wegverkeerswet leidt immers niet noodzakelijk tot de toepassing van de door die bepaling uitgewerkte strafverzwaringregeling aangezien die afhankelijk is van de rechterlijke vaststelling dat de beklaagde zich binnen de bepaalde termijn opnieuw heeft schuldig gemaakt aan een van de bedoelde overtredingen. (1) Zie: Cass. 17 november 2015, AR P.14.1274.N, AC 2015, nr. 682.

- Art. 52.2, eerste lid, 2°, eerste lid KB van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en het gebruik van de openbare weg

- Art. 38, § 6 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

13 november 2018

P.2018.0676.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.6](#)

AC nr. 629

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Grievensformulier of verzoekschrift - Vervallenverklaring bij gebreke van nauwkeurigheid van opgave van grieven - Voorafgaandelijk horen van de partij die het rechtsmiddel heeft ingesteld - Vereiste

Noch artikel 14 IVBPR of artikel 6.1 EVRM noch het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging vereisen dat de strafrechter die een rechtsmiddel onontvankelijk of vervallen verklaart, de partij die dit rechtsmiddel heeft ingesteld daarover voorafgaandelijk moet horen; de partijen in strafzaken worden geacht de vereiste voorwaarden voor het instellen van een rechtsmiddel te kennen en na te leven en zij moeten bij hun verdediging ermee rekening houden dat de strafrechter een rechtsmiddel onontvankelijk of vervallen zal verklaren indien aan de in acht te nemen voorwaarden niet is voldaan (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 204 Wetboek van Strafvordering

20 november 2018

P.2018.0732.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.6](#)

AC nr. 648

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Saisine van de appelrechter - Beoordeling van de schuld

Indien de appelrechter ingevolge een verklaring van hoger beroep en de door artikel 204 Wetboek van Strafvordering bedoelde grieven saisine heeft om zich uit te spreken over de schuld aan een bepaald feit, dan houdt dit ook in dat hij de omschrijving van het strafbare feit heeft te beoordelen en dit ongeacht of de appellante de rubriek kwalificatie heeft aangekruist.

- Artt. 202 en 204 Wetboek van Strafvordering

13 november 2018

P.2018.0360.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.3](#)

AC nr. 626

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Saisine van de appelrechter - Beoordeling van de schuld - Herkwalificatie van het feit in de oorspronkelijke omschrijving - Verplichting tot het opwerpen van een ambtshalve middel

Indien de appelrechter, in het kader van het onderzoek naar de schuld van de beklaagde aan het bij hem aanhangig gemaakte feit, van oordeel is dat niet de door de eerste rechter gegeven omschrijving correct is, maar wel die welke in de inleidende akte was opgenomen en blijkt dat de partijen kennis hadden van de mogelijkheid dat het strafbare feit toch zou kunnen worden omschreven zoals het oorspronkelijk was omschreven, is er geen grond voor de appelrechter om artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering toe te passen.

- Artt. 202, 204 en 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering

13 november 2018

P.2018.0360.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.3](#)

AC nr. 626

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Vreemdelingenwet - Maatregel van vrijheidsberoving een vreemdeling - Hoger beroep - Vernietiging - Eenparigheid van stemmen

De appelrechters die een beschikking van de raadkamer wijzigen waarbij de vrijlating van de vreemdeling bevolen wordt en de maatregel van vrijheidsberoving gehandhaafd wordt, met toepassing van de Vreemdelingenwet, dienen, met toepassing van artikel 211bis Wetboek van Strafvordering, vast te stellen dat die beslissing is genomen met eenparigheid van stemmen (1). (1) Cass. 2 april 1985, AR 8999, AC 1984-85, nr. 468, waaruit blijkt dat het louter vermelden van artikel 211bis van het Wetboek van Strafvordering als één van de in het arrest opgegeven wettelijke bepalingen niet voldoet aan het bepaalde in dat artikel en dat de eenparigheid van de leden van het rechtscollege uitdrukkelijk moet worden vastgesteld.

7 augustus 2019

P.2019.0799.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190807.2](#)

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Grievensformulier - Bepaalde beslissingen als grief aangeduid door appellante zonder verduidelijking of verweer op rechtszitting

Uit de enkele omstandigheid dat een appellante op de rechtszitting niet verduidelijkt waarom hij bepaalde beslissingen als grief heeft aangeduid of uiteindelijk geen verweer voert over een bepaalde beslissing, volgt niet dat hij de grieven tegen het beroepen vonnis niet nauwkeurig heeft aangeduid.

- Art. 204 Wetboek van Strafvordering

11 december 2018

P.2018.0435.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.2](#)

AC nr. 699

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Grievensformulier - Hoger beroep van de beklaagde - Geen grieven met betrekking tot de schuld en de misdrijfomschrijving - Draagwijdte

Een grief als bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering is de specifieke aanwijzing door de appelland van een afzonderlijke beslissing van het beroepen vonnis, waarvan hij de hervorming door de appelrechter vraagt en het staat aan de appelrechter om op basis van de overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering geformuleerde grieven de saisine van het appelgerecht te bepalen; wanneer de beklaagde "voorlopig nihil" grieven formuleert met betrekking tot de beoordeling van de schuld en de misdrijfomschrijving en de appelrechters oordelen dat hun saisine aldus beperkt is tot de strafmaat, blijkt hieruit dat zij van oordeel zijn dat de beklaagde op het ogenblik van het indienen van het grievenformulier geen grieven met betrekking tot deze rubrieken heeft aangevoerd en getuigt deze beoordeling niet van een overdreven en met artikel 6.1 EVRM strijdig formalisme (1). (1) Cass. 11 september 2018, AR P.18.0366.N, AC 2018, nr. 461; Cass. 6 maart 2018, AR P.17.0685.N, AC 2018, nr. 149; Cass. 6 februari 2018, AR P.17.0543.N, AC 2018, nr. 76; Cass. 6 februari 2018, AR P.17.0457.N, AC 2018, nr. 75; zie over de problematiek van het grievenformulier: Hof van Cassatie van België, Jaarverslag 2017, Larcier, pp. 81-91.

27 november 2018

P.2018.0689.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181127.6](#)

AC nr. 669

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Rechtsplegingsvergoeding - Draagwijdte

Aangezien de aan de burgerlijke partij verschuldigde rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep enkel afhangt van de veroordeling tot schadevergoeding veroorzaakt door het misdrijf waaraan de beklaagde schuldig is verklaard, blijft ze verschuldigd ook als het bedrag van de bij het beroepen vonnis aan de burgerlijke partij toegekende schadevergoeding op het hoger beroep van de beklaagde wordt herleid (1). (1) Cass. 8 mei 2013, AR P.13.0053.F, AC 2013, nr. 286; Cass. 7 mei 2013, AR P.12.0753.N, AC 2013, nr. 284.

15 januari 2019

P.2018.0908.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.4](#)

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Grievenformulier - Hoger beroep door openbaar ministerie - Grievenformulier of verzoekschrift - Grief gericht tegen de kwalificatie van het misdrijf - Draagwijdte

Een grief als bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering is de specifieke aanwijzing door de appelland van een afzonderlijke beslissing van het beroepen vonnis, waarvan hij de hervorming door de appelrechter vraagt en het staat aan de appelrechter om in het licht van het voorgaande en rekening houdend met de wijze waarop een appelland in het door artikel 204, eerste lid, Wetboek van Strafvordering bedoelde verzoekschrift of het door artikel 204, derde lid, Wetboek van Strafvordering bedoelde modelgrievensformulier zijn grief of grieven tegen het beroepen vonnis heeft omschreven, te bepalen welke de beslissing of beslissingen van het beroepen vonnis hij wenst hervormd te zien; wanneer het openbaar ministerie als enige grief in zijn verzoekschrift of grievensformulier de kwalificatie van het misdrijf vermeldt, beoogt het niet alleen de hervorming van de beslissing over de kwalificatie van de telastegelegde feiten, maar ook de strafmaat indien die door de kwalificatie wordt beïnvloed gelet op het nauw verband tussen beide (1). (1) Cass. 11 september 2018, AR P.18.0366.N, AC 2018, nr. 461; Cass. 6 maart 2018, AR P.17.0685.N, AC 2018, nr. 149; Cass. 6 februari 2018, AR P.17.0543.N, AC 2018, nr. 76; Cass. 6 februari 2018, AR P.17.0457.N, AC 2018, nr. 75; zie over de problematiek van het grievensformulier: Hof van Cassatie van België, Jaarverslag 2017, Larcier, pp. 81-91.

27 november 2018

P.2018.0789.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181127.3](#)

AC nr. 670

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Regeling van de rechtspleging - Eén van de inverdenkinggestelden van zijn vrijheid beroofd - Beschikking van de raadkamer - Beroepstermijn - Toepassing

De door artikel 135, §4, Wetboek van Strafvordering bepaalde beroepstermijn van vierentwintig uur tegen een beschikking van de raadkamer over de regeling van de rechtspleging, is ook van toepassing indien:- na een vordering tot regeling van de rechtspleging die betrekking heeft op de feiten voorwerp van twee door dezelfde onderzoeksrechter geleide gerechtelijke onderzoeken, het eerste opgestart ingevolge een vordering door het openbaar ministerie, het tweede opgestart ingevolge een klacht met burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter van een ander arrondissement, maar dat na ontlasting door de raadkamer, door het openbaar ministerie aanhangig werd gemaakt bij de onderzoeksrechter en de beide dossiers werden gevoegd;- in het eerste gerechtelijk onderzoek minstens één van de inverdenkinggestelden van zijn vrijheid is beroofd;- de raadkamer na met een eerste beschikking de rechtspleging te hebben geregeld voor de feiten voorwerp van het eerste gerechtelijk onderzoek, ingevolge een aanvullende vordering van het openbaar ministerie, met een tweede beschikking ook de rechtspleging regelt voor de feiten voorwerp van het tweede gerechtelijk onderzoek;- bovendien blijkt dat op de datum van de tweede beschikking er betreffende de feiten voorwerp van het eerste gerechtelijk onderzoek, waarvoor reeds is verwezen, nog minstens één inverdenkinggestelde van zijn vrijheid is beroofd;- en dit zonder dat samenhang moet worden vastgestelde tussen de beide gerechtelijke onderzoeken.

- Art. 135, § 4 Wetboek van Strafvordering

13 november 2018

P.2018.1034.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.8](#)

AC nr. 631

HUUR VAN DIENSTEN

- Aannemer en architect - Tienjarige aansprakelijkheid - Gebrek dat de stabiliteit geheel of gedeeltelijk in het gedrang brengt

Voor het krachtens de artikelen 1792 en 2270 B.W. instellen van de vordering tegen de aannemer en de architect binnen de tienjarige termijn is niet vereist dat het gebrek de stabiliteit van het gebouw of het groot werk geheel of gedeeltelijk in het gedrang brengt binnen de tienjarige termijn, maar volstaat het dat binnen deze termijn een gebrek aan het licht komt dat de stevigheid van het gebouw of van één van zijn belangrijke onderdelen op korte of langere termijn in het gedrang brengt of kan brengen (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 1792 en 2270 Burgerlijk Wetboek

11 januari 2019

C.2018.0351.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190111.4](#)

AC nr. ...

IMMUNITEIT

- Diplomaat - Verdrag van Wenen - Immunitéit verleend door een derde Staat - Doorreis

Onder doorreis als bedoeld in het strikt uit te leggen artikel 40.1, eerste zin, Verdrag van Wenen, wordt enkel verstaan de doorreis die verband houdt met de uitoefening van de diplomatieke opdracht van de diplomaat, met name de reis vanuit het land van herkomst om de diplomatieke standplaats te vervoegen of om naar het thuisland terug te keren, ofwel de reis vanuit de standplaats naar het land waar de diplomaat een diplomatieke missie dient te vervullen of om, na de vervulling van die missie, vanuit dit land naar de diplomatieke standplaats terug te keren; een terugkeer uit een derde land waar de diplomaat op vakantie verblijft naar de standplaats, is vreemd aan de uitoefening van de diplomatieke opdracht en is bijgevolg geen doorreis als bedoeld in artikel 40.1, eerste zin, Verdrag van Wenen (1). (1) J. SALMON, Manuel de droit diplomatique, Bruxelles, Bruylant, 1994, p. 421-422; J.-P. PANCRACIO, Droit et institutions diplomatiques, Paris, Pedone, 2007, p. 228.

- Art. 40.1 Verdrag van Wenen van 18 april 1961, goedgekeurd bij de wet van 30 maart 1968

2 januari 2019

P.2018.1301.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190102.3](#)

AC nr. ...

- Diplomaat - Verdrag van Wenen - Immuniteit verleend door een derde Staat - Voorwaarde - Doorreis

De onschendbaarheid en de immuniteiten van een diplomaat worden door de ontvangstaat van de diplomaat en door een derde Staat verleend, wanneer de diplomaat op het grondgebied van de derde Staat op doorreis is om zijn werkzaamheden op zijn post te aanvaarden of om naar zijn post terug te keren, of wanneer hij naar zijn eigen land terugkeert.

- Artt. 29, 31.1, 39.1 en 40.1 Verdrag van Wenen van 18 april 1961, goedgekeurd bij de wet van 30 maart 1968

2 januari 2019

P.2018.1301.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190102.3](#)

AC nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN

VENNOOTSCHAPSBELASTING

Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfsverliezen - Fusie - Overnemende vennootschap - Aftrekbeperking artikel 206, § 2, WIB92

Uit artikel 206, §2, eerste lid, WIB92 en de wetsgeschiedenis vloeit voort dat de wetgever een beperking beoogde van de aftrek van vorige verliezen van de overnemende vennootschap; de bedoelde beroepsverliezen die de overnemende vennootschap vóór de inbreng of overneming heeft geleden, zijn bijgevolg de beroepsverliezen van de voorgaande afgesloten boekjaren (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 206, § 2 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

25 januari 2019

F.2017.0063.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190125.3](#)

AC nr. ...

Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfsverliezen - Fusie - Overnemende vennootschap - Aftrekbeperking artikel 206, § 2, WIB92 - Bepaling fiscale nettowaarde van de overnemende vennootschap - Tijdstip

Voor de berekening van de aftrekbeperking opgenomen in artikel 206, §2, WIB92 dient te worden uitgegaan van de fiscale nettowaarde van de overnemende vennootschap op datum van het laatste boekjaar dat aan het belastbaar tijdperk van de fusie voorafgaat (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 206, § 2 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

25 januari 2019

F.2017.0063.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190125.3](#)

AC nr. ...

VOORHEFFINGEN EN BELASTINGKREDIET

Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing - Intercommunale - Vrijstelling artikel 253, 3°, WIB92

Een onroerend goed van een intergemeentelijke vereniging wordt slechts van de onroerende voorheffing vrijgesteld indien het niet productief is en in concreto wordt aangewend voor een openbare dienst of voor een dienst van algemeen nut (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 253, 3° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

25 januari 2019

F.2017.0090.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190125.6](#)

AC nr. ...

Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing - Vrijstelling artikel 253, 3°, WIB92 - Intercommunale - Ontwikkeling gronden - Bouwen woningen in kader huisvestingsbeleid - Gebruik voor een openbare dienst of dienst van algemeen nut

Een intergemeentelijke dienstverlenende vereniging die in het raam van het huisvestingsbeleid optreedt als projectontwikkelaar en gronden gebruikt voor het bouwen van betaalbare woningen, oefent een taak uit van algemeen belang en verzekert aldus een openbare dienst; de gronden die met dit oogmerk worden ontwikkeld door de intergemeentelijke vereniging worden bestemd voor een dienst van algemeen nut (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 253, 3° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

25 januari 2019 F.2017.0090.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190125.6](#) AC nr. ...

Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing - Intercommunale - Vrijstelling - Artikel 26 van de Wet van 22 december 1986

Uit de ratio legis van artikel 26 van wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales volgt dat de intercommunales vrijgesteld zijn van belasting in zoverre de gemeenten daaraan zelf niet zijn onderworpen; de onroerende voorheffing kan evenwel verschuldigd zijn door een gemeente zodat de intercommunales daarvan niet noodzakelijk vrijgesteld zijn (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 26 Wet 22 december 1986 betreffende de intercommunales

25 januari 2019 F.2017.0093.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190125.7](#) AC nr. ...

JEUGDBESCHERMING

- Minderjarige die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd - Beslissing houdende uithandengeving en verwijzing in de zin van artikel 57bis Jeugdbeschermingswet - Onmogelijkheid tot onmiddellijk cassatieberoep - Grondwettelijk gelijkheidsbeginsel - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof

In zoverre artikel 20 van de wet van 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie in strafzaken een minderjarige de mogelijkheid ontnemt om onmiddellijk cassatieberoep in te stellen tegen een beslissing tot uithandengeving en verwijzing in de zin van artikel 57bis Jeugdbeschermingswet en deze minderjarige aldus gelijk stelt met een in verdenkinggestelde die evenmin onmiddellijk cassatieberoep kan instellen tegen een beslissing tot verwijzing van het onderzoeksgerecht, terwijl de gevolgen van het ontbreken van een onmiddellijk cassatieberoep in beide situaties wezenlijk verschillend zijn, stelt zich de vraag of hogervermeld artikel 20 de artikelen 10 en 11 Grondwet schendt (1). (1) Het OM had in deze geconcludeerd tot het stellen van een andere prejudiciële vraag, namelijk in de zin van Cass. 31 oktober 2018, AR P.18.0897.F, AC 2018, nr. 598 met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH, in Pas. 2018, nr. 598. De vraag of de uithandengeving van een minderjarige een beslissing is die betrekking heeft op de bevoegdheid in de zin van artikel 420, tweede lid, 1° Wetboek van Strafvordering, wordt in sommige rechtsleer positief beantwoord (J. PUT, Handboek Jeugdbescherming, Brugge, Die Keure, 2015, 294; zie ook B. DE SMET "Cassatieberoep gericht tegen een arrest van uithandengeving van een minderjarige", noot onder Cass. 17 mei 2017, T. Strafr.2016/4, 234-237). Deze interpretatie druist evenwel in tegen de rechtspraak van het Hof nopens het begrip 'beslissing inzake bevoegdheid' - zie Cass. 6 maart 2018, AR P.17.1284.N, AC 2018, nr. 153; zie F. VAN VOLSEM, "Cassatieberoep in strafzaken na Potpourri II", in Bruno MAES en Paul WOUTERS (eds.), Procederen voor het Hof van Cassatie, 220.AW

- Art. 420, tweede lid, 1° Wetboek van Strafvordering

14 januari 2020 P.2018.0972.N [#Type!](#) AC nr. 723

- Minderjarige die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd - Beslissing houdende uithandengeving en verwijzing in de zin van artikel 57bis Jeugdbeschermingswet - Onmogelijkheid tot onmiddellijk cassatieberoep - Grondwettelijk gelijkheidsbeginsel - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof

In zoverre artikel 20 van de wet van 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie in strafzaken een minderjarige de mogelijkheid ontnemt om onmiddellijk cassatieberoep in te stellen tegen een beslissing tot uithandengeving en verwijzing in de zin van artikel 57bis Jeugdbeschermingswet en deze minderjarige aldus gelijk stelt met een in verdenking gestelde die evenmin onmiddellijk cassatieberoep kan instellen tegen een beslissing tot verwijzing van het onderzoeksgerecht, terwijl de gevolgen van het ontbreken van een onmiddellijk cassatieberoep in beide situaties wezenlijk verschillend zijn, stelt zich de vraag of hogervermeld artikel 20 de artikelen 10 en 11 Grondwet schendt (1). (1) Het OM had in deze geconcludeerd tot het stellen van een andere prejudiciële vraag, namelijk in de zin van Cass. 31 oktober 2018, AR P.18.0897.F, AC 2018, nr. 598 met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH, in Pas. 2018, nr. 598. De vraag of de uithandengeving van een minderjarige een beslissing is die betrekking heeft op de bevoegdheid in de zin van artikel 420, tweede lid, 1° Wetboek van Strafvordering, wordt in sommige rechtsleer positief beantwoord (J. PUT, Handboek Jeugdbescherming, Brugge, Die Keure, 2015, 294; zie ook B. DE SMET "Cassatieberoep gericht tegen een arrest van uithandengeving van een minderjarige", noot onder Cass. 17 mei 2017, T. Strafr.2016/4, 234-237). Deze interpretatie druist evenwel in tegen de rechtspraak van het Hof nopens het begrip 'beslissing inzake bevoegdheid' - zie Cass. 6 maart 2018, AR P.17.1284.N, AC 2018, nr. 153; zie F. VAN VOLSEM, "Cassatieberoep in strafzaken na Potpourri II", in Bruno MAES en Paul WOUTERS (eds.), Procederen voor het Hof van Cassatie, 220.AW

- Art. 420, tweede lid, 1° Wetboek van Strafvordering

14 januari 2020

P.2018.0972.N

[#Type!](#)

AC nr. ...

MILIEURECHT

- Achterlaten van afvalstoffen in strijd met het Materialendecreet - Herstelmaatregel - Verplichte veroordeling tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen

Uit het verplicht karakter van de door artikel 16.6.4, eerste lid, DABM bedoelde veroordeling tot herstel volgt niet dat de strafrechter deze herstelmaatregel ook moet bevelen indien voor hem wordt aangevoerd en ook blijkt dat ingevolge een bestuurlijke beslissing of feitelijke omstandigheden de gevolgen van het bewezen verklaarde misdrijf van het achterlaten van afvalstoffen in strijd met de decretale bepalingen verdwenen zijn en de herstelmaatregel geen voorwerp meer heeft; de strafrechter moet in dat geval onderzoeken of de maatregel noodzakelijk is om de gevolgen van het bewezen verklaarde misdrijf te laten verdwijnen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 16.6.4, eerste lid Decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

13 november 2018

P.2017.1213.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.1](#)

AC nr. 624

MISBRUIK VAN VERTROUWEN

- Bestelbon of factuur - Opgave van onjuiste identiteit als bestanddeel van het misdrijf

Het feit dat misdrijven, gekwalificeerd als oplichting en misbruik van vertrouwen, erin bestaan dat bij het sluiten van overeenkomsten bedrieglijk een onjuiste identiteit wordt opgegeven van de bestemmelingen van te leveren goederen of te presteren diensten, zodat de bestelbon of factuur van de leverancier een onjuiste identiteit vermeldt, houdt niet noodzakelijk in dat een van de bestanddelen van die misdrijven valsheid in geschrifte of gebruik van valse stukken oplevert.

20 november 2018

P.2018.0758.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.7](#)

AC nr. 649

MISDRIJF

ALGEMEEN. BEGRIJ. MATERIEEL EN MOREEL BESTANDEEL. EENHEID VAN OPZET

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Begrip - Ontdraging van in beslag genomen goederen

Artikel 507, eerste lid, Strafwetboek beschermt de schuldeiser niet alleen tegen het vernietigen of wegmaken van roerende goederen die het voorwerp uitmaken van een beslagmaatregel, maar ook tegen het vernietigen of het wegmaken van de toebehoren van een beslagen onroerend goed in de mate dat deze goederen kunnen worden losgemaakt en ontdragen; in dat geval is voor strafbaarheid niet vereist dat het beslagen onroerend goed zelf geheel of gedeeltelijk is vernietigd.

11 december 2018

P.2018.0472.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.3](#)

AC nr. 700

NACHTGERUCHT OF NACHTRUMOER

- Artikel 561/1 Strafwetboek - Begrip nacht - Draagwijdte

De bepaling van het begrip nacht, opgenomen onder boek II, titel IX, hoofdstuk 1, afdeling III Strafwetboek, heeft enkel betrekking op de diefstallen vermeld in hoofdstuk 1 van Titel IX van boek II van het Strafwetboek en het opschrift van titel IX van dit hoofdstuk "betekenis van sommige in dit wetboek voorkomende uitdrukkingen" doet hieraan geen afbreuk, daar artikel 478 Strafwetboek geen definitie geeft van het begrip "nacht" maar wel van het begrip "diefstal bij nacht", met name een strafbaar feit dat naar zijn aard verschillend is van het verstoren van de nachtrust bedoeld in artikel 561/1 Strafwetboek, zodat die feiten voor de respectieve daders ervan met elkaar niet vergelijkbare rechtssituaties uitmaken en er aldus er geen grond is tot het stellen van de prejudiciële vraag (1). (1) Cass. 22 januari 1991, AR 4213, AC 1990-91, nr. 265; Cass. 7 november 1898, Pas. 1899, I, 11; L. DE SCHEPPER, "Nachtlawaai", Comm. Straf., 3-4, nrs. 4-5; P. ARNOU, "Nacht", Comm. Straf., 9-23, nrs. 24-77.

18 december 2018

P.2018.0777.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181218.3](#)

AC nr. 721

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER

- Wegverkeer - Wegverkeerswet - Wettelijke bepalingen - Artikel 59 - Artikel 59, § 3 - Ademanalyse - Artikel 4.3 van de bijlage 2, KB Ademtest- en ademanalysetoestellen - Technische specificaties van de ademanalysetoestellen - Nauwkeurigheidsvoorschriften - Begrip nieuwe of herstelde ademanalysatoren - Begrip analysatoren die in gebruik zijn - Draagwijdte

Noch de bepalingen van artikel 59, §3 Wegverkeerswet betreffende de ademanalyse en de bepaling van artikel 4.3 van de bijlage 2 Koninklijk Besluit van 21 april 2007 betreffende de ademtesttoestellen en de ademanalysetoestellen noch enige andere wettelijke bepaling preciseren wat onder "nieuwe of herstelde ademanalysatoren" en "analysatoren die in gebruik zijn" dient te worden verstaan, zodat deze uitdrukkingen in hun gebruikelijke betekenis dienen te worden verstaan; een voorwerp wordt in de gebruikelijke betekenis als "nieuw" beschouwd, wanneer het recentelijk werd verworven en operationeel in gebruik genomen werd, terwijl "in gebruik zijn", inhoudt dat het voorwerp reeds sinds een zekere tijd operationeel wordt gebruikt en de rechter oordeelt daarover onaantastbaar.

18 december 2018

P.2018.0882.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181218.4](#)

AC nr. 722

- Wraking - Wettige verdenking - Begrip - Draagwijdte

Er is gewettigde verdenking in de zin van artikel 828, 1°, Gerechtelijk Wetboek indien de aangevoerde feiten bij de partijen of derden de indruk kunnen wekken dat de gewraakte rechter zijn ambt niet kan uitoefenen met de nodige onafhankelijkheid en onpartijdigheid én bovendien dat die indruk als objectief gerechtvaardigd kan worden aangenomen; de rechter die uitspraak moet doen over de wraking oordeelt daar onaantastbaar over en het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1)(2). (1) Cass. 10 april 2012, AR P.12.0593.N, AC 2012, nr. 223. (2) Het OM had in de voorliggende zaak geconcludeerd tot cassatie wegens het gebrek aan antwoord door de appelrechters op het in conclusie van de federale procureur aangehaalde verweer nopens het onderhoud dat op 19 oktober 2018, dus nadat de wrakingsgrond bekend was, plaatsvond tussen de onderzoeksrechter en een raadsman van V.. De federale procureur leidde hieruit met name af dat aldus het vertrouwen in de onbevangenheid, de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de onderzoeksrechter werd bevestigd. Het Hof oordeelde evenwel dat het gegeven van dit onderhoud door de federale procureur slechts werd aangevoerd als argument tot staving van het verweer over de laattijdigheid van het wrakingsverzoek en niet als een zelfstandig verweer en verwierp aldus het middel. AW

15 januari 2019

P.2018.1214.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.6](#)

AC nr. ...

- Wegverkeer - Wegverkeersreglement - Reglementsbepalingen - Artikel 19 - Artikel 19.3 - Artikel 19.3.3° - Richtingverandering - Verlenen van voorrang

De verplichting om bij richtingverandering voorrang te verlenen aan het tegenliggend verkeer is niet onderworpen aan de voorwaarde dat de voorranggerechtigde bestuurder normaal rijdt, voor zover hij geen niet te voorzien hindernis oplevert en de rechter oordeelt onaantastbaar aan de hand van de concrete omstandigheden van de zaak of een hindernis al dan niet kon worden voorzien, waarbij het Hof alleen nagaat of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden aangenomen (1). (1) Cass. 20 december 2016, AR P.15.0794.N, AC 2016, nr. 737; Cass. 26 oktober 1993, AR 6555, AC 1993, nr. 428.

27 november 2018

P.2018.0507.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181127.4](#)

AC nr. 668

- Wraking - Wraking van een onderzoeksrechter - Ogenblik waarop de wraking moet worden voorgedragen - Draagwijdte

Uit de geest van artikel 833 Gerechtelijk Wetboek, de wel omschreven termijnen voor de wrakingsprocedure en de schorsing van alle vonnissen en handelingen die zij met zich meebrengt, volgt dat de wraking van een onderzoeksrechter moet worden voorgedragen van zodra de grond is gekend door de partij die zich erop beroept en die regel heeft een algemene draagwijdte en is ook van toepassing indien het wrakingsverzoek is gesteund op de overtuiging dat de onderzoeksrechter niet meer over de vereiste waarborgen van onafhankelijkheid en onpartijdigheid beschikt; een wrakingsgrond is door een partij gekend wanneer die partij over die grond voldoende zekerheid heeft om zich ter zake een overtuiging te kunnen vormen en een verzoekschrift tot wraking te kunnen indienen, zonder dat die voldoende kennis gelijk is te stellen met de mogelijkheid het bewijs van de aangevoerde feiten te leveren; de rechter die uitspraak doet over het wrakingsverzoek oordeelt onaantastbaar of de partij die het wrakingsverzoek heeft ingediend, dit heeft gedaan van zodra die grond haar was gekend en het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Cass. 14 juni 2016, AR P.16.0586.N, AC 2016, nr. 402.

15 januari 2019

P.2018.1214.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.6](#)

AC nr. ...

- Strafzaken - Bijzondere verbeurdverklaring - Illegale herkomst van vermogensvoordelen - Beoordelingscriterium

De rechter beoordeelt onaantastbaar op grond van alle hem overgelegde gegevens of de illegale herkomst of oorsprong van de in artikel 42, 3°, Strafwetboek bedoelde zaken vaststaat; de bestemming van de bedoelde zaken is een criterium dat bij die beoordeling in acht kan worden genomen zodat de rechter die bij de beoordeling van de illegale herkomst of oorsprong van zaken zonder meer de bestemming van die zaken uitsluit, artikel 505, eerste lid, 2° van het Strafwetboek schendt (1). (1) Cass. 27 september 2006, AR P.06.0739.F, AC 2006, nr. 441 met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH in Pas. 2006, nr. 441.

- Art. 42, 3° Strafwetboek

13 november 2018

P.2018.0787.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.7](#)

AC nr. 630

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN

GERECHTELIJK ONDERZOEK

Gerechtigd onderzoek - Onderzoeksverrichtingen - Verzoek tot wraking van de onderzoeksrechter - Inwilliging op grond van objectieve schijn van partijdigheid

Een beslissing tot wraking van een onderzoeksrechter op grond van objectieve schijn van partijdigheid belet niet dat een rechter vervolgens de subjectieve onpartijdigheid en onafhankelijkheid van die onderzoeksrechter en de regelmatigheid van door hem vóór het indienen van de wrakingsvordering genomen onderzoeksmaatregelen of aanhoudingsmandaat, beoordeelt.

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

4 december 2018

P.2018.1184.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181204.5](#)

AC nr. 683

Gerechtigd onderzoek - Onderzoeksverrichtingen - Verzoek tot wraking van de onderzoeksrechter - Inwilliging - Onderzoekshandelingen gesteld vóór de vordering tot wraking

Uit het feit dat een onderzoeksrechter door een der partijen wordt gewraakt en het verzoek tot wraking wordt ingewilligd, kan niet worden afgeleid dat deze magistraat partijdig heeft gehandeld bij het nemen van onderzoekshandelingen en rechterlijke beslissingen vóór de vordering tot wraking of dat deze handelingen onregelmatig zouden zijn (1). (1) Cass. 13 september 2016, AR P.16.0940.N, AC 2016, nr. 488; Cass. 16 augustus 2011, AR P.11.0485.F, AC 2011, nr. 443.

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

4 december 2018

P.2018.1184.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181204.5](#)

AC nr. 683

Gerechtigd onderzoek - Regeling van de rechtspleging - Eén van de inverdenkinggestelden van zijn vrijheid beroofd - Beschikking van de raadkamer - Hoger beroep - Termijn - Toepassing

De door artikel 135, §4, Wetboek van Strafvordering bepaalde beroepstermijn van vierentwintig uur tegen een beschikking van de raadkamer over de regeling van de rechtspleging, is ook van toepassing indien:- na een vordering tot regeling van de rechtspleging die betrekking heeft op de feiten voorwerp van twee door dezelfde onderzoeksrechter geleide gerechtelijke onderzoeken, het eerste opgestart ingevolge een vordering door het openbaar ministerie, het tweede opgestart ingevolge een klacht met burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter van een ander arrondissement, maar dat na ontlasting door de raadkamer, door het openbaar ministerie aanhangig werd gemaakt bij de onderzoeksrechter en de beide dossiers werden gevoegd;- in het eerste gerechtelijk onderzoek minstens één van de inverdenkinggestelden van zijn vrijheid is beroofd;- de raadkamer na met een eerste beschikking de rechtspleging te hebben geregeld voor de feiten voorwerp van het eerste gerechtelijk onderzoek, ingevolge een aanvullende vordering van het openbaar ministerie, met een tweede beschikking ook de rechtspleging regelt voor de feiten voorwerp van het tweede gerechtelijk onderzoek;- bovendien blijkt dat op de datum van de tweede beschikking er betreffende de feiten voorwerp van het eerste gerechtelijk onderzoek, waarvoor reeds is verwezen, nog minstens één inverdenkinggestelde van zijn vrijheid is beroofd;- en dit zonder dat samenhang moet worden vastgestelde tussen de beide gerechtelijke onderzoeken.

- Art. 135, § 4 Wetboek van Strafvordering

13 november 2018

P.2018.1034.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.8](#)

AC nr. 631

ONDERZOEKSGERECHTEN

- Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Eén van de inverdenkinggestelden van zijn vrijheid beroofd - Beschikking - Hoger beroep - Termijn - Toepassing

De door artikel 135, §4, Wetboek van Strafvordering bepaalde beroepstermijn van vierentwintig uur tegen een beschikking van de raadkamer over de regeling van de rechtspleging, is ook van toepassing indien:- na een vordering tot regeling van de rechtspleging die betrekking heeft op de feiten voorwerp van twee door dezelfde onderzoeksrechter geleide gerechtelijke onderzoeken, het eerste opgestart ingevolge een vordering door het openbaar ministerie, het tweede opgestart ingevolge een klacht met burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter van een ander arrondissement, maar dat na ontlasting door de raadkamer, door het openbaar ministerie aanhangig werd gemaakt bij de onderzoeksrechter en de beide dossiers werden gevoegd;- in het eerste gerechtelijk onderzoek minstens één van de inverdenkinggestelden van zijn vrijheid is beroofd;- de raadkamer na met een eerste beschikking de rechtspleging te hebben geregeld voor de feiten voorwerp van het eerste gerechtelijk onderzoek, ingevolge een aanvullende vordering van het openbaar ministerie, met een tweede beschikking ook de rechtspleging regelt voor de feiten voorwerp van het tweede gerechtelijk onderzoek;- bovendien blijkt dat op de datum van de tweede beschikking er betreffende de feiten voorwerp van het eerste gerechtelijk onderzoek, waarvoor reeds is verwezen, nog minstens één inverdenkinggestelde van zijn vrijheid is beroofd;- en dit zonder dat samenhang moet worden vastgestelde tussen de beide gerechtelijke onderzoeken.

- Art. 135, § 4 Wetboek van Strafvordering

13 november 2018

P.2018.1034.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.8](#)

AC nr. 631

ONDERZOEKSRECHTER

- Verzoek tot wraking - Inwilliging - Onderzoekshandelingen gesteld vóór de vordering tot wraking

Uit het feit dat een onderzoeksrechter door een der partijen wordt gewraakt en het verzoek tot wraking wordt ingewilligd, kan niet worden afgeleid dat deze magistraat partijdig heeft gehandeld bij het nemen van onderzoekshandelingen en rechterlijke beslissingen vóór de vordering tot wraking of dat deze handelingen onregelmatig zouden zijn (1). (1) Cass. 13 september 2016, AR P.16.0940.N, AC 2016, nr. 488; Cass. 16 augustus 2011, AR P.11.0485.F, AC 2011, nr. 443.

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

4 december 2018

P.2018.1184.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181204.5](#)

AC nr. 683

- Verzoek tot wraking - Inwilliging op grond van objectieve schijn van partijdigheid

Een beslissing tot wraking van een onderzoeksrechter op grond van objectieve schijn van partijdigheid belet niet dat een rechter vervolgens de subjectieve onpartijdigheid en onafhankelijkheid van die onderzoeksrechter en de regelmatigheid van door hem vóór het indienen van de wrakingsvordering genomen onderzoeksmaatregelen of aanhoudingsmandaat, beoordeelt.

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

4 december 2018

P.2018.1184.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181204.5](#)

AC nr. 683

OPENBAAR MINISTERIE

- Schriftelijke vordering tot verbeurdverklaring van vermogensvoordelen

De schriftelijke vordering tot verbeurdverklaring van vermogensvoordelen door de procureur des Konings kan in elke stand van de rechtspleging worden genomen zoals door de voeging van een stuk aan het strafdossier, de opname ervan in de vordering tot regeling van de rechtspleging of in de dagvaarding waarbij enkel is vereist dat zij voorafgaand aan het vonnis of arrest aan de rechtspleging wordt toegevoegd, zodanig dat de beklaagde er kennis kan van nemen en zich ertegen kan verdedigen; een mondelinge vordering waarvan de inhoud regelmatig wordt vastgesteld in het proces-verbaal van de rechtszitting, kan voldoende zijn opdat de beklaagde zijn recht van verdediging kan uitoefenen, wat het geval is indien uit dit proces-verbaal blijkt dat het openbaar ministerie de bijzondere verbeurdverklaring heeft gevorderd van vermogensvoordelen en niet blijkt dat de beklaagde uitstel heeft gevraagd om daarop te antwoorden (1). (1) Zie Cass. 5 april 2016, AR P.15.1645.N, AC 2016, nr. 231; Cass. 9 juni 2015, AR P.14.0385.N, AC 2015, nr. 381; Cass. 16 december 2008, AR P.08.1268.N, AC 2008, nr. 735.

- Art. 43bis, eerste lid Strafwetboek

29 januari 2019

P.2018.0422.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190129.1](#)

AC nr. ...

- Hoger beroep door openbaar ministerie tegen de vrijspraak of tegen een bepaalde straf - Vordering tot bevestiging van het beroepen vonnis

Het openbaar ministerie dat hoger beroep instelt tegen de vrijspraak van een beklaagde of tegen de beslissing om een beklaagde een bepaalde straf op te leggen, verliest zijn belang bij dat hoger beroep niet door het enkele feit dat het ter rechtszitting van de appelrechter de bevestiging van het beroepen vonnis vordert want het hoger beroep van het openbaar ministerie verleent immers rechtsmacht aan de appelrechter om de door het beroepen vonnis uitgesproken vrijspraak of straf te hervormen tot een veroordeling of een hogere straf, terwijl de bedoelde vordering ter rechtszitting noch de appelrechter noch het openbaar ministerie zelf bindt; afstand van een rechtsmiddel vereist een uitdrukkelijke en ondubbelzinnige wilsuiting van degene die het heeft ingesteld wat niet het geval is wanneer het openbaar ministerie ter rechtszitting van de appelrechter louter de bevestiging vraagt van de vrijspraak of de straf waartegen het hoger beroep heeft ingesteld.

20 november 2018

P.2018.0818.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.8](#)

AC nr. 650

OPLICHTING

- Bestelbon of factuur - Opgave van onjuiste identiteit als bestanddeel van het misdrijf

Het feit dat misdrijven, gekwalificeerd als oplichting en misbruik van vertrouwen, erin bestaan dat bij het sluiten van overeenkomsten bedrieglijk een onjuiste identiteit wordt opgegeven van de bestemmingen van te leveren goederen of te presteren diensten, zodat de bestelbon of factuur van de leverancier een onjuiste identiteit vermeldt, houdt niet noodzakelijk in dat een van de bestanddelen van die misdrijven valsheid in geschrifte of gebruik van valse stukken oplevert.

20 november 2018

P.2018.0758.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.7](#)

AC nr. 649

OVEREENKOMST

RECHTEN EN VERPLICHTINGEN VAN PARTIJEN

Rechten en verplichtingen van partijen - Allerlei - Contractuele erfstelling - Begrip

De contractuele erfstelling is een overeenkomst om niet waarbij iemand ten voordele van een ander, die hij als zijn erfgenaam aanwijst en die dit aanvaardt, over het geheel of een deel van de goederen beschikt die zijn nalatenschap zullen samenstellen; hoewel de begiftigde slechts de hoedanigheid van erfgerechtigde verkrijgt en de contractuele erfstelling hem tot aan het overlijden van de erfsteller slechts een eventueel recht toekent op de goederen die het voorwerp ervan uitmaken, haalt hij zijn titel uit die schenkingsovereenkomst (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 391.

24 juni 2019

C.2015.0328.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190624.2](#)

AC nr. ...

PREJUDICIEEL GESCHIL

- Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Minderjarige die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd - Beslissing houdende uithandengeving en verwijzing in de zin van artikel 57bis Jeugdbeschermingswet - Onmogelijkheid tot onmiddellijk cassatieberoep - Grondwettelijk gelijkheidsbeginsel

In zoverre artikel 20 van de wet van 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie in strafzaken een minderjarige de mogelijkheid ontnemt om onmiddellijk cassatieberoep in te stellen tegen een beslissing tot uithandengeving en verwijzing in de zin van artikel 57bis Jeugdbeschermingswet en deze minderjarige aldus gelijk stelt met een in verdenking gestelde die evenmin onmiddellijk cassatieberoep kan instellen tegen een beslissing tot verwijzing van het onderzoeksgerecht, terwijl de gevolgen van het ontbreken van een onmiddellijk cassatieberoep in beide situaties wezenlijk verschillend zijn, stelt zich de vraag of hogervermeld artikel 20 de artikelen 10 en 11 Grondwet schendt (1). (1) Het OM had in deze geconcludeerd tot het stellen van een andere prejudiciële vraag, namelijk in de zin van Cass. 31 oktober 2018, AR P.18.0897.F, AC 2018, nr. 598 met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH, in Pas. 2018, nr. 598. De vraag of de uithandengeving van een minderjarige een beslissing is die betrekking heeft op de bevoegdheid in de zin van artikel 420, tweede lid, 1° Wetboek van Strafvordering, wordt in sommige rechtsleer positief beantwoord (J. PUT, Handboek Jeugdbescherming, Brugge, Die Keure, 2015, 294; zie ook B. DE SMET "Cassatieberoep gericht tegen een arrest van uithandengeving van een minderjarige", noot onder Cass. 17 mei 2017, T. Strafr.2016/4, 234-237). Deze interpretatie druist evenwel in tegen de rechtspraak van het Hof nopens het begrip 'beslissing inzake bevoegdheid' - zie Cass. 6 maart 2018, AR P.17.1284.N, AC 2018, nr. 153; zie F. VAN VOLSEM, "Cassatieberoep in strafzaken na Potpourri II", in Bruno MAES en Paul WOUTERS (eds.), Procederen voor het Hof van Cassatie, 220.AW

- Art. 420, tweede lid, 1° Wetboek van Strafvordering

14 januari 2020

P.2018.0972.N

[#Type!](#)

AC nr. ...

- Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Minderjarige die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd - Beslissing houdende uithandengeving en verwijzing in de zin van artikel 57bis Jeugdbeschermingswet - Onmogelijkheid tot onmiddellijk cassatieberoep - Grondwettelijk gelijkheidsbeginsel

In zoverre artikel 20 van de wet van 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie in strafzaken een minderjarige de mogelijkheid ontnemt om onmiddellijk cassatieberoep in te stellen tegen een beslissing tot uithandengeving en verwijzing in de zin van artikel 57bis Jeugdbeschermingswet en deze minderjarige aldus gelijk stelt met een in verdenking gestelde die evenmin onmiddellijk cassatieberoep kan instellen tegen een beslissing tot verwijzing van het onderzoeksgerecht, terwijl de gevolgen van het ontbreken van een onmiddellijk cassatieberoep in beide situaties wezenlijk verschillend zijn, stelt zich de vraag of hogervermeld artikel 20 de artikelen 10 en 11 Grondwet schendt (1). (1) Het OM had in deze geconcludeerd tot het stellen van een andere prejudiciële vraag, namelijk in de zin van Cass. 31 oktober 2018, AR P.18.0897.F, AC 2018, nr. 598 met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH, in Pas. 2018, nr. 598. De vraag of de uithandengeving van een minderjarige een beslissing is die betrekking heeft op de bevoegdheid in de zin van artikel 420, tweede lid, 1° Wetboek van Strafvordering, wordt in sommige rechtsleer positief beantwoord (J. PUT, Handboek Jeugdbescherming, Brugge, Die Keure, 2015, 294; zie ook B. DE SMET "Cassatieberoep gericht tegen een arrest van uithandengeving van een minderjarige", noot onder Cass. 17 mei 2017, T. Strafr.2016/4, 234-237). Deze interpretatie druist evenwel in tegen de rechtspraak van het Hof nopens het begrip 'beslissing inzake bevoegdheid' - zie Cass. 6 maart 2018, AR P.17.1284.N, AC 2018, nr. 153; zie F. VAN VOLSEM, "Cassatieberoep in strafzaken na Potpourri II", in Bruno MAES en Paul WOUTERS (eds.), Procederen voor het Hof van Cassatie, 220.AW

- Art. 420, tweede lid, 1° Wetboek van Strafvordering

14 januari 2020

P.2018.0972.N

[#Type!](#)

AC nr. 723

- Grondwettelijk Hof - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Beantwoording van de prejudiciële vraag door het Grondwettelijk Hof - Draagwijdte

Krachtens artikel 28, eerste lid, van de Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, moeten het rechtscollege dat de prejudiciële vraag heeft gesteld evenals elk ander rechtscollege dat in dezelfde zaak uitspraak doet, voor de oplossing van het geschil naar aanleiding waarvan de in artikel 26 bedoelde vragen zijn gesteld, zich voegen naar het arrest van het Grondwettelijk Hof; deze verplichting bestaat evenwel slechts indien de wet moet worden uitgelegd zoals door het Grondwettelijk Hof gedaan om de grondwettigheid ervan te beoordelen en niets belet het Hof evenwel krachtens zijn grondwettelijke en wettelijke opdracht, de wet die het voorwerp uitmaakt van de prejudiciële vraag anders uit te leggen.

27 november 2018

P.2018.0007.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181127.2](#)

AC nr. 667

- Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Strafzaken - Diefstal bij nacht - Nachtrumoer - Begrip nacht - Onderscheiden strafbare feiten - Prejudiciële vraag gesteund op niet vergelijkbare rechtssituaties - Verplichting voor het Hof

De bepaling van het begrip nacht, opgenomen onder boek II, titel IX, hoofdstuk 1, afdeling III Strafwetboek, heeft enkel betrekking op de diefstallen vermeld in hoofdstuk 1 van Titel IX van boek II van het Strafwetboek en het opschrift van titel IX van dit hoofdstuk "betekenis van sommige in dit wetboek voorkomende uitdrukkingen" doet hieraan geen afbreuk, daar artikel 478 Strafwetboek geen definitie geeft van het begrip "nacht" maar wel van het begrip "diefstal bij nacht", met name een strafbaar feit dat naar zijn aard verschillend is van het verstoren van de nachtrust bedoeld in artikel 561/1 Strafwetboek, zodat die feiten voor de respectieve daders ervan met elkaar niet vergelijkbare rechtssituaties uitmaken en er aldus er geen grond is tot het stellen van de prejudiciële vraag (1). (1) Cass. 22 januari 1991, AR 4213, AC 1990-91, nr. 265; Cass. 7 november 1898, Pas. 1899, I, 11; L. DE SCHEPPER, "Nachtlawaai", Comm. Straf., 3-4, nrs. 4-5; P. ARNOU, "Nacht", Comm. Straf., 9-23, nrs. 24-77.

18 december 2018

P.2018.0777.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181218.3](#)

AC nr. 721

RECHT VAN VERDEDIGING

STRAFZAKEN

Strafzaken - Artikel 62, Wegverkeerswet - Proces-verbaal - Bijzondere bewijswaarde - Verbalisant - Oordeel van rechter dat verbalisant niet persoonlijk betrokken is bij geverbaliseerd misdrijf

Uit de omstandigheid dat de rechter oordeelt dat een verbalisant niet persoonlijk betrokken is en de in het proces-verbaal vermelde zintuiglijke vaststellingen bijgevolg een bijzondere bewijswaarde hebben, volgt niet dat de overtreder zich betreffende die vaststellingen niet meer zou kunnen verweren.

11 december 2018

P.2018.0896.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.6](#)

AC nr. 703

Strafzaken - Douane en accijnzen - Algemene Wet Douane en Accijnzen - Artikelen 267, 268, 271, 281, § 1, en 283 - Opstellen van een proces-verbaal - Draagwijdte

Uit het geheel van de bepalingen van de artikelen 4.5, 217.1, 221.1, 243 en 246 van het CDW en de artikelen 267, 268, 271, 281, §1, en 283 van de Algemene Wet Douane en Accijnzen volgt dat een door artikel 267 AWDA bedoeld proces-verbaal geen loutere administratieve beslissing en dus geen door artikel 4.5 CDW bedoelde beschikking is, ook al geldt het opstellen ervan als een boeking in de zin van artikel 217.1 CDW, geldt het bezorgen van een afschrift ervan als een mededeling in de zin van artikel 222.1 CDW en oordeelt de strafrechter tevens over de burgerlijke rechtsvordering tot betaling van rechten en accijnzen; dat proces-verbaal heeft immers eveneens als finaliteit de strafrechter in te lichten over de erin vastgestelde misdrijven wanneer voor die misdrijven strafvervolgning wordt ingesteld, ongeacht het feit dat het proces-verbaal zelf geen beslissing bevat om de strafvordering in te stellen en het is dan ook niet vereist dat de personen tegen wie proces-verbaal wordt opgesteld vooraf kennis krijgen van de gegevens waarop het proces-verbaal is gesteund en vooraf worden gehoord en evenmin moet tegen een dergelijke beslissing een hoger beroep als bedoeld door artikel 243 CDW openstaan; het recht van verdediging van de personen die het voorwerp uitmaken van dit proces-verbaal wordt afdoende gewaarborgd door de mogelijkheid om inzage te nemen van het proces-verbaal of door de toezending van dit proces-verbaal en de rechten op inzage en verweer die zij voor de strafrechter kunnen uitoefenen (1). (1) Cass. 4 oktober 2016, AR P.14.1881.N, AC 2016, nr. 540.

15 januari 2019

P.2018.0722.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.2](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Miskenning recht op bijstand van een advocaat - Aanvoering door beklagde met betrekking tot belastende verklaringen te zijnen laste door een medebeklaagde-getuige

Een beklagde kan zich niet beroepen op de miskenning van het recht op bijstand van een advocaat met betrekking tot belastende verklaringen die te zijnen laste zijn afgelegd door een medebeklaagde die voor hem slechts een getuige is, tenzij die medebeklaagde zijn belastende verklaringen intrekt wegens de miskenning van zijn recht op bijstand van een advocaat want dat recht op bijstand geldt immers enkel in personam omdat een persoon zich daarop slechts kan beroepen wanneer hij wordt verhoord over misdrijven die hem ten laste kunnen worden gelegd; dit is ook het geval wanneer de rechter de veroordeling van de beklagde uitsluitend steunt op de zonder bijstand afgelegde maar niet ingetrokken verklaringen van de medebeklaagde.

11 december 2018

P.2018.0791.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.5](#)

AC nr. 702

Strafzaken - Rechtsmiddel - Verklaring van onontvankelijkheid of vervallenverklaring door strafrechter - Voorafgaandelijk horen van de partij die het rechtsmiddel heeft ingesteld - Vereiste

Noch artikel 14 IVBPR of artikel 6.1 EVRM noch het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging vereisen dat de strafrechter die een rechtsmiddel onontvankelijk of vervallen verklaart, de partij die dit rechtsmiddel heeft ingesteld daarover voorafgaandelijk moet horen; de partijen in strafzaken worden geacht de vereiste voorwaarden voor het instellen van een rechtsmiddel te kennen en na te leven en zij moeten bij hun verdediging ermee rekening houden dat de strafrechter een rechtsmiddel onontvankelijk of vervallen zal verklaren indien aan de in acht te nemen voorwaarden niet is voldaan (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 204 Wetboek van Strafvordering

20 november 2018

P.2018.0732.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.6](#)

AC nr. 648

RECHTBANKEN

STRAFZAKEN

Strafzaken - Allerlei - Herzieningsaanvraag - Verwijzing voor advies naar het aangewezen hof van beroep - Beoordeling door de burgerlijke kamer voorgezeten door de eerste voorzitter - Aanduiding door de eerste voorzitter van drie raadsheren - Voorwaarde

De bepaling van artikel 445, vierde lid, Wetboek van Strafvordering, gegrond op artikel 443, eerste lid, 3°, Wetboek van Strafvordering vereist geen bijzondere formaliteit voor de vervanging van de eerste voorzitter wanneer hij wettig is belet te zetelen, noch is zij voorgeschreven op straffe van een welbepaalde sanctie; uit het feit dat een kamervoorzitter of een raadsheer in het hof van beroep de burgerlijke kamer voorziet die kennis neemt van de herzieningsaanvraag, volgt dat de eerste voorzitter wettig belet is om te zetelen zonder dat de eerste voorzitter dat wettig belet of de samenstelling van de kamer die eruit volgt, uitdrukkelijk bij beschikking moet vaststellen of motiveren en het arrest melding moet maken van een dergelijke beschikking (1). (1) Zie Cass. 26 maart 2013, AR P.11.1476.N, AC 2013, nr. 209.

11 december 2018

P.2017.0227.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.1](#)

AC nr. 698

Strafzaken - Strafvordering - Rechter in hoger beroep - Heromschrijving van de feiten - Voorwaarden - Heromschrijving die tot strafverzwaring kan leiden - Toepassing

De appelrechter die ertoe gehouden is aan het bij hem regelmatig aanhangig gemaakte feit en voor zover hij bevoegd is de juiste kwalificatie te geven (1), verzwart de toestand van een beklagde niet indien hij het feit, door het beroepen vonnis omschreven als een inbreuk op artikel 52.2, eerste lid, 2°, eerste lid, Wegverkeersreglement, heromschrijft naar één van de overtredingen bedoeld door artikel 38, §6, Wegverkeerswet en voor dat feit eenzelfde straf oplegt als het beroepen vonnis; de veroordeling wegens één van de overtredingen bedoeld door artikel 38, §6, Wegverkeerswet leidt immers niet noodzakelijk tot de toepassing van de door die bepaling uitgewerkte strafverzwarringsregeling aangezien die afhankelijk is van de rechterlijke vaststelling dat de beklagde zich binnen de bepaalde termijn opnieuw heeft schuldig gemaakt aan een van de bedoelde overtredingen. (1) Zie: Cass. 17 november 2015, AR P.14.1274.N, AC 2015, nr. 682.

- Art. 52.2, eerste lid, 2°, eerste lid KB van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en het gebruik van de openbare weg

- Art. 38, § 6 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

13 november 2018

P.2018.0676.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.6](#)

AC nr. 629

Strafzaken - Allerlei - Herzieningsaanvraag - Verwijzing voor advies naar het aangewezen hof van beroep - Beoordeling door de burgerlijke kamer voorgezeten door de eerste voorzitter - Aanduiding door de eerste voorzitter van drie raadsheren - Voorwaarde

De bepaling van artikel 445, vierde lid, Wetboek van Strafvordering, gegrond op artikel 443, eerste lid, 3°, Wetboek van Strafvordering vereist geen bijzondere formaliteit voor de vervanging van de eerste voorzitter wanneer hij wettig is belet te zetelen, noch is zij voorgeschreven op straffe van een welbepaalde sanctie; uit het feit dat een kamervoorzitter of een raadsheer in het hof van beroep de burgerlijke kamer voorziet die kennis neemt van de herzieningsaanvraag, volgt dat de eerste voorzitter wettig belet is om te zetelen zonder dat de eerste voorzitter dat wettig belet of de samenstelling van de kamer die eruit volgt, uitdrukkelijk bij beschikking moet vaststellen of motiveren en het arrest melding moet maken van een dergelijke beschikking (1). (1) Zie Cass. 26 maart 2013, AR P.11.1476.N, AC 2013, nr. 209.

11 december 2018

P.2017.0227.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.1](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde vervolgd voor een welbepaald misdrijf - Misdrijf waarvan één der bestanddelen in werkelijkheid een valsheid in geschrifte oplevert

Wanneer een telastlegging waarvoor een beklaagde is vervolgd als een welbepaald misdrijf is gekwalificeerd waarvan een der bestanddelen in werkelijkheid een valsheid in geschrifte of het gebruik van dergelijk geschrift oplevert, dan omvat de telastlegging dit feit dat bijgevolg ook voor de rechter aanhangig is; de rechter moet aan die feiten de juiste juridische kwalificatie geven door eveneens de valsheid in geschrifte of het gebruik ervan in de bewoordingen van de wet te omschrijven en de rechter zal van de aldus gekwalificeerde feiten en de ermee samenhangende feiten slechts kennis kunnen nemen op voorwaarde dat de feiten van valsheid in geschrifte of het gebruik ervan, die strafbaar zijn met een criminele straf, regelmatig zijn gecorrectionaliseerd (1). (1) Cass. 28 november 2017, AR P.16.1325.N, AC 2017, nr. 679.

20 november 2018

P.2018.0758.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.7](#)

AC nr. 649

RECHTEN VAN DE MENS

INTERNATIONAAL VERDRAG BURGERRECHTEN EN POLITIEKE RECHTEN

International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14 - Recht op een eerlijk proces - Rechtsmiddel - Verklaring van onontvankelijkheid of vervallenverklaring door strafrechter - Voorafgaandelijk horen van de partij die het rechtsmiddel heeft ingesteld - Vereiste

Noch artikel 14 IVBPR of artikel 6.1 EVRM noch het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging vereisen dat de strafrechter die een rechtsmiddel onontvankelijk of vervallen verklaart, de partij die dit rechtsmiddel heeft ingesteld daarover voorafgaandelijk moet horen; de partijen in strafzaken worden geacht de vereiste voorwaarden voor het instellen van een rechtsmiddel te kennen en na te leven en zij moeten bij hun verdediging ermee rekening houden dat de strafrechter een rechtsmiddel onontvankelijk of vervallen zal verklaren indien aan de in acht te nemen voorwaarden niet is voldaan (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 204 Wetboek van Strafvordering

20 november 2018

P.2018.0732.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.6](#)

AC nr. 648

International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 15 - Artikel 15.1 - Legaliteitsbeginsel - Draagwijdte

Het legaliteitsbeginsel in strafzaken is een grondrecht dat op geheel of gedeeltelijk analoge wijze is gewaarborgd door de artikelen 12, tweede lid, en 14 Grondwet en de artikelen 7.1 EVRM en 15.1 IVBPR; de legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze voldoende toegankelijk is en op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen op voldoende precieze wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft, zodat de draagwijdte ervan redelijk voorzienbaar is en het gegeven dat de rechter bij het nader omschrijven van de strafbepaling over een zekere beoordelingsvrijheid beschikt, is als dusdanig niet strijdig met de vereiste van redelijke voorzienbaarheid aangezien er rekening moet worden gehouden met het algemene karakter van wetten, de uiteenlopende situaties waarop zij van toepassing zijn en de evolutie van de gedragingen die zij bestraffen; het beginsel zelf van de algemeenheid van de wet brengt mee dat de bewoordingen ervan vaak geen absolute precisie kunnen hebben zodat aan de vereiste van de redelijke voorzienbaarheid is voldaan wanneer het voor de persoon op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is om op grond van de strafbepaling en zo nodig met behulp van de interpretatie daarvan door de rechtscollages, op het moment van het stellen van de hem verweten gedraging de handelingen en verzuimen te kennen die zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen en bij het beoordelen van die vereiste kan de rechter onder meer rekening houden met de bijzondere hoedanigheid of functie van de persoon tot wie de strafbepaling zich richt, zijn bijzondere vertrouwdheid met de materie of het gegeven dat hij beroepsmatig beschikt of kan beschikken over goede informatie (1). (1) Cass. 16 mei 2017, AR P.15.0807.N, AC 2017, nr. 336.

15 januari 2019

P.2018.0722.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.2](#)

AC nr. ...

International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 15 - Douane en accijnzen - Administratie van Douane en Accijnzen - Vordering tot betaling van ontdoken rechten - Niet-retroactiviteit van de strafwet - Toepasselijkheid

De artikelen 7 EVRM, 15 IVBPR, 14 Grondwet en 2, eerste lid, Strafwetboek betreffende de niet-retroactiviteit van de strafwet zijn niet van toepassing op de fiscale rechtsvordering van de vervolgende partij.

- Art. 2, eerste lid Strafwetboek

- Art. 14 De gecoördineerde Grondwet 1994

- Art. 15 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 december 1966

- Art. 7 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

13 november 2018

P.2018.0649.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.5](#)

AC nr. 628

International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikelen 14.1 en 14.3.g - Zwijgrecht - Draagwijdte - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging

Het zwijgrecht, zoals gewaarborgd door artikel 6.1 EVRM en artikel 14.1 en 14.3.g IVBPR, houdt niet alleen het recht in om niet tegen zichzelf te getuigen, maar ook het recht van iedere persoon die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd om niet mee te werken aan zijn eigen beschuldiging; aangezien een vervolgte persoon niet kan worden gedwongen om mee te werken aan het bewijs van de gegrondheid van de beschuldiging die tegen hem zal worden ingebracht, kan hij niet gestraft worden voor het niet-meedelen van gegevens die hem zullen ontmaskeren waaruit volgt dat de rechter die uitspraak moet doen over een strafvervolgning, het bewijs moet weren dat ontleend is aan gegevens die van de vervolgte persoon zijn verkregen onder dreiging van een sanctie, tenzij vaststaat dat daardoor het eerlijk karakter van het proces in zijn geheel niet is aangetast (1). (1) Cass. 19 juni 2013, AR P.12.1150.F, AC 2013, nr. 380, met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH in Pas. 2013, nr. 380.

20 november 2018

P.2018.0688.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.5](#)

AC nr. 647

International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikelen 14.1 en 14.3.g - Zwijgrecht - Draagwijdte - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging - Bewijs ontleend aan gegevens verkregen onder dreiging van een sanctie

Het zwijgrecht, zoals gewaarborgd door artikel 6.1 EVRM en artikel 14.1 en 14.3.g IVBPR, houdt niet alleen het recht in om niet tegen zichzelf te getuigen, maar ook het recht van iedere persoon die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd om niet mee te werken aan zijn eigen beschuldiging; aangezien een vervolgte persoon niet kan worden gedwongen om mee te werken aan het bewijs van de gegrondheid van de beschuldiging die tegen hem zal worden ingebracht, kan hij niet gestraft worden voor het niet-meedelen van gegevens die hem zullen ontmaskeren waaruit volgt dat de rechter die uitspraak moet doen over een strafvervolgning, het bewijs moet weren dat ontleend is aan gegevens die van de vervolgte persoon zijn verkregen onder dreiging van een sanctie, tenzij vaststaat dat daardoor het eerlijk karakter van het proces in zijn geheel niet is aangetast (1). (1) Cass. 19 juni 2013, AR P.12.1150.F, AC 2013, nr. 380, met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH in Pas. 2013, nr. 380.

20 november 2018

P.2018.0688.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.5](#)

AC nr. 647

International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikelen 14.1 en 14.3.g - Zwijgrecht - Draagwijdte - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging - Bewijs ontleend aan gegevens verkregen onder dreiging van een sanctie - Louter administratieve onderzoeken

Opdat de rechter ertoe zou zijn gehouden bewijs te weren wegens miskennis van het zwijgrecht van een beklagde omdat dit bewijs werd verzameld ter gelegenheid van een administratief onderzoek waaraan deze laatste zijn medewerking moest verlenen onder dreiging van een strafsancie, is vereist dat de beklagde ten tijde van dat onderzoek te beschouwen was als een persoon die wordt vervolgd in de zin van de artikelen 6.1 en 6.3 EVRM en de artikelen 14.1 en 14.3.g IVBPR wat veronderstelt dat tegen hem een strafonderzoek werd ingesteld of minstens het instellen van een strafonderzoek werd beoogd; daarentegen is het zwijgrecht niet van toepassing op louter administratieve onderzoeken die enkel ertoe strekken materiële vaststellingen te doen met het oog op het naleven van de toepasselijke reglementering, zonder dat de persoon die het voorwerp ervan uitmaakt wordt beticht van een inbreuk of zich bevindt onder dreiging van strafvervolgning.

20 november 2018

P.2018.0688.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.5](#)

AC nr. 647

VERDRAG RECHTEN VAN DE MENS

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Grievenformulier - Hoger beroep van de beklagde - Geen grieven met betrekking tot de schuld en de misdrijfschrijving - Draagwijdte

Een grief als bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering is de specifieke aanwijzing door de appellant van een afzonderlijke beslissing van het beroepen vonnis, waarvan hij de hervorming door de appelrechter vraagt en het staat aan de appelrechter om op basis van de overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering geformuleerde grieven de saisine van het appelgerecht te bepalen; wanneer de beklagde "voorlopig nihil" grieven formuleert met betrekking tot de beoordeling van de schuld en de misdrijfschrijving en de appelrechters oordelen dat hun saisine aldus beperkt is tot de strafmaat, blijkt hieruit dat zij van oordeel zijn dat de beklagde op het ogenblik van het indienen van het grievenformulier geen grieven met betrekking tot deze rubrieken heeft aangevoerd en getuigt deze beoordeling niet van een overdreven en met artikel 6.1 EVRM strijdig formalisme (1). (1) Cass. 11 september 2018, AR P.18.0366.N, AC 2018, nr. 461; Cass. 6 maart 2018, AR P.17.0685.N, AC 2018, nr. 149; Cass. 6 februari 2018, AR P.17.0543.N, AC 2018, nr. 76; Cass. 6 februari 2018, AR P.17.0457.N, AC 2018, nr. 75; zie over de problematiek van het grievenformulier: Hof van Cassatie van België, Jaarverslag 2017, Larcier, pp. 81-91.

27 november 2018

P.2018.0689.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181127.6](#)

AC nr. 669

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Rechtsmiddel - Verklaring van onontvankelijkheid of vervallenverklaring door strafrechter - Voorafgaandelijk horen van de partij die het rechtsmiddel heeft ingesteld - Vereiste

Noch artikel 14 IVBPR of artikel 6.1 EVRM noch het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging vereisen dat de strafrechter die een rechtsmiddel onontvankelijk of vervallen verklaart, de partij die dit rechtsmiddel heeft ingesteld daarover voorafgaandelijk moet horen; de partijen in strafzaken worden geacht de vereiste voorwaarden voor het instellen van een rechtsmiddel te kennen en na te leven en zij moeten bij hun verdediging ermee rekening houden dat de strafrechter een rechtsmiddel onontvankelijk of vervallen zal verklaren indien aan de in acht te nemen voorwaarden niet is voldaan (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 204 Wetboek van Strafvordering

20 november 2018

P.2018.0732.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.6](#)

AC nr. 648

Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1 - Recht op vrijheid en veiligheid - Europees aanhoudingsbevel - Belgisch bevel tot aanhouding - Procedure van tenuitvoerlegging in Nederland - Artikelen 22 en 35 van de Nederlandse Overleveringswet - Niet naleving van de termijnen in Nederland - Draagwijdte

Noch de bepalingen van de artikelen 5, 6 en 13 EVRM, de artikelen 12 en 13 van de Grondwet, artikel 18 Wet Voorlopige Hechtenis, de artikelen 22 en 35 van de Nederlandse Overleveringswet noch het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een eerlijk proces laat de rechter van de lidstaat die een Europees aanhoudingsbevel heeft uitgevaardigd toe om de rechterlijke beslissingen van andere lidstaten over de tenuitvoerlegging van dit bevel te toetsen op hun rechtsgeldigheid, ook niet wanneer tegen deze beslissingen in de lidstaat van de tenuitvoerlegging geen rechtsmiddel open staat (1). (1) Zie M.-A. BEERNAERT, H. D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, la Charte, 2017, II, 1861 ; zie wat betreft de uitlevering P.-E. TROUSSE en J. VANHALEWIJN, Uitlevering en internationale rechtshulp in strafzaken , APR, pp. 112-113, nrs. 257-260.

18 december 2018

P.2018.1267.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181218.6](#)

AC nr. 724

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Europees aanhoudingsbevel - Belgisch bevel tot aanhouding - Procedure van tenuitvoerlegging in Nederland - Artikelen 22 en 35 van de Nederlandse Overleveringswet - Niet naleving van de termijnen in Nederland - Draagwijdte

Noch de bepalingen van de artikelen 5, 6 en 13 EVRM, de artikelen 12 en 13 van de Grondwet, artikel 18 Wet Voorlopige Hechtenis, de artikelen 22 en 35 van de Nederlandse Overleveringswet noch het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een eerlijk proces laat de rechter van de lidstaat die een Europees aanhoudingsbevel heeft uitgevaardigd toe om de rechterlijke beslissingen van andere lidstaten over de tenuitvoerlegging van dit bevel te toetsen op hun rechtsgeldigheid, ook niet wanneer tegen deze beslissingen in de lidstaat van de tenuitvoerlegging geen rechtsmiddel open staat (1). (1) Zie M.-A. BEERNAERT, H. D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, la Charte, 2017, II, 1861 ; zie wat betreft de uitlevering P.-E. TROUSSE en J. VANHALEWIJN, Uitlevering en internationale rechtshulp in strafzaken , APR, pp. 112-113, nrs. 257-260.

18 december 2018

P.2018.1267.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181218.6](#)

AC nr. 724

Verdrag rechten van de mens - Art. 7 - Douane en accijnzen - Administratie van Douane en Accijnzen - Vordering tot betaling van ontdoken rechten - Niet-retroactiviteit van de strafwet - Toepasselijkheid

De artikelen 7 EVRM, 15 IVBPR, 14 Grondwet en 2, eerste lid, Strafwetboek betreffende de niet-retroactiviteit van de strafwet zijn niet van toepassing op de fiscale rechtsvordering van de vervolgende partij.

- Art. 2, eerste lid Strafwetboek

- Art. 14 De gecoördineerde Grondwet 1994

- Art. 15 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 december 1966

- Art. 7 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

13 november 2018

P.2018.0649.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.5](#)

AC nr. 628

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Zwijgrecht - Draagwijdte - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging - Bewijs ontleend aan gegevens verkregen onder dreiging van een sanctie

Het zwijgrecht, zoals gewaarborgd door artikel 6.1 EVRM en artikel 14.1 en 14.3.g IVBPR, houdt niet alleen het recht in om niet tegen zichzelf te getuigen, maar ook het recht van iedere persoon die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd om niet mee te werken aan zijn eigen beschuldiging; aangezien een vervolgte persoon niet kan worden gedwongen om mee te werken aan het bewijs van de gegrondheid van de beschuldiging die tegen hem zal worden ingebracht, kan hij niet gestraft worden voor het niet-meedelen van gegevens die hem zullen ontmaskeren waaruit volgt dat de rechter die uitspraak moet doen over een strafvervolgning, het bewijs moet weren dat ontleend is aan gegevens die van de vervolgte persoon zijn verkregen onder dreiging van een sanctie, tenzij vaststaat dat daardoor het eerlijk karakter van het proces in zijn geheel niet is aangetast (1). (1) Cass. 19 juni 2013, AR P.12.1150.F, AC 2013, nr. 380, met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH in Pas. 2013, nr. 380.

20 november 2018

P.2018.0688.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.5](#)

AC nr. 647

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Miskenning recht op bijstand van een advocaat - Aanvoering door beklagde met betrekking tot belastende verklaringen te zijnen laste door een medebeklaagde-getuige

Een beklagde kan zich niet beroepen op de miskenning van het recht op bijstand van een advocaat met betrekking tot belastende verklaringen die te zijnen laste zijn afgelegd door een medebeklaagde die voor hem slechts een getuige is, tenzij die medebeklaagde zijn belastende verklaringen intrekt wegens de miskenning van zijn recht op bijstand van een advocaat want dat recht op bijstand geldt immers enkel in personam omdat een persoon zich daarop slechts kan beroepen wanneer hij wordt verhoord over misdrijven die hem ten laste kunnen worden gelegd; dit is ook het geval wanneer de rechter de veroordeling van de beklagde uitsluitend steunt op de zonder bijstand afgelegde maar niet ingetrokken verklaringen van de medebeklaagde.

11 december 2018

P.2018.0791.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.5](#)

AC nr. 702

Verdrag rechten van de mens - Art. 13 - Recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel - Europees aanhoudingsbevel - Belgisch bevel tot aanhouding - Procedure van tenuitvoerlegging in Nederland - Artikelen 22 en 35 van de Nederlandse Overleveringswet - Niet naleving van de termijnen in Nederland - Draagwijdte

Noch de bepalingen van de artikelen 5, 6 en 13 EVRM, de artikelen 12 en 13 van de Grondwet, artikel 18 Wet Voorlopige Hechtenis, de artikelen 22 en 35 van de Nederlandse Overleveringswet noch het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een eerlijk proces laat de rechter van de lidstaat die een Europees aanhoudingsbevel heeft uitgevaardigd toe om de rechterlijke beslissingen van andere lidstaten over de tenuitvoerlegging van dit bevel te toetsen op hun rechtsgeldigheid, ook niet wanneer tegen deze beslissingen in de lidstaat van de tenuitvoerlegging geen rechtsmiddel open staat (1). (1) Zie M.-A. BEERNAERT, H. D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, la Charte, 2017, II, 1861 ; zie wat betreft de uitlevering P.-E. TROUSSE en J. VANHALEWIJN, Uitlevering en internationale rechtshulp in strafzaken , APR, pp. 112-113, nrs. 257-260.

18 december 2018

P.2018.1267.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181218.6](#)

AC nr. 724

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Zwijgrecht - Draagwijdte - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging

Het zwijgrecht, zoals gewaarborgd door artikel 6.1 EVRM en artikel 14.1 en 14.3.g IVBPR, houdt niet alleen het recht in om niet tegen zichzelf te getuigen, maar ook het recht van iedere persoon die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd om niet mee te werken aan zijn eigen beschuldiging; aangezien een vervolgte persoon niet kan worden gedwongen om mee te werken aan het bewijs van de gegrondheid van de beschuldiging die tegen hem zal worden ingebracht, kan hij niet gestraft worden voor het niet-meedelen van gegevens die hem zullen ontmaskeren waaruit volgt dat de rechter die uitspraak moet doen over een strafvervolgning, het bewijs moet weren dat ontleend is aan gegevens die van de vervolgte persoon zijn verkregen onder dreiging van een sanctie, tenzij vaststaat dat daardoor het eerlijk karakter van het proces in zijn geheel niet is aangetast (1). (1) Cass. 19 juni 2013, AR P.12.1150.F, AC 2013, nr. 380, met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH in Pas. 2013, nr. 380.

20 november 2018

P.2018.0688.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.5](#)

AC nr. 647

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Recht om niet tweemaal te worden berecht of gestraft - Draagwijdte

Er is sprake van een strafvervolgning als bedoeld in artikel 6.1 EVRM en artikel 4.1 Zevende Aanvullend Protocol EVRM wanneer deze vervolging beantwoordt aan een strafrechtelijke kwalificatie volgens het interne recht, de inbreuk volgens haar aard geldt voor alle burgers of de sanctie op de inbreuk volgens haar aard en haar ernst een repressief of preventief oogmerk heeft; maatregelen van burgerlijke aard vervat in een consensuele dadingsovereenkomst laten zich niet vereenzelvigen met een straf zodat het non bis in idem beginsel niet kan miskend zijn (1). (1) Cass. 29 januari 2013, AR P.12.0402.N, AC 2013, nr. 67 met concl. van advocaat-generaal DE SWAEF.

27 november 2018

P.2018.0007.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181127.2](#)

AC nr. 667

Verdrag rechten van de mens - Art. 7 - Artikel 7.1 - Legaliteitsbeginsel - Draagwijdte

Het legaliteitsbeginsel in strafzaken is een grondrecht dat op geheel of gedeeltelijk analoge wijze is gewaarborgd door de artikelen 12, tweede lid, en 14 Grondwet en de artikelen 7.1 EVRM en 15.1 IVBPR; de legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze voldoende toegankelijk is en op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen op voldoende precieze wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft, zodat de draagwijdte ervan redelijk voorzienbaar is en het gegeven dat de rechter bij het nader omschrijven van de strafbepaling over een zekere beoordelingsvrijheid beschikt, is als dusdanig niet strijdig met de vereiste van redelijke voorzienbaarheid aangezien er rekening moet worden gehouden met het algemene karakter van wetten, de uiteenlopende situaties waarop zij van toepassing zijn en de evolutie van de gedragingen die zij bestraffen; het beginsel zelf van de algemeenheid van de wet brengt mee dat de bewoordingen ervan vaak geen absolute precisie kunnen hebben zodat aan de vereiste van de redelijke voorzienbaarheid is voldaan wanneer het voor de persoon op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is om op grond van de strafbepaling en zo nodig met behulp van de interpretatie daarvan door de rechtscolleges, op het moment van het stellen van de hem verweten gedraging de handelingen en verzuimen te kennen die zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen en bij het beoordelen van die vereiste kan de rechter onder meer rekening houden met de bijzondere hoedanigheid of functie van de persoon tot wie de strafbepaling zich richt, zijn bijzondere vertrouwdheid met de materie of het gegeven dat hij beroepsmatig beschikt of kan beschikken over goede informatie (1). (1) Cass. 16 mei 2017, AR P.15.0807.N, AC 2017, nr. 336.

15 januari 2019

P.2018.0722.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.2](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Zwijgrecht - Draagwijdte - Recht om niet mee te werken aan de eigen beschuldiging - Bewijs ontleend aan gegevens verkregen onder dreiging van een sanctie - Louter administratieve onderzoeken

Opdat de rechter ertoe zou zijn gehouden bewijs te weren wegens miskening van het zwijgrecht van een beklagde omdat dit bewijs werd verzameld ter gelegenheid van een administratief onderzoek waaraan deze laatste zijn medewerking moest verlenen onder dreiging van een strafsancie, is vereist dat de beklagde ten tijde van dat onderzoek te beschouwen was als een persoon die wordt vervolgd in de zin van de artikelen 6.1 en 6.3 EVRM en de artikelen 14.1 en 14.3.g IVBPR wat veronderstelt dat tegen hem een strafonderzoek werd ingesteld of minstens het instellen van een strafonderzoek werd beoogd; daarentegen is het zwijgrecht niet van toepassing op louter administratieve onderzoeken die enkel ertoe strekken materiële vaststellingen te doen met het oog op het naleven van de toepasselijke reglementering, zonder dat de persoon die het voorwerp ervan uitmaakt wordt beticht van een inbreuk of zich bevindt onder dreiging van strafvervolgning.

20 november 2018

P.2018.0688.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.5](#)

AC nr. 647

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Strafzaken - Beslissing over de strafvordering - Motiveringsplicht

Uit artikel 6 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, volgt dat de rechter ook bij afwezigheid van een conclusie, de voornaamste redenen moet vermelden die hem hebben overtuigd om wat betreft de strafvordering te beslissen tot een vrijspraak dan wel een veroordeling; de motivering, die beknopt mag zijn, moet de in de zaak betrokken partijen en de samenleving, in staat stellen de redenen te kennen die de rechter tot zijn beslissing heeft gebracht (1). (1) Cass. 8 juni 2011, AR P.11.0570.F, AC 2011, nr. 391 met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH in Pas. 2011, nr. 391.

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

13 november 2018

P.2018.0787.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.7](#)

AC nr. 630

Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Zevende Aanvullend Protocol - Artikel 4 - Recht om niet tweemaal te worden berecht of gestraft - Draagwijdte

Er is sprake van een strafvervolgning als bedoeld in artikel 6.1 EVRM en artikel 4.1 Zevende Aanvullend Protocol EVRM wanneer deze vervolging beantwoordt aan een strafrechtelijke kwalificatie volgens het interne recht, de inbreuk volgens haar aard geldt voor alle burgers of de sanctie op de inbreuk volgens haar aard en haar ernst een repressief of preventief oogmerk heeft; maatregelen van burgerlijke aard vervat in een consensuele dadingsovereenkomst laten zich niet vereenzelvigen met een straf zodat het non bis in idem beginsel niet kan miskend zijn (1). (1) Cass. 29 januari 2013, AR P.12.0402.N, AC 2013, nr. 67 met concl. van advocaat-generaal DE SWAEF.

27 november 2018

P.2018.0007.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181127.2](#)

AC nr. 667

RECHTERLIJKE ORGANISATIE

STRAFZAKEN

Strafzaken - Herzieningsaanvraag - Verwijzing voor advies naar het aangewezen hof van beroep - Beoordeling door de burgerlijke kamer voorgezeten door de eerste voorzitter - Aanduiding door de eerste voorzitter van drie raadsheren - Voorwaarde

De bepaling van artikel 445, vierde lid, Wetboek van Strafvordering, gegrond op artikel 443, eerste lid, 3°, Wetboek van Strafvordering vereist geen bijzondere formaliteit voor de vervanging van de eerste voorzitter wanneer hij wettig is belet te zetelen, noch is zij voorgeschreven op straffe van een welbepaalde sanctie; uit het feit dat een kamervoorzitter of een raadsheer in het hof van beroep de burgerlijke kamer voorzit die kennis neemt van de herzieningsaanvraag, volgt dat de eerste voorzitter wettig belet is om te zetelen zonder dat de eerste voorzitter dat wettig belet of de samenstelling van de kamer die eruit volgt, uitdrukkelijk bij beschikking moet vaststellen of motiveren en het arrest melding moet maken van een dergelijke beschikking (1). (1) Zie Cass. 26 maart 2013, AR P.11.1476.N, AC 2013, nr. 209.

11 december 2018

P.2017.0227.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.1](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Herzieningsaanvraag - Verwijzing voor advies naar het aangewezen hof van beroep - Beoordeling door de burgerlijke kamer voorgezeten door de eerste voorzitter - Aanduiding door de eerste voorzitter van drie raadsheren - Voorwaarde

De bepaling van artikel 445, vierde lid, Wetboek van Strafvordering, gegrond op artikel 443, eerste lid, 3°, Wetboek van Strafvordering vereist geen bijzondere formaliteit voor de vervanging van de eerste voorzitter wanneer hij wettig is belet te zetelen, noch is zij voorgeschreven op straffe van een welbepaalde sanctie; uit het feit dat een kamervoorzitter of een raadsheer in het hof van beroep de burgerlijke kamer voorzit die kennis neemt van de herzieningsaanvraag, volgt dat de eerste voorzitter wettig belet is om te zetelen zonder dat de eerste voorzitter dat wettig belet of de samenstelling van de kamer die eruit volgt, uitdrukkelijk bij beschikking moet vaststellen of motiveren en het arrest melding moet maken van een dergelijke beschikking (1). (1) Zie Cass. 26 maart 2013, AR P.11.1476.N, AC 2013, nr. 209.

11 december 2018

P.2017.0227.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.1](#)

AC nr. 698

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

- Legaliteitsbeginsel - Strafzaken - Begrip - Vereiste van redelijke voorzienbaarheid - Draagwijdte

Het legaliteitsbeginsel in strafzaken is een grondrecht dat op geheel of gedeeltelijk analoge wijze is gewaarborgd door de artikelen 12, tweede lid, en 14 Grondwet en de artikelen 7.1 EVRM en 15.1 IVBPR; de legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze voldoende toegankelijk is en op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen op voldoende precieze wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft, zodat de draagwijdte ervan redelijk voorzienbaar is en het gegeven dat de rechter bij het nader omschrijven van de strafbepaling over een zekere beoordelingsvrijheid beschikt, is als dusdanig niet strijdig met de vereiste van redelijke voorzienbaarheid aangezien er rekening moet worden gehouden met het algemene karakter van wetten, de uiteenlopende situaties waarop zij van toepassing zijn en de evolutie van de gedragingen die zij bestraffen; het beginsel zelf van de algemeenheid van de wet brengt mee dat de bewoordingen ervan vaak geen absolute precisie kunnen hebben zodat aan de vereiste van de redelijke voorzienbaarheid is voldaan wanneer het voor de persoon op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is om op grond van de strafbepaling en zo nodig met behulp van de interpretatie daarvan door de rechtscolleges, op het moment van het stellen van de hem verweten gedraging de handelingen en verzuimen te kennen die zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen en bij het beoordelen van die vereiste kan de rechter onder meer rekening houden met de bijzondere hoedanigheid of functie van de persoon tot wie de strafbepaling zich richt, zijn bijzondere vertrouwdheid met de materie of het gegeven dat hij beroepsmatig beschikt of kan beschikken over goede informatie (1). (1) Cass. 16 mei 2017, AR P.15.0807.N, AC 2017, nr. 336.

15 januari 2019

P.2018.0722.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.2](#)

AC nr. ...

- Non bis in idem principe - Draagwijdte - Dadingsovereenkomst - Aard van de maatregel

Er is sprake van een strafvervolgung als bedoeld in artikel 6.1 EVRM en artikel 4.1 Zevende Aanvullend Protocol EVRM wanneer deze vervolging beantwoordt aan een strafrechtelijke kwalificatie volgens het interne recht, de inbreuk volgens haar aard geldt voor alle burgers of de sanctie op de inbreuk volgens haar aard en haar ernst een repressief of preventief oogmerk heeft; maatregelen van burgerlijke aard vervat in een consensuele dadingsovereenkomst laten zich niet vereenzelvigen met een straf zodat het non bis in idem beginsel niet kan miskend zijn (1). (1) Cass. 29 januari 2013, AR P.12.0402.N, AC 2013, nr. 67 met concl. van advocaat-generaal DE SWAEF.

27 november 2018

P.2018.0007.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181127.2](#)

AC nr. 667

- Legaliteitsbeginsel - Strafzaken - Douane en accijnzen - Algemene Wet Douane en Accijnzen - Artikelen 139, 6°, 202 en 261 - Omstandige aangifte - Draagwijdte

De bepalingen van de artikelen 139, 6°, 202 en 261 AWDA, stellen een douane-expediteur in beginsel strafbaar wanneer hij invoeraangiften indient waarop goederen onder een onjuiste waarde zijn vermeld, alsook wanneer ingevolge die onjuiste aangifte de op de goederen verschuldigde rechten of accijnzen niet of niet volledig worden geïnd; de appelrechters die oordelen dat de voormelde bepalingen van de AWDA voor de beklagde als professionele tussenpersoon inhouden dat hij bij wijze van algemene voorzorgsmaatregel bijzonder oplettend moet zijn bij het vermelden op invoeraangiften van de waarde van goederen die fraudegevoelig zijn wegens hun onderworpenheid aan hoge invoer- en antidumpingrechten, omschrijven aldus nader de voormelde bepalingen van de AWDA en laten een normaal en voorzichtig douane-expediteur toe om op het moment van het stellen van de hem verweten gedragingen, de feiten en nalatigheden te kennen die zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, zodat het legaliteitsbeginsel niet is miskend en de beslissing naar recht verantwoord is.

15 januari 2019

P.2018.0722.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.2](#)

AC nr. ...

RECHTSPERSOONLIJKHEID

- Rechtspersoon - Verval van de strafvordering - Artikel 20 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen - Invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening van een rechtspersoon - Verdere uitoefening van de strafvordering - Voorwaarden - Draagwijdte - Inverdenkingstelling door de onderzoeksrechter van een rechtspersoon vóór de invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening - Verwijzing door de raadkamer naar de correctionele rechtbank of rechtstreekse dagvaarding voor de strafrechter van een rechtspersoon vóór de invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening

Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest nr. 54/2017 van 11 mei 2017 het artikel 20, tweede lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering slechts onderzocht in het licht van de interpretatie dat deze bepaling een verschil in behandeling doet ontstaan doordat ten aanzien van de rechtspersoon die vóór het verlies van de rechtspersoonlijkheid door de onderzoeksrechter in verdenking is gesteld niet het bewijs moet worden geleverd dat de invereffeningstelling of ontbinding tot doel had aan de vervolging te ontsnappen, terwijl dat in andere gevallen wel steeds moet worden geleverd en het stelt vervolgens een schending vast van de artikelen 10 en 11 Grondwet in zoverre het een verschil in behandeling instelt tussen, enerzijds de rechtspersonen die vóór hun invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening in verdenking zijn gesteld door een onderzoeksrechter en, anderzijds, de rechtspersonen die vóór hun invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening door de raadkamer zijn verwezen naar de correctionele rechtbank of rechtstreeks voor de strafrechter ten gronde zijn gedagvaard (1). (1) GwH 11 mei 2017, nr. 54/2017.

27 november 2018

P.2018.0007.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181127.2](#)

AC nr. 667

- Rechtspersoon - Verval van de strafvordering - Artikel 20 Voorafgaande Titel Wetboek van

Strafvordering - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen - Invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening van een rechtspersoon - Verdere uitoefening van de strafvordering - Voorwaarden - Draagwijdte - Inverdenkingstelling van een rechtspersoon vóór de invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening - Verwijzing door de raadkamer naar de correctionele rechtbank of rechtstreekse dagvaarding voor de strafrechter van een rechtspersoon vóór de invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening

Uit de wetsgeschiedenis van de wet van 4 mei 1999 tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen blijkt dat de wetgever met artikel 20 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering heeft willen beletten dat de strafvordering door vereffening of ontbinding wordt verhinderd, wanneer zij met name wordt ingesteld nadat de rechtspersoon ten gevolge van een inverdenkingstelling met zekerheid kennis heeft gekregen van het feit dat hij zal worden vervolgd en hetzelfde geldt a fortiori voor een dagvaarding of verwijzing naar de correctionele rechtbank; hieruit volgt dat ook ten aanzien van de rechtspersonen die vóór hun invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening door de raadkamer zijn verwezen naar de correctionele rechtbank of rechtstreeks voor de strafrechter ten gronde zijn gedagvaard, het bewijs niet moet geleverd worden dat de invereffeningstelling, de gerechtelijke ontbinding of de ontbinding zonder vereffening tot doel had te ontsnappen aan de vervolging en aldus bestaat de aangeklaagde ongelijke behandeling niet met de rechtspersoon die vóór de invereffeningstelling, de gerechtelijke ontbinding of de ontbinding zonder vereffening in verdenking werd gesteld (1). (1) A. DE NAUW en F. DERUYCK, "De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen", RW 1999-2000, nr. 27, 897-914.

27 november 2018

P.2018.0007.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181127.2](#)

AC nr. 667

RECHTSPLEGINGSVERGOEDING

- Bepaling van het bedrag - Beoordeling door de rechter op verwijzing

Artikel 1022, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek vereist dat de rechter bij het bepalen van het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding, de erin vermelde criteria toepast op de feiten die hij zelf beoordeelt; de rechter op verwijzing moet dat bedrag niet afwegen tegen bedragen die andere rechters hebben bepaald in een voorheen vernietigd vonnis of arrest, noch, behoudens daartoe strekkende conclusie, motiveren waarom hij een ander bedrag bepaalt in vergelijking met het voorheen bepaalde bedrag.

- Art. 1022, derde lid Gerechtelijk Wetboek

4 december 2018

P.2018.0849.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181204.3](#)

AC nr. 681

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN

ALGEMEEN

Algemeen - Conclusie - Schriftelijke vordering van het openbaar ministerie tot bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordelen - Onderscheid

Uit de artikelen 43bis, eerste lid, 152, 153, laatste lid, 190, derde lid, en 210, eerste lid, Wetboek van Strafvordering en de artikelen 743 en 744 Gerechtelijk Wetboek, gelezen in hun onderlinge samenhang, volgt dat de door artikel 43bis, eerste lid, Strafwetboek bedoelde schriftelijke vordering tot bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordelen buiten het toepassingsgebied valt van artikel 152 Wetboek van Strafvordering; de rechter kan een schriftelijke vordering die werd neergelegd buiten de overeenkomstig artikel 152, §1, tweede lid, Wetboek van Strafvordering bepaalde conclusietermijnen niet weren op grond van artikel 152, §2, Wetboek van Strafvordering.

ALLERLEI

Allerlei - Strafzaken - Wegverkeer - Geldigheid van het rijbewijs beperkt tot motorvoertuigen met alcoholslot - Omkaderingsvoorwaarden - Veroordeling wegens het niet-naleven van die voorwaarden - Redengeving

Uit de aard van de voorwaarden van het omkaderingsprogramma volgt dat de inbreuk op artikel 37/1, tweede lid, Wegverkeerswet bestaande in het niet-naleven van die voorwaarden, niet vereist dat de feiten op de openbare weg gebeuren zodat de rechter die veroordeelt voor een dergelijke inbreuk dan ook niet moet vaststellen dat ze is gebeurd op de openbare weg.

- Art. 3 KB 26 november 2010 betreffende de installatie van het alcoholslot en het omkaderingsprogramma
- Artt. 37/1, tweede lid, 61quinquies Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

13 november 2018

P.2018.0509.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.4](#)

AC nr. 627

GEEN CONCLUSIE

Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissing over de strafvordering - Motiveringsplicht

Uit artikel 6 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, volgt dat de rechter ook bij afwezigheid van een conclusie, de voornaamste redenen moet vermelden die hem hebben overtuigd om wat betreft de strafvordering te beslissen tot een vrijspraak dan wel een veroordeling; de motivering, die beknopt mag zijn, moet de in de zaak betrokken partijen en de samenleving, in staat stellen de redenen te kennen die de rechter tot zijn beslissing heeft gebracht (1). (1) Cass. 8 juni 2011, AR P.11.0570.F, AC 2011, nr. 391 met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH in Pas. 2011, nr. 391.

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994
- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

13 november 2018

P.2018.0787.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.7](#)

AC nr. 630

Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Hoger beroep - Ter terechtzitting gehoorde getuigen - Geen vermelding van voornaamste verklaringen door griffier

De verplichting die artikel 155 Wetboek van Strafvordering aan de griffier oplegt om aantekening te houden van de voornaamste verklaringen van de ter rechtszitting gehoorde getuigen, geldt niet voor de strafrechtbanken die in hoger beroep uitspraak doen en vereist evenmin dat het vonnis of arrest de voornaamste inhoud van de getuigenverklaringen vermeldt; het feit dat het proces-verbaal van de rechtszitting of het vonnis of arrest de voornaamste verklaringen van de ter rechtszitting gehoorde getuigen niet vermeldt, houdt geen schending in van artikel 149 Grondwet noch miskennis van enige motiveringsverplichting van de rechter en evenmin wordt het Hof daardoor belet zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen waarbij het feit dat bij gebrek aan aantekening van de getuigenverklaringen geen controle kan worden uitgeoefend op de bewijswaardering of de eventuele miskennis van de bewijskracht van die verklaringen door de rechter, daaraan geen afbreuk doet (1). (1) Cass. 9 oktober 2007, AR P.07.0380.N, AC 2007, nr. 462; Cass. 27 september 2006, AR P.06.1262.F, AC 2006, nr. 443; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2014, nr. 2388.

20 november 2018

P.2018.0506.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.3](#)

AC nr. 645

SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN

- Contractuele erfstelling - Begrip

De contractuele erfstelling is een overeenkomst om niet waarbij iemand ten voordele van een ander, die hij als zijn erfgenaam aanwijst en die dit aanvaardt, over het geheel of een deel van de goederen beschikt die zijn nalatenschap zullen samenstellen; hoewel de begiftigde slechts de hoedanigheid van erfgerechtigde verkrijgt en de contractuele erfstelling hem tot aan het overlijden van de erfsteller slechts een eventueel recht toekent op de goederen die het voorwerp ervan uitmaken, haalt hij zijn titel uit die schenkingsovereenkomst (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 391.

24 juni 2019

C.2015.0328.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190624.2](#)

AC nr. ...

SOCIALE ZEKERHEID

WERKNEMERS

Werknemers - Bijdragen - Berekeningsgrondslag - Loon - Maaltijdcheque - Vervanging of omzetting van een premie

Artikel 19bis, §1, Uitvoeringsbesluit RSZ-wet, volgens hetwelk, in de regel, een maaltijdcheque als loon wordt beschouwd indien hij werd of wordt verleend ter vervanging of ter omzetting van loon, premies, voordelen in natura of enig ander voordeel of een aanvulling hierbij, al dan niet bijdrageplichtig voor de sociale zekerheid, maakt geen onderscheid tussen een gehele dan wel gedeeltelijke vervanging of omzetting van de premie.

- Art. 19bis, § 1 KB 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

24 juni 2019

S.2018.0103.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190624.5](#)

AC nr. ...

STEDENBOUW

BOUWVERGUNNING

Bouwvergunning - Uitvoeren van handelingen zonder voorafgaande vergunning - Strijdigheid met de Gewestplannen - Vrijstelling van vergunning

De strijdigheid van een door artikel 146, eerste lid, 1°, Stedenbouwdecreet 1999 en artikel 6.1.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bedoelde handeling met de Gewestplannen kan niet leiden tot de niet-toepasselijkheid van het Vrijstellingenbesluit op grond van artikel 1.4 van dit besluit.

- Art. 1.4 Besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is

- Art. 6.1.1, eerste lid, 1° Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Art. 146, eerste lid, 1° Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

13 november 2018

P.2018.0203.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.2](#)

AC nr. 625

Bouwvergunning - Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening - Artikel 6.1.1, eerste lid, 1° - Uitvoeren van handelingen zonder voorafgaande vergunning - Artikel 1.4 Vrijstellingenbesluit - Strijdigheid met de gewestplannen - Draagwijdte

Artikel 1.4 Vrijstellingenbesluit (1), bepaalt dat de erin vermelde vrijstelling van vergunning niet geldt voor handelingen die strijdig zijn met de voorschriften van de gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, algemene plannen van aanleg, bijzondere plannen van aanleg of verkavelingsvergunningen, die niet zijn opgenomen in de overeenkomstig artikel 4.4.1, §3, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening opgestelde gemeentelijke lijst; uit de tekst van die bepaling, de ontstaansgeschiedenis ervan, de weglating in die opsomming van de algemene plannen van aanleg door artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2016 (2) en de verantwoording die daarbij werd verstrekt, volgt dat artikel 1.4 Vrijstellingenbesluit de voorschriften van de gewestplannen niet beoogt zodat de strijdigheid van een door artikel 6.1.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bedoelde handeling met de gewestplanbestemming bijgevolg niet kan leiden tot de niet-toepasselijkheid van het Vrijstellingenbesluit op grond van artikel 1.4 van dit besluit (3). (1) Zoals van toepassing op het ogenblik van het feit waarop de vervolging betrekking heeft, met name januari, februari en april 2012. (2) Het volledige opschrift van dit besluit luidt als volgt: "houdende wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepalingen van de handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 betreffende de meldingsplichtige handelingen ter uitvoering van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en van artikel 10 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juli 2013 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater." (3) Cass. 13 november 2018, AR P.18.0203.N, AC 2018, nr. 625.

15 januari 2019

P.2018.0641.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.1](#)

AC nr. ...

HERSTEL VAN PLAATS IN DE VORIGE STAAT. BETALING VAN EEN MEERWAARDE

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelmaatregel - Betekening van het cassatieberoep aan het openbaar ministerie en aan de herstellende overheid - Verplichting

Uit de bepalingen van artikel 427, eerste lid, Wetboek van Strafvordering en de artikelen 6.1.41, §1, eerste lid, 6.1.41, §4, en 6.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening volgt dat hij tegen wie op grond van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening een herstelmaatregel is bevolen, zijn cassatieberoep wat betreft die beslissing niet alleen moet laten betekenen aan de eiser tot herstel, maar ook aan het openbaar ministerie bij het gerecht dat die beslissing heeft genomen (1). (1) Cass. 22 september 2015, AR P.15.0512.N, AC 2015, nr. 544; Cass. 22 september 2015, AR P.15.0398.N, AC 2015, nr. 543; Cass. 22 september 2015, AR P.15.0397.N, AC 2015, nr. 540; zie F. VAN VOLSEM, "Cassatieberoep in strafzaken na 'Potpourri II'", in B. MAES en P. WOUTERS (eds.), *Procederen voor het Hof van Cassatie, Cassatiebalie*, pp. 249-261.

15 januari 2019

P.2018.0641.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.1](#)

AC nr. ...

STRAF

ALGEMEEN. STRAF EN MAATREGEL. WETTIGHEID

Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Schuldigverklaring aan een witwasmisdrijf - Bewijs

Voor de schuldigverklaring aan het door artikel 505, eerste lid, 2°, Strafwetboek bedoelde misdrijf is vereist dat de illegale herkomst of oorsprong van de in artikel 42, 3°, Strafwetboek bedoelde zaken vaststaat zonder dat is vereist dat de strafrechter het precieze misdrijf kent dat de vermogensvoordelen heeft opgeleverd; het volstaat dat de rechter op grond van de feitelijke gegevens van de zaak elke legale herkomst of oorsprong kan uitsluiten (1). (1) Cass. 17 september 2013, AR P.12.1162.N, AC 2013, nr. 453.

- Artt. 42, 3° en 505, eerste lid, 2° Strafwetboek

13 november 2018

P.2018.0787.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.7](#)

AC nr. 630

AUTRES PEINES

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Verbeurdverklaring van een vermogensvoordeel gelijk aan de helft van het bedrag van de bewezen verklaarde telastlegging

De rechter oordeelt onaantastbaar welk vermogensvoordeel de beklaagde heeft verkregen uit de lastens hem bewezen verklaarde misdrijven; het feit dat de rechter lastens de beklaagde voor bepaalde telastleggingen de verbeurdverklaring beveelt van een vermogensvoordeel gelijk aan de helft van het bedrag van de bewezen verklaarde telastlegging, verplicht hem niet de verbeurdverklaring voor andere telastleggingen eveneens te beperken tot die helft.

20 november 2018

P.2018.0758.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.7](#)

AC nr. 649

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Schriftelijke vordering door het openbaar ministerie - Aard

Uit de artikelen 43bis, eerste lid, 152, 153, laatste lid, 190, derde lid, en 210, eerste lid, Wetboek van Strafvordering en de artikelen 743 en 744 Gerechtelijk Wetboek, gelezen in hun onderlinge samenhang, volgt dat de door artikel 43bis, eerste lid, Strafwetboek bedoelde schriftelijke vordering tot bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordelen buiten het toepassingsgebied valt van artikel 152 Wetboek van Strafvordering; de rechter kan een schriftelijke vordering die werd neergelegd buiten de overeenkomstig artikel 152, §1, tweede lid, Wetboek van Strafvordering bepaalde conclusietermijnen niet weren op grond van artikel 152, §2, Wetboek van Strafvordering.

29 januari 2019

P.2018.0422.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190129.1](#)

AC nr. ...

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Illegale herkomst van vermogensvoordelen - Beoordeling door de rechter - Aard - Criterium

De rechter beoordeelt onaantastbaar op grond van alle hem overgelegde gegevens of de illegale herkomst of oorsprong van de in artikel 42, 3°, Strafwetboek bedoelde zaken vaststaat; de bestemming van de bedoelde zaken is een criterium dat bij die beoordeling in acht kan worden genomen zodat de rechter die bij de beoordeling van de illegale herkomst of oorsprong van zaken zonder meer de bestemming van die zaken uitsluit, artikel 505, eerste lid, 2° van het Strafwetboek schendt (1). (1) Cass. 27 september 2006, AR P.06.0739.F, AC 2006, nr. 441 met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH in Pas. 2006, nr. 441.

- Art. 42, 3° Strafwetboek

13 november 2018

P.2018.0787.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.7](#)

AC nr. 630

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Verbeurdverklaring van vermogensvoordelen - Schriftelijke vordering door het openbaar ministerie

De schriftelijke vordering tot verbeurdverklaring van vermogensvoordelen door de procureur des Konings kan in elke stand van de rechtspleging worden genomen zoals door de voeging van een stuk aan het strafdossier, de opname ervan in de vordering tot regeling van de rechtspleging of in de dagvaarding waarbij enkel is vereist dat zij voorafgaand aan het vonnis of arrest aan de rechtspleging wordt toegevoegd, zodanig dat de beklaagde er kennis kan van nemen en zich ertegen kan verdedigen; een mondelinge vordering waarvan de inhoud regelmatig wordt vastgesteld in het proces-verbaal van de rechtszitting, kan voldoende zijn opdat de beklaagde zijn recht van verdediging kan uitoefenen, wat het geval is indien uit dit proces-verbaal blijkt dat het openbaar ministerie de bijzondere verbeurdverklaring heeft gevorderd van vermogensvoordelen en niet blijkt dat de beklaagde uitstel heeft gevraagd om daarop te antwoorden (1). (1) Zie Cass. 5 april 2016, AR P.15.1645.N, AC 2016, nr. 231; Cass. 9 juni 2015, AR P.14.0385.N, AC 2015, nr. 381; Cass. 16 december 2008, AR P.08.1268.N, AC 2008, nr. 735.

- Art. 43bis, eerste lid Strafwetboek

STRAFUITVOERING

- Strafvueringrechtsbank - Taalregime - Verordeelde - Keuzemogelijkheid

Uit de artikelen 23bis, eerste tot derde lid, en 23ter Taalwet Gerechtszaken en hun wetsgeschiedenis volgt dat het de verordeelde toegelaten is de strafvueringrechtsbank te kiezen van een ander taalregime als hij zich in een andere landstaal uitdrukt dan deze van de rechtsbank die normaal bevoegd is en dat een verordeelde opgesloten in een gevangenis gelegen in het tweetalig gebied van Brussel-Hoofdstad ook toepassing kan maken van de keuzemogelijkheid bepaald in artikel 23ter Taalwet Gerechtszaken.

- Artt. 23bis, eerste tot derde lid, en 23ter Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

4 december 2018

P.2018.1136.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181204.4](#)

AC nr. 682

- Strafvueringrechtsbank - Vonnis tot herroeping van een uitvoeringsmodaliteit van de straf - Rechtsbank die bij verstek uitspraak heeft gedaan - Beslissing vatbaar voor verzet - Ongedaan verzet - Toepasselijke bepaling

Aangezien voorzien moet worden in de leemte in de wetgeving die hieruit voortvloeit dat de Wet Strafvuering niet de mogelijkheid biedt om verzet aan te tekenen, moet, wat betreft de modaliteiten van het verzet, artikel 187 Wetboek van Strafvordering worden toegepast; het vonnis dat de toepassing van artikel 187, §6, 1°, Wetboek van Strafvordering weert, op grond dat die toepassing op de vonnissen van de strafvueringrechtsbank strijdig is met de artikelen 10 en 11 Grondwet en dat dus zelf de grondwettigheidstoetsing verricht, is niet naar recht verantwoord.

7 augustus 2019

P.2019.0763.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190807.1](#)

AC nr. ...

- Strafvueringrechtsbank - Vonnis tot herroeping van een uitvoeringsmodaliteit van de straf - Rechtsbank die bij verstek uitspraak heeft gedaan - Beslissing vatbaar voor verzet

Uit arrest nr. 37/2009 van 4 maart 2009 van het Grondwettelijk Hof volgt dat artikel 96 Wet Strafvuering de artikelen 10 en 11 Grondwet schendt in zoverre het de verordeelde die niet is verschenen niet toestaat verzet aan te tekenen tegen de beslissing van de strafvueringrechtsbank met betrekking tot de herroeping van een uitvoeringsmodaliteit van zijn straf (1). (1) Cass. 26 januari 2011, AR P.11.0035.F, AC 2011, nr. 77, met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH in Pas. 2011, nr. 77; Cass. 23 september 2009, AR P.09.1359.F, AC 2009, nr. 522, met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH in Pas. 2009, nr. 522.

7 augustus 2019

P.2019.0763.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190807.1](#)

AC nr. ...

STRAFVORDERING

- Ontvankelijkheid van de strafvordering - Onregelmatigheid van bewijsmateriaal

De strafvordering en het recht de strafvordering uit te oefenen ontstaan door het plegen van het als misdrijf omschreven feit, ongeacht de wijze waarop zij verder worden uitgeoefend en onafhankelijk van de wijze waarop de bewijsgaring verloopt zodat bijgevolg de sanctie op de onregelmatigheid van bewijsmateriaal in de regel niet bestaat uit de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering, maar uit de verplichting voor de rechter om dat onregelmatige bewijs te weren en vervolgens zijn oordeel enkel te steunen op eventueel aanwezig ander bewijsmateriaal, in zoverre dat regelmatig is verkregen en niet louter voortvloeit uit of onontwaaarbaar is vermengd met het onregelmatige bewijs; daarentegen kan de rechter de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering enkel uitspreken wanneer vaststaat dat het, niettegenstaande de wering van de onregelmatige bewijselementen, volstrekt onmogelijk is geworden om de strafvordering voort te zetten met eerbiediging van het recht op een eerlijk proces zoals gewaarborgd door artikel 6 EVRM (1). (1) Cass. 18 januari 2017, AR P.16.0626.F, AC 2017, nr. 39 met concl. van advocaat-generaal NOLET DE BRAUWERE in Pas. 2017, nr. 39; Cass. 30 maart 2010, AR P.09.1789.N, AC 2010, nr. 231, met concl. van advocaat-generaal DUINSLAEGER.

20 november 2018

P.2018.0688.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.5](#)

AC nr. 647

- Verval van de strafvordering - Betaling van een minnelijke schikking - Gevolg voor de burgerlijke rechtsvordering

De burgerlijke rechtsvordering kan slechts op een ontvankelijke wijze bij de strafrechter aanhangig worden gemaakt indien de strafvordering op dat ogenblik niet reeds is vervallen en die regel geldt ook indien het verval van de strafvordering is ingetreden op grond van artikel 216bis Wetboek van Strafvordering (1). (1) Cass. 1 februari 2000, AR P.97.0991.N, AC 2000, nr. 83; Cass. 6 mei 1993, AR 6416, AC 1993, nr. 325 met concl. van advocaat-generaal BRESSELEERS.

- Art. 216bis Wetboek van Strafvordering

- Art. 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

18 december 2018

P.2018.0699.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181218.2](#)

AC nr. 720

- Verval van de strafvordering - Artikel 20 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering - Rechtspersoon - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen - Invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening van een rechtspersoon - Verdere uitoefening van de strafvordering - Voorwaarden - Draagwijdte - Inverdenkingstelling door de onderzoeksrechter van een rechtspersoon vóór de invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening - Verwijzing door de raadkamer naar de correctionele rechtbank of rechtstreekse dagvaarding voor de strafrechter van een rechtspersoon vóór de invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening

Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest nr. 54/2017 van 11 mei 2017 het artikel 20, tweede lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering slechts onderzocht in het licht van de interpretatie dat deze bepaling een verschil in behandeling doet ontstaan doordat ten aanzien van de rechtspersoon die vóór het verlies van de rechtspersoonlijkheid door de onderzoeksrechter in verdenking is gesteld niet het bewijs moet worden geleverd dat de invereffeningstelling of ontbinding tot doel had aan de vervolging te ontsnappen, terwijl dat in andere gevallen wel steeds moet worden geleverd en het stelt vervolgens een schending vast van de artikelen 10 en 11 Grondwet in zoverre het een verschil in behandeling instelt tussen, enerzijds de rechtspersonen die vóór hun invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening in verdenking zijn gesteld door een onderzoeksrechter en, anderzijds, de rechtspersonen die vóór hun invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening door de raadkamer zijn verwezen naar de correctionele rechtbank of rechtstreeks voor de strafrechter ten gronde zijn gedagvaard (1). (1) GwH 11 mei 2017, nr. 54/2017.

27 november 2018

P.2018.0007.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181127.2](#)

AC nr. 667

- Verval van de strafvordering - Artikel 20 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering -

Rechtspersoon - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen - Invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening van een rechtspersoon - Verdere uitoefening van de strafvordering - Voorwaarden - Draagwijdte - Inverdenkingstelling van een rechtspersoon vóór de invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening - Verwijzing door de raadkamer naar de correctionele rechtbank of rechtstreekse dagvaarding voor de strafrechter van een rechtspersoon vóór de invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening

Uit de wetsgeschiedenis van de wet van 4 mei 1999 tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen blijkt dat de wetgever met artikel 20 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering heeft willen beletten dat de strafvordering door vereffening of ontbinding wordt verhinderd, wanneer zij met name wordt ingesteld nadat de rechtspersoon ten gevolge van een inverdenkingstelling met zekerheid kennis heeft gekregen van het feit dat hij zal worden vervolgd en hetzelfde geldt a fortiori voor een dagvaarding of verwijzing naar de correctionele rechtbank; hieruit volgt dat ook ten aanzien van de rechtspersonen die vóór hun invereffeningstelling, gerechtelijke ontbinding of ontbinding zonder vereffening door de raadkamer zijn verwezen naar de correctionele rechtbank of rechtstreeks voor de strafrechter ten gronde zijn gedagvaard, het bewijs niet moet geleverd worden dat de invereffeningstelling, de gerechtelijke ontbinding of de ontbinding zonder vereffening tot doel had te ontsnappen aan de vervolging en aldus bestaat de aangeklaagde ongelijke behandeling niet met de rechtspersoon die vóór de invereffeningstelling, de gerechtelijke ontbinding of de ontbinding zonder vereffening in verdenking werd gesteld (1). (1) A. DE NAUW en F. DERUYCK, "De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen", RW 1999-2000, nr. 27, 897-914.

27 november 2018

P.2018.0007.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181127.2](#)

AC nr. 667

SUCCESSIERECHTEN

- Samenstelling nalatenschap - Rechten van blote eigendom - Langstlevende echtgenoot - Eventueel vruchtgebruik - Realisatie opschortende voorwaarde - Gevolg - Nieuwe aangifte

De actieve samenstelling van de nalatenschap wordt vermeerderd indien komt vast te staan dat de langstlevende echtgenoot het recht van vruchtgebruik daadwerkelijk kan uitoefenen door de realisatie van de (opschortende) voorwaarde waaraan het eventueel vruchtgebruik onderworpen is; hieruit volgt dat de langstlevende echtgenoot ertoe gehouden is een nieuwe aangifte in te dienen indien de opschortende voorwaarde waaraan het eventueel vruchtgebruik is onderworpen zich realiseert, nl dat hij nog in leven is op het tijdstip dat het actuele vruchtgebruik eindigt (1). (1) Zie concl. OM.

- thans art. 3.3.1.0.6, 2°, a) Decreet 13 december 2013 houdende de Vlaamse Codes Fiscaliteit

- Art. 37, 2° Wetboek van Successierechten

25 januari 2019

F.2017.0080.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190125.5](#)

AC nr. ...

TAALGEBRUIK

GERECHTSZAKEN (WET 15 JUNI 1935)

Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken - Strafvueroefingsrechtbank - Taalregime - Veroordeelde - Keuzemogelijkheid

Uit de artikelen 23bis, eerste tot derde lid, en 23ter Taalwet Gerechtszaken en hun wetsgeschiedenis volgt dat het de veroordeelde toegelaten is de strafuitvoeringsrechtbank te kiezen van een ander taalregime als hij zich in een andere landstaal uitdrukt dan deze van de rechtbank die normaal bevoegd is en dat een veroordeelde opgesloten in een gevangenis gelegen in het tweetalig gebied van Brussel-Hoofdstad ook toepassing kan maken van de keuzemogelijkheid bepaald in artikel 23ter Taalwet Gerechtszaken.

- Artt. 23bis, eerste tot derde lid, en 23ter Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

4 december 2018

P.2018.1136.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181204.4](#)

AC nr. 682

Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken - Akte van hoger beroep - Taal van de rechtspleging - Gebruik van in de rechtstaal algemeen gekende en aanvaarde uitdrukkingen of adagia

De uitdrukking "Justice must not only be done, but also be seen to be done" is een algemeen gekende en aanvaarde uitdrukking die in een groot aantal landen van de Europese Unie deel uitmaakt van de rechtstaal van die landen.

- Art. 1057, 7° Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 24 en 40, eerste lid Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

11 januari 2019

C.2017.0680.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190111.1](#)

AC nr. ...

Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken - Akte van hoger beroep - Taal van de rechtspleging

Een akte van de rechtspleging wordt geacht in de taal van de rechtspleging te zijn gesteld wanneer alle vermeldingen vereist voor de regelmatigheid van de akte in die taal zijn gesteld, of, in het geval een aanhaling in een andere taal dan die van de rechtspleging is opgenomen, wanneer in de akte tevens de vertaling of de zakelijke inhoud ervan in de taal van de rechtspleging is weergegeven, waaraan niet afdoet het gebruik van in de rechtstaal algemeen gekende en aanvaarde uitdrukkingen of adagia (1). (1) Zie Cass. 16 maart 2007, AR C.06.0067.N, AC 2007, nr. 143. met betrekking tot de rechtsspreuk "accessorium sequitur principale"; Zie Cass.22 mei 2009, AR C.08.0300.N, AC 2009, nr. 335 met betrekking tot de rechtsspreuk "Nul ne plaide par procureur".

- Art. 1057, 7° Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 24 en 40, eerste lid Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

11 januari 2019

C.2017.0680.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190111.1](#)

AC nr. ...

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN

- Bestelbon of factuur - Opgave van onjuiste identiteit als bestanddeel van de misdrijven oplichting en misbruik van vertrouwen

Het feit dat misdrijven, gekwalificeerd als oplichting en misbruik van vertrouwen, erin bestaan dat bij het sluiten van overeenkomsten bedrieglijk een onjuiste identiteit wordt opgegeven van de bestemmingen van te leveren goederen of te presteren diensten, zodat de bestelbon of factuur van de leverancier een onjuiste identiteit vermeldt, houdt niet noodzakelijk in dat een van de bestanddelen van die misdrijven valsheid in geschrifte of gebruik van valse stukken oplevert.

20 november 2018

P.2018.0758.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.7](#)

AC nr. 649

- Strafvordering - Beklaagde vervolgd voor een welbepaald misdrijf - Misdrijf waarvan één der bestanddelen in werkelijkheid een valsheid in geschrifte oplevert

Wanneer een telastlegging waarvoor een beklaagde is vervolgd als een welbepaald misdrijf is gekwalificeerd waarvan een der bestanddelen in werkelijkheid een valsheid in geschrifte of het gebruik van dergelijk geschrift oplevert, dan omvat de telastlegging dit feit dat bijgevolg ook voor de rechter aanhangig is; de rechter moet aan die feiten de juiste juridische kwalificatie geven door eveneens de valsheid in geschrifte of het gebruik ervan in de bewoordingen van de wet te omschrijven en de rechter zal van de aldus gekwalificeerde feiten en de ermee samenhangende feiten slechts kennis kunnen nemen op voorwaarde dat de feiten van valsheid in geschrifte of het gebruik ervan, die strafbaar zijn met een criminele straf, regelmatig zijn gecorrectionaliseerd (1). (1) Cass. 28 november 2017, AR P.16.1325.N, AC 2017, nr. 679.

20 november 2018

P.2018.0758.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.7](#)

AC nr. 649

VERJARING

STRAFZAKEN

Strafzaken - Strafvordering - Allerlei - Hoger beroep - Uitspraak over gegrondheid van verzet van beklaagde - Gerechtskosten

Uit de bepalingen van de artikelen 162, 176 en 187, laatste lid, zoals toen toepasselijk, en §10, zoals thans toepasselijk, Wetboek van Strafvordering volgt dat de strafrechter die uitspraak doet over de gegrondheid van het verzet van de beklaagde, deze moet veroordelen tot de door het verzet veroorzaakte kosten, met inbegrip van de kosten van uitgifte en van betekening van het vonnis, ook wanneer hij de strafvordering vervallen verklaart door verjaring, indien hij vaststelt dat het verstek aan hem te wijten is (1). (1) Art. 187 Wetboek van Strafvordering zoals vervangen bij art. 83 Wet 5 februari 2016 (BS 19 februari 2016 (ed. 4)); Zie Cassatie 26 april 2006, AR P.06.214.F, AC 2006, nr. 241.

11 december 2018

P.2018.0625.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.4](#)

AC nr. 701

VERWIJZING NA CASSATIE

STRAFZAKEN

Strafzaken - Rechter op verwijzing - Rechtsmacht

De rechter op verwijzing heeft slechts rechtsmacht binnen de grenzen van de vernietiging en de verwijzing en het staat aan die rechter te bepalen, onder controle van het Hof, in hoeverre hij van de zaak kennis moet nemen en dus welke de vernietigde beslissingen van de bestreden rechtelijke uitspraak zijn die door hem opnieuw moeten worden beoordeeld want het zijn immers slechts die beslissingen, met inbegrip van de onafscheidbare beslissingen en de gevolgbeslissingen, die de omvang van de vernietiging en de verwijzing bepalen en dus niet de onderliggende reden of redenen die aanleiding hebben gegeven tot cassatie; de vernietiging met verwijzing plaatst de partijen binnen de grenzen van de vernietiging en de verwijzing in de toestand waarin de partijen zich zouden hebben bevonden voor de rechter wiens beslissing is vernietigd (1). (1) Zie Cass. 13 juni 2007, AR P.07.528.F, AC 2007, nr. 322.

- Art. 435 Wetboek van Strafvordering

20 november 2018

P.2018.1106.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.10](#)

AC nr. 652

Strafzaken - Partijen

De rechter op verwijzing heeft slechts rechtsmacht binnen de grenzen van de vernietiging en de verwijzing en het staat aan die rechter te bepalen, onder controle van het Hof, in hoeverre hij van de zaak kennis moet nemen en dus welke de vernietigde beslissingen van de bestreden rechtelijke uitspraak zijn die door hem opnieuw moeten worden beoordeeld want het zijn immers slechts die beslissingen, met inbegrip van de onafscheidbare beslissingen en de gevolgbeslissingen, die de omvang van de vernietiging en de verwijzing bepalen en dus niet de onderliggende reden of redenen die aanleiding hebben gegeven tot cassatie; de vernietiging met verwijzing plaatst de partijen binnen de grenzen van de vernietiging en de verwijzing in de toestand waarin de partijen zich zouden hebben bevonden voor de rechter wiens beslissing is vernietigd (1). (1) Zie Cass. 13 juni 2007, AR P.07.528.F, AC 2007, nr. 322.

- Art. 435 Wetboek van Strafvordering

20 november 2018

P.2018.1106.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.10](#)

AC nr. 652

Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Vernietiging van een rechterlijke beslissing - Verwijzing - Toestand van de partijen voor de verwijzingsrechter

Verwijzing na vernietiging plaatst de partijen terug, binnen de perken van de verwijzing, in de toestand waarin zij zich bevonden voor de rechter die de bestreden beslissing heeft uitgesproken (1). (1) Cass. 13 december 1988, AR 2075, AC 1988-1989, nr. 221.

- Artt. 434 en 435 Wetboek van Strafvordering

22 januari 2019

P.2018.0937.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190122.2](#)

AC nr. ...

VERZEKERING

LANDVERZEKERING

Landverzekering - WAM-verzekering - WAM 1989 - Verkeersongeval - Vergoeding door de arbeidsongevallenverzekeraar - Subrogatoire rechtsvordering - Betrokkenheid van een aan spoorstaven gebonden motorrijtuig - Eigenaar van het voertuig - NMBS

Uit de combinatie van de artikelen 48ter, eerste en tweede lid, en 29bis, eerste en tweede lid, WAM, volgt dat bij een verkeersongeval waarbij een aan spoorstaven gebonden motorrijtuig betrokken is, de arbeidsongevallenverzekeraar die de getroffen vergoed heeft gesubrogeerd wordt in de rechten die laatstgenoemde krachtens voornoemd artikel 29bis, §1, tweede lid, tegen de eigenaar van dat motorrijtuig had kunnen uitoefenen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 392.

24 juni 2019

C.2018.0359.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190624.3](#)

AC nr. ...

VERZET

- Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor verzet - Strafvueroeringsrechtbank - Vonnis tot herroeping van een uitvoeringsmodaliteit van de straf - Rechtbank die bij verstek uitspraak heeft gedaan

Uit arrest nr. 37/2009 van 4 maart 2009 van het Grondwettelijk Hof volgt dat artikel 96 Wet Strafvueroering de artikelen 10 en 11 Grondwet schendt in zoverre het de veroordeelde die niet is verschenen niet toestaat verzet aan te tekenen tegen de beslissing van de strafvueroeringsrechtbank met betrekking tot de herroeping van een uitvoeringsmodaliteit van zijn straf (1). (1) Cass. 26 januari 2011, AR P.11.0035.F, AC 2011, nr. 77, met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH in Pas. 2011, nr. 77; Cass. 23 september 2009, AR P.09.1359.F, AC 2009, nr. 522, met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH in Pas. 2009, nr. 522.

7 augustus 2019

P.2019.0763.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190807.1](#)

AC nr. ...

- Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor verzet - Strafvuiveringsrechtbank - Vonnis tot herroeping van een uitvoeringsmodaliteit van de straf - Rechtbank die bij verstek uitspraak heeft gedaan - Beslissing vatbaar voor verzet - Ongedaan verzet - Toepasselijke bepaling

Aangezien voorzien moet worden in de leemte in de wetgeving die hieruit voortvloeit dat de Wet Strafvuivering niet de mogelijkheid biedt om verzet aan te tekenen, moet, wat betreft de modaliteiten van het verzet, artikel 187 Wetboek van Strafvordering worden toegepast; het vonnis dat de toepassing van artikel 187, §6, 1°, Wetboek van Strafvordering weert, op grond dat die toepassing op de vonnissen van de strafvuiveringsrechtbank strijdig is met de artikelen 10 en 11 Grondwet en dat dus zelf de grondwettigheidstoetsing verricht, is niet naar recht verantwoord.

7 augustus 2019

P.2019.0763.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190807.1](#)

AC nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN

STRAFZAKEN

Strafzaken - Algemeen - Vonnis - Onmogelijkheid van ondertekening - Vermelding door de griffier

Aan de vereiste van artikel 785, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek, dat bepaalt dat indien de voorzitter of een van de rechters in de onmogelijkheid verkeert het vonnis te ondertekenen, de griffier daarvan melding maakt onderaan op de akte en de beslissing dan geldig is met de handtekening van de overige rechters die ze hebben uitgesproken, is voldaan wanneer die vermelding door de griffier is aangebracht op het proces-verbaal van de rechtszitting waarop de uitspraak is gedaan (1). (1) Zie: Cass. 26 februari 2010, AR F.09.0010.F, AC 2010, nr. 135.

- Art. 785, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

4 december 2018

P.2018.0340.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181204.1](#)

AC nr. 679

Strafzaken - Strafvordering - Hoger beroep - Ter terechtzitting gehoorde getuigen - Aantekening van voornaamste verklaringen door griffier

De verplichting die artikel 155 Wetboek van Strafvordering aan de griffier oplegt om aantekening te houden van de voornaamste verklaringen van de ter rechtszitting gehoorde getuigen, geldt niet voor de strafrechtbanken die in hoger beroep uitspraak doen en vereist evenmin dat het vonnis of arrest de voornaamste inhoud van de getuigenverklaringen vermeldt; het feit dat het proces-verbaal van de rechtszitting of het vonnis of arrest de voornaamste verklaringen van de ter rechtszitting gehoorde getuigen niet vermeldt, houdt geen schending in van artikel 149 Grondwet noch miskennen van enige motiveringsverplichting van de rechter en evenmin wordt het Hof daardoor belet zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen waarbij het feit dat bij gebrek aan aantekening van de getuigenverklaringen geen controle kan worden uitgeoefend op de bewijswaardering of de eventuele miskennen van de bewijskracht van die verklaringen door de rechter, daaraan geen afbreuk doet (1). (1) Cass. 9 oktober 2007, AR P.07.0380.N, AC 2007, nr. 462; Cass. 27 september 2006, AR P.06.1262.F, AC 2006, nr. 443; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2014, nr. 2388.

20 november 2018

P.2018.0506.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.3](#)

AC nr. 645

Strafzaken - Algemeen - Uitspraak van het vonnis - Verhinderde kamervoorzitter - Aanwijzing van een vervanger - Vaststelling

Wanneer een vonnis niet werd uitgesproken door de voorzitter van de kamer die het gewezen heeft, moet uit het bestreden vonnis of uit het proces-verbaal van de rechtszitting waarop het bestreden vonnis werd uitgesproken, blijken dat de voorzitter van de kamer wettig verhinderd was en de voorzitter van de rechtbank een andere rechter heeft aangewezen om hem te vervangen op het ogenblik van de uitspraak (1). (1) De regel geformuleerd in het arrest van het Hof van 14 januari 2009 (Cass. 14 januari 2009, AR P.08.1346.F, AC 2009, nr. 27) verder uitbreidend was het openbaar ministerie, dat concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep, de mening toegedaan dat uit het feit dat het vonnis niet werd uitgesproken door de voorzitter van de kamer die het heeft gewezen, maar door een rechter die als lid van deze kamer mee over het vonnis heeft beraadslaagd, volgt dat de voorzitter van de kamer wettig verhinderd was het vonnis uit te spreken en de voorzitter van het gerecht overeenkomstig artikel 782bis, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek die andere rechter had aangewezen om de voorzitter van de kamer op het ogenblik van de uitspraak te vervangen, alsook dat uit voornoemde wetsbepaling noch volgt dat de voorzitter van het gerecht die verhindering en aanwijzing uitdrukkelijk in een geschrift moet vaststellen, noch dat het vonnis of het proces-verbaal van de rechtszitting daarvan melding moet maken.

- Art. 782bis, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

22 januari 2019

P.2018.1018.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190122.1](#)

AC nr. ...

VOORLOPIGE HECHTENIS

BEVEL TOT AANHOUDING

Bevel tot aanhouding - Onderzoek van de regelmatigheid - Kamer van inbeschuldigingstelling

Uit artikel 22 Voorlopige Hechteniswet, gelezen in samenhang met artikel 21, §4, van die wet, volgt dat, ongeacht de aangevoerde nietigheid, de regelmatigheid van het aanhoudingsbevel pas kan worden betwist op het ogenblik dat de raadkamer uitspraak doet over de handhaving van de voorlopige hechtenis binnen vijf dagen te rekenen van de tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel, en niet op het ogenblik waarop ze vervolgens uitspraak doet over de handhaving van de hechtenis; hieruit volgt dat de kamer van inbeschuldigingstelling de regelmatigheid van het aanhoudingsbevel enkel kan onderzoeken wanneer ze uitspraak doet over het hoger beroep tegen een beslissing van de raadkamer die binnen vijf dagen uitspraak heeft gedaan over de handhaving van de voorlopige hechtenis (1). (1) Zie Cass. 11 april 2000, AR P.00.0566.N, AC 2000, nr. 247.

28 augustus 2019

P.2019.0912.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190828.1](#)

AC nr. ...

Bevel tot aanhouding - Europees aanhoudingsbevel - Belgisch bevel tot aanhouding - Procedure van tenuitvoerlegging in Nederland - Artikelen 22 en 35 van de Nederlandse Overleveringswet - Niet naleving van de termijnen in Nederland - Betekening van het bevel tot aanhouding - Draagwijdte

Noch de bepalingen van de artikelen 5, 6 en 13 EVRM, de artikelen 12 en 13 van de Grondwet, artikel 18 Wet Voorlopige Hechtenis, de artikelen 22 en 35 van de Nederlandse Overleveringswet noch het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een eerlijk proces laat de rechter van de lidstaat die een Europees aanhoudingsbevel heeft uitgevaardigd toe om de rechterlijke beslissingen van andere lidstaten over de tenuitvoerlegging van dit bevel te toetsen op hun rechtsgeldigheid, ook niet wanneer tegen deze beslissingen in de lidstaat van de tenuitvoerlegging geen rechtsmiddel open staat (1). (1) Zie M.-A. BEERNAERT, H. D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, la Charte, 2017, II, 1861 ; zie wat betreft de uitlevering P.-E. TROUSSE en J. VANHALEWIJN, Uitlevering en internationale rechtshulp in strafzaken, APR, pp. 112-113, nrs. 257-260.

18 december 2018

P.2018.1267.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181218.6](#)

AC nr. 724

CASSATIEBEROEP

Cassatieberoep - Eiser in cassatie onder aanhoudingsbevel onder elektronisch toezicht - Verklaring van cassatieberoep - Plaats

Artikel 426, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, is niet van toepassing op de eiser in cassatie die onder aanhoudingsbevel onder elektronisch toezicht is geplaatst.

- Art. 426, eerste lid Wetboek van Strafvordering

10 juli 2019 P.2019.0694.F [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190710.3](#) AC nr. ...

Cassatieberoep - Termijn om cassatieberoep in te stellen - Verstrijken van de wettelijke termijn - Ontvankelijkheid

Overmacht die de ontvankelijkheid van een na het verstrijken van de wettelijke termijn ingesteld cassatieberoep verantwoordt, kan enkel voortvloeien uit een omstandigheid buiten de wil van de eiser, die deze omstandigheid noch heeft kunnen voorzien noch heeft kunnen voorkomen (1). (1) Cass. 31 oktober 2017, AR P.17.0255.N, AC 2017, nr. 606.

- Art. 31, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

10 juli 2019 P.2019.0694.F [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190710.3](#) AC nr. ...

Cassatieberoep - Termijn om cassatieberoep in te stellen - Beginsel

Het cassatieberoep inzake voorlopige hechtenis moet, in de regel, worden ingesteld uiterlijk op de dag volgend op die waarop de betekening van de bestreden beslissing is gedaan, op het sluitingsuur van de griffie van het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen (1). (1) Zie Cass. 6 augustus 2002, AR P.02.1181.N, AC 2002, nr. 408.

- Art. 31, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 425, § 1, eerste lid Wetboek van Strafvordering

10 juli 2019 P.2019.0694.F [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190710.3](#) AC nr. ...

VREEMDELINGEN

- Cassatiemiddel - Strafzaken - Belang - Maatregel van vrijheidsberoving - Redenen - Geen onverwijldde kennisgeving, in een taal die hij verstaat - Raadkamer - Invrijheidstelling - Hoger beroep - Kennisgeving van de redenen van de maatregel van vrijheidsberoving - Ontvankelijkheid

Niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang, is het middel dat aanvoert dat de eiser niet onverwijld, in een taal die hij verstaat, op de hoogte is gebracht van de redenen van de maatregel van vrijheidsberoving, terwijl de raadkamer zijn invrijheidstelling om die reden heeft bevolen en de kamer van inbeschuldigingstelling heeft vastgesteld dat de eiser achteraf op regelmatige wijze op de hoogte is gebracht (1). (1) Zie Cass. 24 maart 1999, AR P.99.0293.F, AC 1999, nr. 180.

- Art. 5.2 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

3 juli 2019 P.2019.0621.F [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190703.1](#) AC nr. ...

- Vreemdelingenwet - Maatregel van vrijheidsberoving een vreemdeling - Hoger beroep - Vernietiging - Eenparigheid van stemmen

De appelrechters die een beschikking van de raadkamer wijzigen waarbij de vrijlating van de vreemdeling bevolen wordt en de maatregel van vrijheidsberoving gehandhaafd wordt, met toepassing van de Vreemdelingenwet, dienen, met toepassing van artikel 211bis Wetboek van Strafvordering, vast te stellen dat die beslissing is genomen met eenparigheid van stemmen (1). (1) Cass. 2 april 1985, AR 8999, AC 1984-85, nr. 468, waaruit blijkt dat het louter vermelden van artikel 211bis van het Wetboek van Strafvordering als één van de in het arrest opgegeven wettelijke bepalingen niet voldoet aan het bepaalde in dat artikel en dat de eenparigheid van de leden van het rechtscollege uitdrukkelijk moet worden vastgesteld.

7 augustus 2019

P.2019.0799.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190807.2](#)

AC nr. ...

- Artikel 39/79, § 1, Vreemdelingenwet - Schorsende werking van het annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen - Annulatieberoep tegen de beslissing van de dienst vreemdelingenzaken houdende weigering van een aanvraag tot verblijf als ouder van een Belgisch minderjarig kind - Artikel 40ter Vreemdelingenwet - Draagwijdte

De appelrechters die oordelen dat het beroep van een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de beslissing waarbij zijn aanvraag tot gezinshereniging op grond van artikel 40ter Vreemdelingenwet werd geweigerd, geen schorsende werking in de zin van artikel 39/79 Vreemdelingenwet heeft omdat de vreemdeling geen dergelijke aanvraag kon indienen en hij tegen de weigering ervan dan ook geen schorsend beroep kon instellen, gelet op het feit dat hij wegens het opgelegde inreisverbod geen recht op toegang tot het Belgische grondgebied heeft en het louter bestaan van een gezinsband tussen het kind en hem niet volstaat als rechtvaardiging om op zijn aanvraag in te gaan, maken hierbij een beoordeling van de aanvraag van de betrokken vreemdeling die toekomt aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en verantwoorden aldus de beslissing niet naar recht (1). (1) Cass. 13 februari 2016, AR P.16.0131.F, arrest niet gepubliceerd.

15 januari 2019

P.2018.1304.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.7](#)

AC nr. ...

WEGVERKEER

WEGVERKEERSREGLEMENT VAN 01-12-1975

Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 19 - Art. 19.3 - Artikel 19.3.3° - Richtingverandering - Verlenen van voorrang - Draagwijdte - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter

De verplichting om bij richtingverandering voorrang te verlenen aan het tegenliggend verkeer is niet onderworpen aan de voorwaarde dat de voorranggerechtigde bestuurder normaal rijdt, voor zover hij geen niet te voorziene hindernis oplevert en de rechter oordeelt onaantastbaar aan de hand van de concrete omstandigheden van de zaak of een hindernis al dan niet kon worden voorzien, waarbij het Hof alleen nagaat of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden aangenomen (1). (1) Cass. 20 december 2016, AR P.15.0794.N, AC 2016, nr. 737; Cass. 26 oktober 1993, AR 6555, AC 1993, nr. 428.

27 november 2018

P.2018.0507.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181127.4](#)

AC nr. 668

Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 52 - Feit omschreven als overtreding op artikel 52 Wegverkeersreglement - Rechter in hoger beroep - Heromschrijving van het feit in een overtreding bedoeld door artikel 38, § 6, Wegverkeerswet - Veroordeling tot dezelfde straf als opgelegd door het beroepen vonnis

De appelrechter die ertoe gehouden is aan het bij hem regelmatig aanhangig gemaakte feit en voor zover hij bevoegd is de juiste kwalificatie te geven (1), verzwaart de toestand van een beklagde niet indien hij het feit, door het beroepen vonnis omschreven als een inbreuk op artikel 52.2, eerste lid, 2°, eerste lid, Wegverkeersreglement, heromschrijft naar één van de overtredingen bedoeld door artikel 38, §6, Wegverkeerswet en voor dat feit eenzelfde straf oplegt als het beroepen vonnis; de veroordeling wegens één van de overtredingen bedoeld door artikel 38, §6, Wegverkeerswet leidt immers niet noodzakelijk tot de toepassing van de door die bepaling uitgewerkte strafverzwaringregeling aangezien die afhankelijk is van de rechterlijke vaststelling dat de beklagde zich binnen de bepaalde termijn opnieuw heeft schuldig gemaakt aan een van de bedoelde overtredingen. (1) Zie: Cass. 17 november 2015, AR P.14.1274.N, AC 2015, nr. 682.

- Art. 52.2, eerste lid, 2°, eerste lid KB van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en het gebruik van de openbare weg

- Art. 38, § 6 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

13 november 2018

P.2018.0676.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.6](#)

AC nr. 629

WEGVERKEERSWET

Wetsbepalingen - Art. 59 - Artikel 59, § 3 - Ademanalyse - Artikel 4.3 van de bijlage 2, KB Ademtest- en ademanalysetoestellen - Technische specificaties van de ademanalysetoestellen - Nauwkeurigheidsvorschriften - Aard van de bepaling

Artikel 4.3 van de bijlage 2 KB 21 april 2007 betreffende de ademtesttoestellen en de ademanalysetoestellen is geen bepaling die de strafbaarheid van een gedraging bepaalt, maar enkel een bepaling die de bewijsverkrijging betreft.

18 december 2018

P.2018.0882.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181218.4](#)

AC nr. 722

Wetsbepalingen - Art. 59 - Artikel 59, § 3 - Ademanalyse - Artikel 4.3 van de bijlage 2, KB Ademtest- en ademanalysetoestellen - Technische specificaties van de ademanalysetoestellen - Nauwkeurigheidsvorschriften - Begrip nieuwe of herstelde ademanalysatoren - Begrip analysatoren die in gebruik zijn - Draagwijdte

Noch de bepalingen van artikel 59, §3 Wegverkeerswet betreffende de ademanalyse en de bepaling van artikel 4.3 van de bijlage 2 Koninklijk Besluit van 21 april 2007 betreffende de ademtesttoestellen en de ademanalysetoestellen noch enige andere wettelijke bepaling preciseren wat onder "nieuwe of herstelde ademanalysatoren" en "analysatoren die in gebruik zijn" dient te worden verstaan, zodat deze uitdrukkingen in hun gebruikelijke betekenis dienen te worden verstaan; een voorwerp wordt in de gebruikelijke betekenis als "nieuw" beschouwd, wanneer het recentelijk werd verworven en operationeel in gebruik genomen werd, terwijl "in gebruik zijn", inhoudt dat het voorwerp reeds sinds een zekere tijd operationeel wordt gebruikt en de rechter oordeelt daarover onaantastbaar.

18 december 2018

P.2018.0882.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181218.4](#)

AC nr. 722

Wetsbepalingen - Art. 37 - Artikel 37/1, tweede lid - Geldigheid van het rijbewijs beperkt tot motorvoertuigen met alcoholslot - Omkaderingsvoorwaarden - Veroordeling wegens het niet-naleven van die voorwaarden - Feiten gepleegd op de openbare weg - Vereiste

Uit de aard van de voorwaarden van het omkaderingsprogramma volgt dat de inbreuk op artikel 37/1, tweede lid, Wegverkeerswet bestaande in het niet-naleven van die voorwaarden, niet vereist dat de feiten op de openbare weg gebeuren zodat de rechter die veroordeelt voor een dergelijke inbreuk dan ook niet moet vaststellen dat ze is gebeurd op de openbare weg.

- Art. 3 KB 26 november 2010 betreffende de installatie van het alcoholslot en het omkaderingsprogramma

- Artt. 37/1, tweede lid, 61quinquies Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

13 november 2018

P.2018.0509.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.4](#)

AC nr. 627

Wetsbepalingen - Art. 62 - Proces-verbaal - Bijzondere bewijswaarde - Verbalisant - Persoonlijke betrokkenheid bij geverbaliseerd misdrijf - Deelname aan het verkeer door de verbalisant

De bijzondere bewijswaarde van de processen-verbaal krachtens artikel 62, eerste lid, Wegverkeerswet geldt niet wanneer de verbalisant van een dergelijk proces-verbaal persoonlijk betrokken is bij het misdrijf dat het voorwerp uitmaakt van dat proces-verbaal; de enkele omstandigheid dat de verbalisant die proces-verbaal opstelt deelneemt aan het verkeer en bij die deelname overtredingen vaststelt waarvan hij proces-verbaal opstelt en na die vaststellingen met de overtreder wordt geconfronteerd, volstaat niet om te besluiten tot persoonlijke betrokkenheid van de verbalisant (1). (1) Zie Cass. 5 september 2017, AR P.16.1055.N, AC 2017, nr. 443.

11 december 2018

P.2018.0896.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.6](#)

AC nr. 703

Wetsbepalingen - Art. 38 - Feit omschreven als overtreding op artikel 52 Wegverkeersreglement - Rechter in hoger beroep - Heromschrijving van het feit in een overtreding bedoeld door artikel 38, § 6, Wegverkeerswet - Veroordeling tot dezelfde straf als opgelegd door het beroepen vonnis

De appelrechter die ertoe gehouden is aan het bij hem regelmatig aanhangig gemaakte feit en voor zover hij bevoegd is de juiste kwalificatie te geven (1), verzwaart de toestand van een beklaagde niet indien hij het feit, door het beroepen vonnis omschreven als een inbreuk op artikel 52.2, eerste lid, 2°, eerste lid, Wegverkeersreglement, heromschrijft naar één van de overtredingen bedoeld door artikel 38, §6, Wegverkeerswet en voor dat feit eenzelfde straf oplegt als het beroepen vonnis; de veroordeling wegens één van de overtredingen bedoeld door artikel 38, §6, Wegverkeerswet leidt immers niet noodzakelijk tot de toepassing van de door die bepaling uitgewerkte strafverzwaringregeling aangezien die afhankelijk is van de rechterlijke vaststelling dat de beklaagde zich binnen de bepaalde termijn opnieuw heeft schuldig gemaakt aan een van de bedoelde overtredingen. (1) Zie: Cass. 17 november 2015, AR P.14.1274.N, AC 2015, nr. 682.

- Art. 52.2, eerste lid, 2°, eerste lid KB van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en het gebruik van de openbare weg

- Art. 38, § 6 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

13 november 2018

P.2018.0676.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.6](#)

AC nr. 629

Wetsbepalingen - Art. 62 - Proces-verbaal - Bijzondere bewijswaarde - Verbalisant - Persoonlijke betrokkenheid bij geverbaliseerd misdrijf - Deelname aan het verkeer door de verbalisant - Aangifte door verbalisant niet persoonlijk betrokken te zijn

Uit het enkele feit dat een verbalisant in zijn proces-verbaal aangeeft geen persoonlijk betrokken verbalisant te zijn, volgt niet dat hij een persoonlijk betrokken verbalisant is; het staat aan de rechter te oordelen of een verbalisant daadwerkelijk persoonlijk betrokken is.

11 december 2018

P.2018.0896.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.6](#)

AC nr. 703

Wetsbepalingen - Art. 45 - Artikel 45, eerste lid - Herstel in het recht tot sturen afhankelijk gemaakt van het slagen voor een of meer van de in artikel 38, § 3, Wegverkeerswet vermelde examens en onderzoeken - Verval van het recht tot sturen - Omvang van het verval - Artikel 45, derde lid Wegverkeerswet - Herstelexamens en -onderzoeken na een veroordeling tot een verval van het recht tot sturen - Draagwijdte

Artikel 45, eerste lid, Wegverkeerswet bepaalt dat indien de rechter het herstel in het recht tot sturen afhankelijk maakt van het slagen voor een of meer van de in artikel 38, §3, Wegverkeerswet vermelde examens en onderzoeken, hij het verval van het recht tot sturen niet kan beperken tot de categorieën van voertuigen die hij aangeeft overeenkomstig de bepalingen vastgesteld door de Koning krachtens artikel 26 Wegverkeerswet; artikel 45, derde lid, Wegverkeerswet, zoals ingevoegd door artikel 2 van de wet van 27 juni 2018 tot wijziging van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer wat betreft herstelexamens en - onderzoeken na een veroordeling tot een verval van het recht tot sturen, dat specifiek betrekking heeft op de herstelexamens en -onderzoeken, doet geen afbreuk aan het door artikel 45, eerste lid, Wegverkeerswet bepaalde verbod het verval van het recht tot sturen te beperken tot bepaalde categorieën.

15 januari 2019 P.2018.1187.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.5](#) AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 62 - Proces-verbaal - Bijzondere bewijswaarde - Verbalisant - Oordeel van rechter dat verbalisant niet persoonlijk betrokken is bij geverbaliseerd misdrijf

Uit de omstandigheid dat de rechter oordeelt dat een verbalisant niet persoonlijk betrokken is en de in het proces-verbaal vermelde zintuiglijke vaststellingen bijgevolg een bijzondere bewijswaarde hebben, volgt niet dat de overtreder zich betreffende die vaststellingen niet meer zou kunnen verweren.

11 december 2018 P.2018.0896.N [ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181211.6](#) AC nr. 703

Wetsbepalingen - Art. 42 - Verval van het recht tot sturen - Aard van de maatregel - Draagwijdte

Het verval van het recht tot sturen bepaald in artikel 42 Wegverkeerswet is een veiligheidsmaatregel die naast de straf moet worden uitgesproken, zonder dat het openbaar ministerie de toepassing van deze bepaling moet vorderen.

18 december 2018 P.2018.0632.N [ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181218.1](#) AC nr. 719

Wetsbepalingen - Art. 61 - Artikel 61quinquies - Geldigheid van het rijbewijs beperkt tot motorvoertuigen met alcoholslot - Omkaderingsvoorwaarden - Veroordeling wegens het niet-naleven van die voorwaarden - Feiten gepleegd op de openbare weg - Vereiste

Uit de aard van de voorwaarden van het omkaderingsprogramma volgt dat de inbreuk op artikel 37/1, tweede lid, Wegverkeerswet bestaande in het niet-naleven van die voorwaarden, niet vereist dat de feiten op de openbare weg gebeuren zodat de rechter die veroordeelt voor een dergelijke inbreuk dan ook niet moet vaststellen dat ze is gebeurd op de openbare weg.

- Art. 3 KB 26 november 2010 betreffende de installatie van het alcoholslot en het omkaderingsprogramma
- Artt. 37/1, tweede lid, 61quinquies Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

13 november 2018 P.2018.0509.N [ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181113.4](#) AC nr. 627

Wetsbepalingen - Art. 38 - Uitspraak van verval van recht tot sturen - Verplichting

Uit de bepalingen van artikel 38, §1, 2°, en §2, Wegverkeerswet volgt dat het uitspreken van een verval van het recht tot sturen niet verplicht is indien de rechter een beklagde enkel veroordeelt wegens een overtreding van artikel 419 Strafwetboek en niet tegelijkertijd voor een inbreuk op de Wegverkeerswet.

20 november 2018 P.2018.0627.N [ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181120.4](#) AC nr. 646

WERKLOOSHEID

ALLERLEI

Allerlei - Beslissing van de RVA - Sanctie van uitsluiting - Voorafgaand verhoor van de werkloze -

---

Geen verhoor - Nietigheid van de beslissing - Draagwijdte

De nietigheid van de administratieve beslissing die het gevolg is van de ontstentenis van verhoor, strekt zich niet uit tot de stukken van het administratief dossier dat de eiser reeds had aangelegd en evenmin tot de stukken waarmee hij nadien zijn dossier vervolledigt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 394.

24 juni 2019

S.2018.0096.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190624.4](#)

AC nr. ...

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN**WERKING IN DE TIJD EN IN DE RUIMTE*****Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Contractuele erfstelling - Vroegere artikelen 299 en 300 Burgerlijk Wetboek - Nieuwe wet - Overlijden van de erfsteller - Toepasselijke wet***

De geldigheid, het verval en de gevolgen van de contractuele erfstelling worden derhalve, in de regel, niet bepaald door de wet die van kracht is op de datum waarop de erfsteller overlijdt, maar door de wet die van kracht was op de datum waarop ze werd toegekend.

24 juni 2019

C.2015.0328.F

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190624.2](#)

AC nr. ...

WRAKING***- Wettige verdenking - Begrip - Draagwijdte***

Er is gewettigde verdenking in de zin van artikel 828, 1°, Gerechtelijk Wetboek indien de aangevoerde feiten bij de partijen of derden de indruk kunnen wekken dat de gewraakte rechter zijn ambt niet kan uitoefenen met de nodige onafhankelijkheid en onpartijdigheid én bovendien dat die indruk als objectief gerechtvaardigd kan worden aangenomen; de rechter die uitspraak moet doen over de wraking oordeelt daar onaantastbaar over en het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1)(2). (1) Cass. 10 april 2012, AR P.12.0593.N, AC 2012, nr. 223. (2) Het OM had in de voorliggende zaak geconcludeerd tot cassatie wegens het gebrek aan antwoord door de appelrechters op het in conclusie van de federale procureur aangehaalde verweer nopens het onderhoud dat op 19 oktober 2018, dus nadat de wrakingsgrond bekend was, plaatsvond tussen de onderzoeksrechter en een raadsman van V.. De federale procureur leidde hieruit met name af dat aldus het vertrouwen in de onbevangenheid, de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de onderzoeksrechter werd bevestigd. Het Hof oordeelde evenwel dat het gegeven van dit onderhoud door de federale procureur slechts werd aangevoerd als argument tot staving van het verweer over de laattijdigheid van het wrakingsverzoek en niet als een zelfstandig verweer en verwierp aldus het middel. AW

15 januari 2019

P.2018.1214.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.6](#)

AC nr. ...

- Wraking van magistraten - Artikel 838, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek - Verklaring van de gewraakte rechter - Draagwijdte

Geen enkele bepaling verplicht de rechter die uitspraak doet over een wrakingsverzoek om de gegevens verrat in de door de gewraakte magistraat overeenkomstig artikel 838, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek afgelegde verklaring te beantwoorden.

15 januari 2019

P.2018.1214.N

[ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.6](#)

AC nr. ...

- Bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek inzake de wraking van magistraten - Toepassing in strafzaken - Artikel 2 Gerechtelijk Wetboek - Principe

De bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek inzake de wraking van magistraten zijn op grond van artikel 2 Gerechtelijk Wetboek van toepassing in strafzaken, tenzij de toepassing ervan onverenigbaar is met de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering en de beginselen van het strafprocesrecht (1). (1) Cass. 21 april 2011, AR C.11.002.F, AC 2011, nr. 276 met concl. van advocaat-generaal Th. WERQUIN in Pas. 2001, nr. 276; zie R. DECLERCQ, 'Wraking', Comm. Straf., 1.

15 januari 2019 P.2018.1214.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.6](#) AC nr. ...

- Artikel 833 Gerechtelijk Wetboek - Procedure - Tijdsvoorwaarden - Wraking van een onderzoeksrechter - Draagwijdte

Aangezien voor een onderzoeksrechter niet wordt gepleit, ook niet indien hij verslag uitbrengt voor de raadkamer in het kader van de beoordeling van de voorlopige hechtenis of de regeling van de rechtspleging, en de zaken voor de onderzoeksrechter ook niet bij verzoekschrift worden ingeleid, zijn de door artikel 833 Gerechtelijk Wetboek bedoelde tijdsvoorwaarden niet van toepassing bij de wraking van een onderzoeksrechter en de omstandigheid dat er voor de raadkamer wordt gepleit, laat niet toe anders te oordelen.

15 januari 2019 P.2018.1214.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.6](#) AC nr. ...

- Onderzoeksrechter - Inwilliging van het verzoek tot wraking - Onderzoekshandelingen gesteld vóór de vordering tot wraking

Uit het feit dat een onderzoeksrechter door een der partijen wordt gewraakt en het verzoek tot wraking wordt ingewilligd, kan niet worden afgeleid dat deze magistraat partijdig heeft gehandeld bij het nemen van onderzoekshandelingen en rechterlijke beslissingen vóór de vordering tot wraking of dat deze handelingen onregelmatig zouden zijn (1). (1) Cass. 13 september 2016, AR P.16.0940.N, AC 2016, nr. 488; Cass. 16 augustus 2011, AR P.11.0485.F, AC 2011, nr. 443.

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

4 december 2018 P.2018.1184.N [ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181204.5](#) AC nr. 683

- Wraking van een onderzoeksrechter - Ogenblik waarop de wraking moet worden voorgedragen - Draagwijdte

Uit de geest van artikel 833 Gerechtelijk Wetboek, de wel omschreven termijnen voor de wrakingsprocedure en de schorsing van alle vonnissen en handelingen die zij met zich meebrengt, volgt dat de wraking van een onderzoeksrechter moet worden voorgedragen van zodra de grond is gekend door de partij die zich erop beroept en die regel heeft een algemene draagwijdte en is ook van toepassing indien het wrakingsverzoek is gesteund op de overtuiging dat de onderzoeksrechter niet meer over de vereiste waarborgen van onafhankelijkheid en onpartijdigheid beschikt; een wrakingsgrond is door een partij gekend wanneer die partij over die grond voldoende zekerheid heeft om zich ter zake een overtuiging te kunnen vormen en een verzoekschrift tot wraking te kunnen indienen, zonder dat die voldoende kennis gelijk is te stellen met de mogelijkheid het bewijs van de aangevoerde feiten te leveren; de rechter die uitspraak doet over het wrakingsverzoek oordeelt onaantastbaar of de partij die het wrakingsverzoek heeft ingediend, dit heeft gedaan van zodra die grond haar was gekend en het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Cass. 14 juni 2016, AR P.16.0586.N, AC 2016, nr. 402.

15 januari 2019 P.2018.1214.N [ECLI:BE:CASS:2019:ARR.20190115.6](#) AC nr. ...

- Onderzoeksrechter - Inwilliging van het verzoek tot wraking op grond van objectieve schijn van partijdigheid

---

Een beslissing tot wraking van een onderzoeksrechter op grond van objectieve schijn van partijdigheid belet niet dat een rechter vervolgens de subjectieve onpartijdigheid en onafhankelijkheid van die onderzoeksrechter en de regelmatigheid van door hem vóór het indienen van de wrakingsvordering genomen onderzoeksmaatregelen of aanhoudingsmandaat, beoordeelt.

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

4 december 2018

P.2018.1184.N

[ECLI:BE:CASS:2018:ARR.20181204.5](#)

AC nr. 683